

॥ सत्यधर्मतीर्थाय संहित तत्त्वसंख्यानप्रारंभः ॥

16355

॥ श्रीमच्छुभमङ्गीममध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवाय नमः । हरिःॐ । रामसत्यवतीसूनुप्रणम्यश्रीगुरुनमः । तत्त्वसंख्यानदीकाया व्याख्यां कुर्वेयथामति ॥ प्रारिप्सितग्रंथस्य निर्विघ्नपरिसमाप्त्याद्यर्थं शिष्टाचारपरंपराप्राप्तं स्वष्टदेवतानमनरूपमंगलमाचरितं व्यवहितावहितमानसशिष्यशिक्षार्थग्रंथादाबुधग्रंथार्थं शिष्यैर्ब्रूयते ॥ लक्ष्मीपतेरिति ॥ करिष्येत्युत्तमपुरुषप्रयोगादहमितिलभ्यते । अहंतत्त्वसंख्यानव्याख्यानं करिष्ये इत्यन्वयः । लक्ष्मीपतेः लक्ष्म्याः रमायाः पतिः भर्ता तस्य । रमारमणस्य । पदांभोजयुगं अंभसि उदके जायेते इति तत्तथा । सप्तम्यां जनैः । पदे पादौ अंभोजे इव पदांभोजे । तयोर्युगं युगं । पादकमलद्वयं । गुरोः साक्षात् अक्षोभ्यतीत्यस्य । यद्वा एकवचनं बहुवचनार्थं । अक्षोभ्यतीति ॥

॥ श्रीमच्छुभमङ्गीममध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवाय नमः ॥ हरिःॐ ॥

लक्ष्मीपतेः पदांभोजयुगं नत्वा गुरोरपि । करिष्ये तत्त्वसंख्यानव्याख्यानं नातिविस्तरं ॥ १ ॥

र्थपदानाभतीर्थसर्वज्ञाचार्याणां । यद्वा त्रिरावर्तितगुरुपदेन त्रयाणां लाभ इति मतं व्यं । पदांभोजयुगमपि । नत्वा नमस्कृत्य । तत्त्वसंख्यानव्याख्यानं तत्त्वसंख्यानस्य तन्नामकग्रंथस्य व्याख्यानं विवृतिं । नातिविस्तरं अति अत्यंतं विस्तरः शब्दप्रपंचो यथानभवेत्तथेति क्रियाविशेषणं । तथा करिष्ये इति योजना । शब्दप्रपंचे विवक्षिते स्तृणातेः “प्रथनेनावशब्द” इति घञो निषेधात् “ऋदोर” बिल्यपि प्रत्यये विस्तर इति रूपं । सच शब्दस्य विस्तर इत्यमरः । ग्रंथारंभसमये सकलवाङ्मनसदेवतायामंगलदेव्यानमनस्य “मनोवृत्तेस्तत्प्रवणता हि वंदन” मिति सुधोदितस्य चित्तासक्तिरूपस्यावश्यकत्वात् तत्पृथगभिर्वंदनस्या

तिसुष्टाचारदिसापेक्ष्यविलम्बेन भगवत्प्रसादासादकत्वेनाथोगाद्भगवदुपसर्जनतयैवसावंदनीयेतिबोधयितुं, लक्ष्मीपतेरित्युक्तं । तथैवचवचोगीताभाष्ये द्वादशेऽध्याये “क्लेशोधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसां । अव्यक्ताहिगतिर्दुःखदेहवाद्भिरवाप्यत” इतिश्लोकव्याख्यावसरे “अव्यक्तागतिर्दुःखह्रवाप्यते” । गतिमार्गः । अव्यक्तोपासनद्वारकोमत्यासिमागोदुःखमाप्यत इत्यर्थः । अतिशयोपासनसर्वद्रियातिनियमनसर्वत्रसमबुद्धित्वसर्वभूतहितेतरतत्वातिसुष्टाचारसम्यग्विष्णुभक्त्यादिसाधनसंदर्भमृतेनाव्यक्तापरोक्ष्यं । तद्वतेचनविष्णुप्रसादः । सत्यापितस्मिन्नसम्यग्भगवदुपासनमृते । नतैवतंमोक्षः । विनाऽव्यक्तोपासनंभवत्येवभगवदुपासकानामोक्षइतिक्लेशिष्टायमार्ग” इत्यादि यदभियुक्तैर्वहुभिः “क्लेशोधिकतरस्तेषां”मित्याद्युदाहृत्य “पृथग्रसावंदनस्यनिषिद्धत्वा”दित्याद्युक्तं तत्तदसौलभ्यविवक्षयैवेतिनैतद्भाष्यानुगुणमितिगुणवद्भिःसतोष्टव्यं । नत्विति त्वाप्रत्ययेनपूर्वकालीनत्वंनमनस्य, तथोत्तरकालिकत्वंग्रंथकरणस्यच बोध्यतइत्येककर्तृकयोर्नमनकरणयोः “स्नात्वाभुङ्क्त” इतिवदंगाणिभावोद्देशः । तत्रापिमुख्यामुख्योभयनमनस्यकरणप्राग्भावोपिज्ञेयः । लक्ष्मीपतित्वेनप्रथमग्रथनेन नम्यपादां भोजस्यभगवतो विशिष्टत्वाधिकृतत्वादि सूचितमितिमतव्यं । ननु पदांभोजयुगमितिकथंसमासः । समर्थःपदविधिः । पदसंबन्धीयोविधिःसमासादिरूपःसमसार्थाश्रितोबोध्यइतिसूत्रार्थः । असमर्थभिन्नयत्नदंतत्समर्थमित्युच्यते । असमर्थच तत् यत्सापेक्षं । सापेक्षमसमर्थमित्युक्तेः । यदितरसापेक्षंतदसमर्थमितिमतदर्थः । तथाचपदेइत्युक्ते कस्यपदेइत्यपेक्षाजायते । तदर्थंलक्ष्मीपतेरितिक्त्वर्थः । एवंचपदपदस्यलक्ष्मीपतिपदसापेक्षत्वेनासमर्थत्वाच्चतस्यांभोजशब्देनसमासःसंभवतीतिचेत्र ।

यथा पितापुत्रइत्यादिशब्दश्रवणसमन्तरं कस्यपिताकस्यपुत्रइतिनियमेनाकांक्षाजायते । तथा पदेइत्युक्ते कस्यपदेइतिस्वारसिकाकांक्षायाजायमानत्वेन अस्य “देवदत्तस्यगुरुकुलं चैत्रस्यदासभार्या शरैःशातितपत्र” इत्यत्रैवनित्यसापेक्षत्वात्समासः साधुः । सापेक्षमित्यस्यतूत्थाप्याकांक्षावद्द्विषयत्वान्नदोषः । यद्वा लक्ष्मीपतेःपदांभोजयुगमित्येकपदं । नचनिश्चितभेदस्यदर्शनेस्तिपुराणगमित्येतदनुव्याख्याव्याख्यानसुधायां “द्वितीयाभिप्रायेणतुभेदस्यदर्शनइतिसमासः । षष्ठ्याआक्रोशइत्यलुक् । निश्चितंपरीक्षितचतस्त्रेदस्यदर्शनंचेतितथोक्तं । तत्रस्वाभिप्रायेणाक्रोशःपराभिप्रायेणनिश्चितत्वमित्यविरोध” इत्युक्तेः । एवंच तत्रयथारामकृष्णादिरूपभेदस्यनिर्दिष्टत्वेनस्वाभिप्रायेणाक्रोशविषयत्वात् “षष्ठ्याआक्रोश” इत्यनेन “चोरस्यकुल” मित्यत्रैवालुक्समासः तथाऽत्रापिभगवत्स्तदवयवानांचभेदः “देवदत्तस्यकंबल” इत्यत्रैवषष्ठ्याप्रतीतोऽप्यानंदमयाधिकरणीय “नचावयवत्वविरोधः । नेहनानास्तीतिश्रुतेरवयवाद्यभेदा” दितिन्यायविवरणोदीरित “नेहनानास्तिकिंचने” त्यादिश्रुत्या, तथा “सर्वतःपाणिपादंत” दित्यादिश्लोकव्याख्यावसरेत्रयोदशाध्यायीतातालयार्थोदाहृत “सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोक्षिशरोमुख” मित्यारभ्य “केशादिष्वपिसर्वत्रयतःपाण्यादिशक्तिमा” नित्यंतप्रमाणेन, “सशिरःसदक्षिणःपक्ष” इत्यादिश्रुत्याचर्निदितइत्याक्रोशविवक्षयोक्तसूत्रेणालुक्समासोपपत्तेः । पदांभोजमित्यनुक्त्वायुगमितिवचनेनद्वयोरपि “सुवरितिप्रतिष्ठे द्वेप्रतिष्ठे द्वेएतेअक्षरे” इत्येतद्वृहदारण्यकोपनिषद्भाष्ये “स्वित्यानन्दःसमुद्दिष्टोवरितिज्ञानमुच्यते । मोक्षदानेनतद्दानालुवरस्यपदद्वयं । दक्षिणश्चैवसव्यश्चे” त्यत्रभगवद्दक्षिणसव्यपादयोःक्रमेणानंदज्ञानप्रदत्वोक्तेरानंदंदादिप्रदत्वेनानंदंदादिकामानांतच्चरणद्वंद्वनम

स्यायाभावस्य कृत्वेन तत्कृतव्यतांघ्रोतयामासेति तात्पर्यज्ञेयं । यथा देव इति प्रमाणादेव तानतिविधाय “तथागुरा” वित्यंशशसितंगुरुनतिमभिनयेन दर्शयति ॥ गुरोरिति ॥ अपिशब्दः समुच्चये । ब्रह्ममीमांसादिशास्त्रेणैवाभीष्टसिद्धेरिदं प्रकरणं व्यर्थमित्याशंकां परिहरन्नुपोद्धातमाह ॥ मुमुक्षुणेति ॥ मुचेरिच्छायांसनि, द्वित्वे, अभ्यासेकृते हलादिशेषे च “सनाशंसमिक्षउ” रित्युप्रत्यये मुमुक्षुरितिरूपं । मोक्षापेक्षावतत्पर्यः । परमात्मा नारायणः । जगदुदयादिनिमित्तत्वेन जगतो रमा ब्रह्मा द्विचेतनाचेतनात्मकस्य प्रपंचस्य । उदयः विषयधिकरणव्युत्पादितन्यायेन परार्थीनविशेषावाप्त्यादिरूपोत्पत्तिः । आदिशब्दघटि

मुमुक्षुणा खलु परमात्मा जगदुदयादिनिमित्तत्वेनावश्यं
मवगंतव्य इति सकलसंख्यास्त्राणामविप्रतिपन्नार्थः ।

तबहुव्रीहिणा स्थित्यादीनां संग्रहः । तद्गुणसंविज्ञानो बहुव्रीहिः । मूलप्रांते वक्ष्यमाणरीत्या, प्रमाणैश्च तत्र तत्र विशिष्टाष्टकस्याध्यवसायात्तदनुरोधो विनैतंबहुव्रीहिनसंभवतीति मतव्यं । निमित्तत्वेनेत्युपादानत्वं व्यावर्तयति । अवगंतव्यः ज्ञातव्यः । इति एतत्प्रमेयं । सकलसंख्यास्त्राणामविप्रतिपन्नार्थः अविरोद्धार्थः । इदमिति अवगंतव्येत्येतत्प्रकृत्यार्थावगमनं परामृशति । तेनार्थशब्दस्य पुंलिङ्गात्वादयमिति परामर्शकतत्वेक्यमिदमिति न पुंसकालिगेन परामर्श इति शंका नवकाशः । एतेन परापरतत्वे मुख्यमुख्यविषयो । मोक्षः परमप्रयोजनं । अत्रांतरं परापरतत्त्वज्ञानं । मुमुक्षुरधिकारी । यथायोग्यसंबन्धः । इत्यारं

भणीयत्वप्रयोजकानुबन्धचतुष्टयमुक्तंभवति । इदंच जगदुदयादिनिमित्तत्वेनभगवज्ज्ञानंच । अर्वांतरानेकभेदभिन्नस्य अर्वांतराः प्रत्येकंविद्यमानाः अनेके बहवः भिद्यंतएभिरितिभेदाः । भिनत्तेर्बाहुलकात्करणेघञ् । भावत्वाभावत्वानित्यत्वा नित्यत्वादयः । तैर्भिन्नस्य विभक्तस्य । जगतः परतंत्रतत्वस्य विज्ञानमपेक्षते । उलत्यादेश्चभावत्वाभावत्वादिनाविभक्ते जगतिज्ञातव्यतया तन्निमित्तत्वज्ञानस्यतज्ज्ञानाधीनत्वादितिभावः । इतिशब्दोहेत्वर्थे । इदंचजगतोविज्ञानमपेक्षतइति हेतोः । जगदपि तथा परमात्मवत् । अवगंतव्यं । भावत्वाभावत्वादिनाऽवगंतव्यमितिवा । तदिति भगवत्परामर्शः ।

इदंचावांतरानेकभेदभिन्नस्य जगतोविज्ञानमपेक्षतइति जगदपितथाऽवगंतव्यं । तदिदंप्रधानांगभूतंतत्त्व द्वयं शास्त्रेविक्षिप्यप्रतिपादितं शिष्यहिततयासंगृह्यप्रतिपादयितुं प्रकरणमिदमारभते भगवानाचार्यः ।

इदमिति जगत्परामर्शः । प्रधानांगभूतं मुख्यमुख्यरूपं । तत्त्वद्वयं । शास्त्रे वेदादौ । विक्षिप्यप्रतिपादितं तत्रतत्र प्रतिपादितं । शिष्यहिततया शिष्येभ्योहितमिष्टंशिष्यहितं तस्यभावःशिष्यहितता । तथा । वैशिष्ट्यतृतीयार्थः । तथा चशिष्येष्टत्वविशिष्टयत्संगृह्यप्रतिपादनमितितृतीयांतार्थस्यप्रतिपादनलक्षणतुमुत्प्रकृत्यर्थेऽन्वयः । संगृह्यप्रतिपादनस्यशिष्य हितत्वात् । प्रतिपादयितुं तादृशप्रतिपादनकर्तुं । इदंप्रकरणमारभते भगवान् स्वोचितैश्वर्यादिषड्गुणशालीश्रीमदाचार्यः । शिष्यहिततयेत्यस्यारभतइत्यारंभेणवाऽन्वयः । मूलेमंगलप्रतिपादकश्लोकाद्यभावादाचार्यैर्नकृतमेवमंगलमिति

तिमाञ्शक्ते ॥ नन्विति ॥ प्रकरणादौ स्वतंत्रमस्वतंत्रचेत्यादिप्रकरणादिभागे । किमपि कायिकवाचिकमानसिकान्यत
ममपि । आचर्यतेज्ञाप्यतेऽनेनेत्याचरणं । मंगलाचरणं वंदइत्यादितच्चिह्नं । कस्मान्नानुष्ठितं किहेतुकमननुष्ठानमित्यर्थः ।
मंगलस्याननुष्ठानेहेतुत्वेक्षयित्वाऽऽद्यंनिराह ॥ नतावदिति ॥ तत् मंगलं । अफलं नविद्यतेफलमस्यतदफलं । निष्फलं
नैवेत्यर्थः । अन्यफलकत्वस्योत्तरत्रपराकरिष्यमाणत्वात्तावच्छब्दः । कुतो नानिष्फलमित्यतआह ॥ प्रेक्षावद्भिरिति ॥
प्रेक्षयेष्वस्ति ते तथा । तैर्ज्ञानिभिः । अनुष्ठितत्वात् कृतत्वात् । नह्येकैवसर्वेषांविपश्चितांनिष्फलेकर्मणिसचेतनःप्रवृत्तिं

ननु प्रकरणादौमंगलंकिमपिकस्मान्नानुष्ठितं । नतावत्तदफलमेव । प्रेक्षावद्भिरनुष्ठितत्वात् ।
नापिप्रारिप्सितपरिसमाह्यादिव्यतिरिक्तफलं । नियमेनप्रारंभे (अनुष्ठितत्वात्)तदनुष्ठानान् ।

भावयेदितिभावः । द्वितीयनिराकरोति ॥ नापीति ॥ प्रारब्धुमिष्टप्रारिप्सितं । तस्ययापरिसमाप्तिः सैवादिर्येषांप्रचयमुखा
नां तेप्रारिप्सितपरिसमाह्यादयः । तेभ्योव्यतिरिक्तमन्यत्फलंयस्य तत् प्रारिप्सितपरिसमाह्यादिव्यतिरिक्तफलं । तत्र
हेतुः नियमेनेति ॥ अत्रेमौप्रयोगौभवतः । मंगलं ननिष्फलं । प्रेक्षावद्भिर्नियमेनानुष्ठीयमानत्वात् । यागादिवत् । मंगलं
नसमाप्तीतरफलकं । ग्रंथारंभेनियमेनानुष्ठीयमानत्वात् । यद्यदारंभेनियमेनानुष्ठीयते नतत्तत्समाह्यादीतरफलकं । यथा
विवाहोत्सवाद्यारंभेऽनुष्ठीयमानविघ्नराजार्चनमिति । अत्राद्येप्रयोगे ईक्षावदनुष्ठितत्वादित्येवोक्तौबौद्धकृतचैत्यवदनादौव्य

भिचारः । तद्धारणायप्रतिव्यशिषन्नीक्षां । तेनचेक्षायाःप्रकृतकर्मणिप्रकृतेष्टसाधनत्वप्रकारकप्रमारूपत्वद्योतनात् । प्रेक्षाव
 झ्रितिरिबहुवचनंस्पष्टार्थं । यदिप्रेक्षावच्छब्दोऽखंडः तदोकेनाचित्प्रेक्षावतैवकृतेजलताडनादौव्यभिचारः । तत्परिहारायप्रेक्षा
 वाझ्रितिरितिबहुवचनं । अनुष्ठितत्वंकृतिविषयत्वं । तच्चसाध्यतयाविवक्षितं । तेननोद्देश्यत्वेनकृतिविषयेफलेव्यभिचारः ।
 द्वितीयप्रयोगे ग्रंथारंभेऽनुष्ठीयमानत्वादित्येवोक्ते तत्समयएवदैवात्कृतेकंङ्कूयनादिकेकर्मणिव्यभिचारः । तद्धारणायनियमे
 नेत्युक्तं । अत्रारंभेनियमेनानुष्ठीयमानत्वादित्येतन्मात्रादाने दर्शारंभेनियमेनानुष्ठीयमानायामन्वारंभणेष्टौव्यभिचारः ।
 तद्धारणायप्रारंभेनियमेनानुष्ठीयमानत्वादिति । अस्यप्रारिप्सितपरिसमाह्यादिव्यतिरिक्तोद्देशेनाननुष्ठीयमानत्वादित्यत्रता

उच्यते । अनुष्ठितमेवभगवतामंगलं । मानसादेरपि तस्यसंभवात् ।

त्यर्थबोध्यं । एतेन यथाश्रुतेग्रंथेचोक्तस्थलेव्यभिचारवारणायसमाप्तिकामैरितिविशेषणे तेनैवहेतुनासमाप्तिफलकत्वसिद्धेः
 परिशेषवैयर्थ्यमितिशंकावकाशः । अनेन मंगलंसमाप्तिफलकं । समाहयन्याफलकत्वेसतिसफलत्वादितिपरिशेषोबोध्यः ।
 ग्रंथेनिवेशनस्य मंगलरूपत्वस्य मंगलव्यापकत्वस्यवाऽभावेन नमंगलाभावःशक्यांगीकारः । मंगलस्यानेकविधत्वेनमानसा
 देरपिसंभवादितिसमाधत्ते ॥ उच्यतइति ॥ समाधानमितिशेषः । भगवता आचार्येण । अनेनपूर्वोक्तानुमानानांसिद्ध
 साधनतोक्ताभवति । तस्य मंगलस्य । नन्वनुष्ठितमेवेतिकथंनिश्चयः । मानसादेःसंभावितत्वेपिविनाप्रमाणंनिष्कर्षस्यदुष्क

रत्वादित्यतआह ॥ तच्चेति ॥ तत् मंगलानुष्ठानं । न केवलसंभावितं किंत्वनुमीयतेचेत्यर्थः । अनुमानप्रकारस्तु विमतो ग्रंथारंभःकृतमंगलः । परमास्तिककृतग्रंथत्वात् । यदेवंतदेवं । यथासंप्रतिपन्नं । यद्वा भगवान्भवतिग्रंथारंभकृतमंगलः । कृतप्रकरणत्वेसतिपरमास्तिकत्वात् । मन्वादिवदितिवा । नास्तिकग्रंथारंभेऽप्यभिचारवारणायाद्यहेतौ आस्तिकेतिविशेषणं । आस्तिकानामपिकेषांचिदालस्यादिनामंगलानुष्ठानादृष्टेः परमेति । आस्तिकानामपिकेषांचित्थकरणोदिकरणादर्शनादनैकां त्यवारणायद्वितीयानुमानेहेतौसत्यतंविशेषणं । मंगलानुष्ठानमनुमीयतइत्युक्तावनत्यंतसमाहितमनस्कंपूवपक्षिणमिदानींत

तच्चपरमास्तिकत्वादनुमीयते । यच्चायंस्वातंत्र्यादिविशिष्टस्य विष्णोरादितएवसंकीर्तनं करोति किततोऽन्यन्मंगलं नाम ।

मंगलस्यग्रंथेनिवेशनमपिप्रात्यक्षिकमित्युक्त्यातोषयति ॥ यच्चायमिति ॥ अयं परमास्तिकःश्रीमदाचार्यः । स्वातंत्र्यादिविशिष्टस्य स्वातंत्र्यस्याभावःस्वातंत्र्यं तदेवादित्येषांभगवदादिशब्दार्थभूतानामैश्वर्यादीनांव्याह्यादीनां तेष्वस्वातंत्र्यादयः । यद्वा आदिशब्देनतत्त्वतापरिग्रहः । मूलं“स्वतंत्र”मितिस्वतंत्रशब्दगुणसर्वस्वोपलक्षकइतिकृत्वा उपलक्षितानांगुणानांग्रहणार्थमादिशब्दप्रयोगइतिवा । तैर्विशिष्टस्य विष्णोः । आदितः आदौ । आद्यादित्वात्तसिःसप्तम्यर्थे । प्रथमभागइत्यर्थः । संकीर्तनं स्वातंत्र्यमस्वतंत्रचद्विविधतत्त्वमिष्यते । स्वतंत्रोभगवान्विष्णुरित्येवंरूपंशब्दप्रयोगं करोतीतिनियत् ततः तादृश

शब्दप्रयोगात् । अन्यत् अपरं । मंगलं मंगलनिवेशनं नाम किं । न किमपीत्यर्थः । अन्यथा तत्त्वस्य सामान्यतो विभागे नोद्देशस्य कर्तव्यतया तत्त्वं द्विविधमित्याभिधाय तच्च स्वतंत्रमस्वतंत्रं चेत्यभिधातव्यं स्यादिति वाक्यशेषः । उद्देश्यविधेयभावस्य लउद्देश्यप्राथम्यस्यौचित्यात् । यच्छब्दयोगः प्राथम्यमित्याद्युद्देश्यलक्षणं । तद्भुतमेवकारश्च स्यादुपादेयलक्षणमित्युक्तं । अतएव “वृद्धिरादे” जित्यादौ चोद्देश्यप्राथम्यस्यैव हित्यात् आदैज्वृद्धिरित्यादि निर्देश एव पाणिनिना कर्तव्यः तथापि पूर्वनिबद्धो वृद्धिशब्दः संज्ञाविधदपि मंगलार्थोपि भवतीति मयामंगलमपि कृतं निबद्धं चेति सूचयितुमादौ निबध्नेति निबधकाराः समादधिरे । न च वाच्यं “अपृक्तएकाल्प्रत्ययः परमपरं चेति द्विविधं सामान्य” मित्यादि प्रयोगदर्शनानां च स्यानि त्यत्वमिति । उक्तलक्ष

अन्यपरमपि तद्भूतस्यानुष्ठितं स्वभावात्संपादयत्येवाखिलमंगलानीति ।

णबलात्सर्वत्रोद्देश्यस्य प्राथम्यमावश्यकमेव । यत्पुनर्यत्र क्वापि वैपरीत्यदर्शनं तत्र विशेषप्रयोजनसूचनार्थतदिति । यत्र च पुनर्विनापि प्रयोजनं तथोपलभ्यते तत्र स्वतंत्रस्वर्षेः नियंतुं मशक्यत्वाद्यो जनायामुद्देश्यस्य प्राथम्यं संपाद्यमेवेति तां त्रिकलेखायास्तस्याथम्यस्यानुन्मथनात् । अतएव दीकायां “आदित” इत्युक्तं । तत्त्वविभागकथनपरस्य कथं मंगलपरतत्त्वत आह ॥ अन्यपरमपीति ॥ तत् स्वातंत्र्यादिविशिष्टस्य विष्णोः संकीर्तनं । अन्यपरमपि अन्यत् निरंतरायपरिसमाप्त्यादिव्यतिरिक्तं परमुद्देश्यं यस्य संकीर्तनस्य तत्तथेत्यर्थः । भक्त्या माहात्म्यज्ञानपूर्वकमुद्दत्तहेन । स्वभावादेव सहजसामर्थ्यादेव । अखिलमं

गलानि । प्रयोजनप्रापकत्वेनमंगलानामखिलता । खिलानि अफलपर्यवसायित्वाद्दृढानुच्यन्ते । तथाविधानिभवंतीत्यखिलानि । फलपर्यवसायीनीतियावत् । बहुवचनेन विद्वानांवाहुविध्यात्तत्त्वसमसंख्यत्वेनतदुत्पादनपादवंप्रकटीचकारेति ज्ञेयं । संपादयति सम्यगुपार्जयति । अन्यार्थनीयमानस्याप्यभङ्गुभादेरन्येषामंगलसूचकत्वदर्शनादितिभावः । “वृद्धिरादैच् अथातोब्रह्मजिज्ञासा अथातोधर्मजिज्ञासा अथशब्दानुशासनं सिद्धशब्दार्थसंबन्धः” इत्येवमादिवहस्थलेषु संज्ञानंतर्थाद्यभिधायकानामपिवृद्ध्यादिशब्दानांमंगलार्थतायाअपिचिरंतनव्याख्यातृभिरव्याख्यातत्वात्तत्त्वज्ञेयव्याख्याऽदृष्टचरीतिकौतु

तत्रतावत्तत्त्वसामान्यतोविभागोद्दिशति ॥ स्वतं

त्रमस्वतंत्रंचद्विविधंतत्त्वमिष्यते ॥ तत्त्वमनारोपितं ।

किमिर्भाव्यमिति इतिशब्देनशंकापरिहारसमाप्तिसूचकेनसूचयामासतिध्येयं । तत्र वक्तव्यतयाबुद्धिसंनिहितेप्रेक्षलक्षणविभागेषु । तावत् पूर्वं । तत्त्वं । सामान्यतः सामान्येन । विभागोद्दिशति । नाश्चासंकीर्तनं करोतीत्यर्थः । नन्वनुद्दिष्टस्वलक्षणकथनासंभवेन, अलक्षितस्यचविभागकथनायोगेनच उद्देशानंतरंविभागात्पूर्वसामान्यलक्षणस्यावश्यवक्तव्यस्यानुकेर्न्यूनतास्यादित्यतः मूलउद्देशेनैवतत्त्वसामान्यलक्षणमपिसूचितमित्याशयेनाह ॥ तत्त्वमनारोपितमिति ॥ अत्र यद्वनारोपितंतत्त्वमित्यर्थः । अत्र प्रतीतत्वेसतीतिविशेषणंदेयं । तेनारोपाविषयेकूर्मरोमशशविषाणादौनातिव्याप्तिः । ननु

कूर्मरोम्णआरोपाविषयत्वंकथमितिचेत् शृणु । सर्वत्रारोपे “अधिष्ठानंचसदृशंतथ्यवस्तुद्वयंविना । नन्नातिर्भवतिक्वापि स्वप्नमायादिकेवपी”त्युक्तीत्याऽधिष्ठानसदृशप्रधानस्यावश्यकत्वेन रोमांतराद्याधिष्ठानकूर्मरोमारोपेप्रधानभूतकूर्मरोम्णः कुत्राप्यभावेनारोपासंभवेनातद्विषयत्वसंभवात् । “यदिनामकूर्मरोमादिकमनारोपित”मितितत्त्वविवेकटीकायाअव्येषएवा र्थोबोध्यः । यस्यासद्विशेषस्यकदापिनारोपइतिटिप्पण्यंतरभावोप्येवमेवबोध्यः । अस्यलक्षणस्यपर्यवसितमर्थमाह ॥ प्रमि तिविषयइतियावदिति ॥ प्रमितिविषयइत्येतावद्यावदर्थजातंवक्ति तावदर्थजातंप्रतीतत्वेसतिआरोपाविषयत्वमित्यस्यार्थ इत्यर्थः । नन्वसतोपिप्रमितिविषयत्वात्तत्रातिव्याप्तिरितिचेन्न । द्विविधंविषयत्वं । ज्ञानासाधारणकारणसंनिर्कर्षाश्रयत्वरूपं,

प्रमितिविषयइतियावत् । तेन तस्यभावस्तत्त्वमित्यादिखंडनानवकाशः ।

उल्लेख्यत्वरूपंचेति । तत्राद्यंनासत्यस्तीतिनातिव्याप्तिः । द्वितीयेसत्वप्रकारकेतिविशेषणान्नतत्रैवातिव्याप्तिः । एतेन अस तोपिज्ञानविषयत्वस्यभगवत्यादैस्तत्रतत्रोक्तत्वात्कथंप्रतीतत्वविशेषणेनतच्चिरासइतिशंकानिरासः । तत्त्वलक्षणकथनस्यफलम भिलपति ॥ तेनेति ॥ तेन रूढतत्त्वशब्दस्यपारिभाषिकलक्षणकथनेनेत्यर्थः ॥ खंडनानवकाशइति ॥ खंडनकारेणश्री हर्षेण स्वग्रंथे “तत्वानुभूतिःप्रमे”तिप्रमाणलक्षणकथनावसरे “तस्यभावस्तत्त्वमित्युच्यते । प्रकृतंचतच्छब्दार्थः । नचात्रप्र कृतंकिंचिदस्ति । यत्तच्छब्देनपरामृश्यते”त्यादियखंडनंकृतं तदनवकाशइत्यर्थः । आदिशब्देन “तत्त्वतंत्रमस्वतंत्रंचेत्ये

तावतैवपूर्तेर्भावप्रत्ययवैयर्थ्यं"मित्यादिखंडनग्रहः । यद्वा "पराक्त्वप्रत्यक्त्वविशिष्टवस्तुवाचिनोस्तत्त्वं पदयोरभेदविधानाय प्रयोक्तव्यत्वेन प्रकृतेतयोरप्रकृतत्वात्कथमेत"दित्यादिखंडनानवकाशइत्यर्थः । अथवा तस्यभावस्तत्त्वमित्यादियत्खंडनं विग्रहप्रदर्शनं तस्यानवकाशः । आदिपदेन सचासौत्वंचेत्यादिविग्रहग्रहः । अखंडपदत्वाभ्युपगमादितिभावः । इदंरजतमित्याद्यन्यथाख्यातिविषयेन्यायविदामस्माकंचसमसमयमन्यानःशक्ते ॥ नन्विति ॥ कथमित्याक्षेपे । कथंनतत्त्वं नकथमपीत्यर्थः । तत्त्वंभवत्येवेतिपावत् । तदुपपादयति ॥ नहीति ॥ इदंरजतमितिप्रतीतौ संसर्गारोपपक्षे धर्मी शुक्तिकादिः

ननुशुक्तिरजतादिकंकथंनतत्त्वं । नहिधर्मीवारजतत्त्वंवानप्रमेयं । नापि तयोःसंबंधः । शुक्तिव्यक्तौरजतत्वस्यसनास्तीति

प्रकारस्तुरजतत्त्वं संबंधःसमवायः । तादात्म्यारोपपक्षे धर्मीतूक्तएव । प्रकारस्तुरजतं । तादात्म्यसंबंधः । एवंच धर्मी शुक्तिशकलं नप्रमेयमिति । किंतुप्रमेयमेवेत्यर्थः । तथा रजतत्त्वं । नप्रमेयमिति । किंतुप्रमेयमेवेत्यर्थः । तयोः शुक्तिरजतत्वयोः । संबंधः समवायलक्षणः । नप्रमेयइति विपरिणमितिलिगेननजन्वेति । विशकलिततयातयोःसत्यत्वादितिभावः । विशकलिततयासत्यत्वेपिप्रकृतधर्मिसंबंधःसत्योनास्तीतिसिद्धांतिनआशयमाशङ्क्यपरिहरति ॥ शुक्तिव्यक्ताविति ॥ सः संबंधः । इदमुपलक्षणं । तादात्म्यारोपपक्षेरजततादात्म्ययोरन्यत्रसत्त्वमुपपादनीयं । शुक्तिव्यक्तौरजत

तादात्म्याभावोप्याशङ्कनीयइतिबोध्यं । किंतावता । नास्माकंक्षतिरित्याह ॥ माभूदिति ॥ रजतरजतत्वाभ्यांसंबंधःशुक्लो
माभूत् । मा भूदितिच्छेदः । नमाड्योगइत्यडागमनिषेधात् । नह्येकत्रसंबंधविशेषेणासतस्तदन्यत्रतेनसंबंधेननास्तीतिसंभ
वतीत्युपपादनीयं । एवंचशुक्तिरूपस्यापितत्वतयानलक्षणेतद्भारकविषयत्वविशेषविवक्षाऽर्थवतीतिशङ्काशयः । इतिशब्दः
शङ्कासमाप्तौ । नवयंतार्किकसमसमयाइतिनास्माकमिदंदूषणमितिभाषते ॥ स्यादिदमिति ॥ आरोपितस्य आरोपेप्रका
रीभूयभासमानस्य । अन्यत्र । अधिष्ठानात् । सत्तां स्थितिं । इदंदूषणं विषयत्वविशेषसत्वप्रकारकत्वविवक्षानर्थक्यरूपं ।

चेन्माभूत् । नहिगृहेदेवदत्तोनास्तीत्येतावतानप्रमेयइति । स्यादिदमारोपितस्यान्यत्रसत्तामभ्युप
गच्छतांदूषणं । अत्यंतासदेवरजतं दोषवशाच्छुक्तिकायामारोप्यतइतिवादेतुनानयंदोषः । एतेन

अत्यंतासदेव सर्वदेशकालासंबध्येवरजतं । दोषवशात् चाकचक्यादिरूपदोषवशात् । शुक्तिकायामारोप्यते सद्रज
तत्वेनज्ञायते । इतिवादे एवंवदतामस्माकं । अयंदोषः उक्तानर्थक्यरूपोनेत्यर्थः । अस्मन्मतेशुक्तिरूप्यादेरत्यंतासत्त्वेन
तत्रज्ञानासाधारणकारणसंनिकर्षाश्रयत्वसत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वयोरभावेनोक्तदोषाभावादितिभावः । कालासंबंधिनएवा
रोपितत्वांगीकारेण “यद्यथाभूतंप्रतीयतेतत्तथास”दितितत्वलक्षणांतरंदूषयताखंडनकारेण “भावी”त्यादिनाऽऽरोप्यमाणर
करूपस्ययत्कालांतरेसत्वमंगीकृतं तदपिनिरस्तमित्याशयेनातिदिशति ॥ एतेनेति ॥ भावीयोर्थंपाकस्तेजस्संयोगलक्षणः

तेन रागोरक्तिमायस्य स भाविपाकरागोघटः श्यामतादशायां रक्तपित्तिना तन्नामकनयनपाटवापनयनपटुनादोषविशेषेण रक्ततयोपलभ्यमानः तत्त्वं स्यात् । यथाभूतंप्रतीयतइत्याद्युक्तेरिति भावः । एतेनेत्युक्तं विशदयति ॥ भाविन इति ॥ भाविनोरक्त रूपस्य प्रमेयत्वेऽपि पूर्वस्य श्यामतादशायांप्रतीतस्य । तथा भावाभावात् सत्यत्वाभावात् । नहि कालांतरभाविन्याः सत्ताया इदानीमुपयोगोऽस्ति । अतिप्रसंगादिति भावः । किमत्र रागस्य तत्त्वताऽऽपाद्यतत्तताधिष्ठानस्य कुंभस्य । आद्येऽपि किमारोपितस्योत भाविनः । नाद्यः । तस्यालंतासत्त्वेन तत्त्वताऽयोगात् । द्वितीयस्त्वभ्युपगमवादपराहतः । तृती

भाविपाकरागः कुंभः श्यामतादशायां रक्तपित्तिनारक्ततयोपलभ्यमानस्तत्त्वं स्यादित्यपि परास्ते । भाविनः प्रमेयत्वेऽपि पूर्व(स्यात्तथात्वात् ॥) स्य तथा(त्वाभावात् ॥) भावाभावात् । धर्मिणस्त(थाभावो)त्वभावांगीकारादिति । तद्विविधं । स्वतंत्रमस्वतंत्रं चेतीतीति शब्दाध्याहारेण योज्यं । अन्यथा स्वतंत्रमस्वतंत्रं च तत्त्वं प्रत्येकं द्विविधमिति प्रतीतिः स्यात् ।

शोपितथैवेति भावेनाह ॥ धर्मिण इति ॥ धर्मिणः कुंभस्य । तत्त्वभावस्तत्त्वं तस्यांगीकारादित्यर्थः । नयनदोषापगमानंतरं नायं रक्तइति वदन्नायं कुंभ इति कदापि बाधबोधोदयाभावादिति भावः । धर्मिणस्तथाभावादित्यपि पाठोऽस्ति पुस्तके क्वचित् । तथा भावात् तथात्वात् । सत्यत्वादिति तदर्थः । इति शब्दस्तत्त्वलक्षणस्यातिव्याप्तिशङ्कानिराससमाप्तौ । तत् तत्त्वं । द्विविधं द्वे विधेस्वतंत्रत्वास्वतंत्रत्व रूपप्रकारद्वयस्य तद्विविधं । इति शब्दानध्याहारे वाधकमुद्बोधयति ॥ अन्यथेति ॥

अन्यथा इतिशब्दानध्याहारेणयथाश्रुतयोजनायां । नचेष्टापत्तिरितिवाच्यं । स्वतंत्रतत्त्वद्वैविध्यस्यप्रमाणबाधितत्वात् । अ
स्वतंत्रतत्त्वस्यस्वतोनेकत्वेपि “द्विधेतर”दितितद्वांतरविभागस्यवक्ष्यमाणत्वेनपौनरुत्तयापत्तेश्च । स्वतंत्रमस्वतंत्रमितिनामो
च्चारणैर्नैवानयोर्लक्षणमपिसूचितमित्याह ॥ स्वरूपेत्यादिना ॥ स्वरूपप्रभितिप्रवृत्तिलक्षणसत्तात्रैविध्येपरानपेक्षं परा
नधीनंस्वतंत्रमित्यर्थः । प्रवृत्तिस्तत्तत्कार्यानुकूलोव्यापारः । अत्रपरानधीनसत्ताकत्वमेवस्वतंत्रलक्षणं । तद्धटकीभूतसत्ता
विवरणंस्वरूपेत्यादिनाकृतं । नतुलक्षणघटकं । येनस्वरूपसत्तायांपरानपेक्षंस्वतंत्रमित्येतावतैवेष्टसिद्धेः शिष्टंव्यर्थस्यादिति
भावः । यत्स्वरूपसत्तादौस्वाधीनं नतुपरापेक्षमितितत्त्वविवेकटीकायामादिपदस्यलक्षणत्रयसूचकत्वाल्लक्षणत्रयंयथागृह्यते

स्वरूपप्रभितिप्रवृत्तिलक्षणसत्तात्रैविध्येपरानपेक्षंस्वतंत्रं । परापेक्षमस्वतंत्रं ।

तथाऽत्रापिबैभवादनेकलक्षणप्रदर्शनार्थंवा “स्वरूपे”त्याद्युक्तमितिज्ञेयं । परानपेक्षमित्यस्यपरानधीनत्वार्थकत्वकरणेनस्वतं
त्रतत्त्वलक्षणस्यपरापेक्षाशून्येषुपाषाणादिषुनातिव्याप्तिः । एतेनैवचास्वतंत्रलक्षणोपिपरापेक्षारहितेऽभिहितस्थलेनाव्याप्तिरि
त्यपिबोध्यं । स्वरूपादीनांसत्त्वव्यवहारस्तु “अन्यत्राभावाच्चनतृणादिव”दितिसमथपादीय “शक्तीस्ताः प्रेरयत्यंजस्तदधीना
श्चसर्वदा । सत्ताप्रधानपुरुषशक्तीनांचप्रतीतयः । प्रवृत्तयश्चताः सर्वानित्यनित्यात्मनायत”इत्यनुव्याख्यानव्याख्यानसुधायां
“केचिन्मन्यंतेवस्तुनःस्वरूपमेवसत्यमिति । अपरेतुप्रमाणयोग्यत्वमिति । अन्येपुनरर्थक्रियाकारित्वमिति । तदिदंत्रयमपि

प्रकृत्यादीनां भगवदधीनं”मित्यनेन ग्रंथेन स्वरूपादीनां सत्त्वव्यवहारादत्रापि संभवतीति बोध्यं । अस्वतंत्रलक्षणे परपदस्थाने ईशपदप्रक्षेपेऽतिव्याप्तिरीशे । देशकालादेर्देशादिसंबन्धित्ववदीशस्यापीशाधीनसत्ताकत्वस्य “स्वतंत्रः स्वच्छाधीनप्रवृत्ति”रिति तत्त्वोद्घोतटीकादिषु तत्र तत्रोक्तत्वात् । अतः परेत्युक्तं । एवं चान्यपदपर्यायपरपदेन यस्मिंल्लक्षणमुपपाद्यते तदन्यस्यैव ग्रहणाच्चातिव्याप्तिरिति भावः । इष्यते इत्यंशस्यैवैथर्यपरिहरन्नवतारयति ॥ तदिति ॥ तस्य उक्तत्वविभागस्य उपपादनं समर्थनं तस्मादित्यर्थः । नन्वंगीक्रियते इत्येतत्समानार्थकष्यते इत्यस्य कथमुपपादकत्वमित्यतः अपेक्षिता आहारेण तत्र प्रकारं

तदुपपादनायोक्तमिष्यते इति । प्रामाणिकैरिति शेषः । तथाहि । यदि तत्त्वमेव नास्तीति ब्रूयात्तदा प्रत्यक्षादिविरोधः । (सांभ्रांतिरिति चेन्न ॥) भ्रांतिः सेति चेन्न । बाधकाभावात् ।

दर्शयति ॥ प्रामाणिकैरित्यादिना ॥ प्रमाणानि विदं त्यधीयेते वा प्रामाणिकाः । तदधीतेतद्देति चोक्तादिगणने निवेशात् ठकि “ठस्येक” इतीके प्रामाणिकेति भवति । स्वतंत्रमस्वतंत्रचेति तत्त्वद्विविधमिति प्रामाणिकैरिष्यते इत्यनेन सूचितमिति रोषा मप्रामाणिकतांलेशतः स्वयमाह ॥ यदीति ॥ तत्त्वमेव नास्ति दूरेतद्विभागइति यदिकश्चिद्ददित्यर्थः । प्रत्यक्षादिविरोधः घटाद्यपरोक्षप्रतीतिविरोधः । आदिपदेनानुमानपरिग्रहः । सेति । “शैल्यंहियस्साप्रकृतिर्जलस्य”त्यादिकेष्विव विधेयापेक्षया स्त्रीलिंगप्रयोगः ॥ बाधकाभावादिति ॥ नेदं रजतमिति वस्त्राद्यं घटइत्यादि बाधकाभावादित्यर्थः । न चासंजातबाधभ्रमे

“यो यो भ्रमः स स बाध सहित” इति नियमस्य व्यापकी भूत बाध साहित्याभावेन व्यभिचार इति वाच्यं । तदतिरिक्त भ्रमस्यैव नि यमांतर्गतत्वान्न दोषः । ननु भवद्भिर्नियमः संकोच्यते स एव च घटादिविषयो भ्रमः परेणांगीक्रियत इति व्यर्थमुक्त नियम रक्ष णमिति चेत् माहिभूदुक्तविधया परपराकृतिः । बाधयोग्यतावत्त्वस्यैव बाध साहित्यार्थतया विवक्षायां तु भवत्येवायं नियमः समी चीन इत्यनेनैव सासेत्स्यतीति न दोषः । अभ्युपगतेऽपि भ्रमत्वे “अशितेऽपि लघुनेन शातो व्याधि” रिति वन्न तत्त्वतः त्वतोऽनंगीका राहमित्याह ॥ न चेति ॥ प्रतीतिसामान्यस्य भ्रमत्वमंगीकुर्वता “अधिष्ठानं च सदृश” मित्याद्युक्त्यर्थदधिष्ठानतयोच्यते तदेव

नच निरधिष्ठानाभ्रांतिरस्ति । नापि निरवधिको बाधः ।

नास्त्येव तत्त्वमित्यस्यार्थस्य प्रमितत्वाप्रमितत्वयोर्व्याघातश्च ।

तत्त्वमापततीति भावः । केशौडूकादिभ्रमस्तु तेजोधिष्ठान इति नातिप्रसंगः । प्रकारांतरेणापि तदंगीकारयति ॥ नापीति ॥ “रूपांतरमसकंहिसोवधिर्यत्र जायते । तं विनानेत्यमित्येव न क्वचिद्बाध ईक्ष्यते” इत्यादेः अत्रेदं नास्तीति वा इदं तन्नोति वा यत्किं चिदवधिको बाधो दृष्टः । ननु नेदमिति वा नेत्यमिति वा । तथाच अत्रेतीदमिति च यदवधि तयाऽनुवर्तते तदेव तत्त्वतयाऽऽप तितमिति भावः । तत्त्वमेव नास्तीति विप्रतिषिद्धं चेत्तदिति भावेनाह ॥ नास्त्येवेति ॥ नास्त्येव तत्त्वमित्यस्यार्थस्य प्रमितत्वे प्रमिति विषयस्यैव तत्त्वतया पुनश्च तत्त्वनास्तीति व्याहृतं स्यात् । यदि च तत्त्वनास्तीत्येतदप्रमितं तर्हितत्वमस्तीत्यस्य प्रमितत्वा

व्याहतिः । परस्परविरुद्धयोरन्यतरनिषेधस्यान्यतरविधिनांतरीयकत्वादिति भावः । एकमेव तत्त्वमिति पक्षप्रतिक्षिपति ॥ यदीति ॥ भेदेति ॥ घटपटादिभेदग्राहकप्रत्यक्षादिविरोधइत्यर्थः । नन्वत्रभेदस्यावास्तव्येन तदुपलभ्यश्चमत्वसंभवात् द्विरोधो किंचित्करइत्यत आह ॥ तदिति ॥ तस्य भेदोपलभस्य भ्रातितां वक्तव्यायां वाधकं वाच्यं । नोक्तं वाधकं । अतो नायं चमत्वरूपइत्यर्थः । ननु “नास्ति नासीन्न भविष्यति भेदो मिथ्या भेदत्वाच्च भेदवत् नेह नानासत्किंचन विभेदजनकज्ञानेना समात्यति कंगते । आत्मनो ब्रह्मणो भेदमसंतकः करिष्यति । सापेक्षत्वात् सावधेश्च तत्त्वद्वैतप्रसंगतः । एकाभावादसंदेहाच्चरू

यदि चैकमेव तत्त्वं तदा भेदोपलभं विरोधः । तद्भ्रातितायां च वाधकं वाच्यं । तच्चान्यत्र निरस्तं । यदि वा सर्वमेव स्वतंत्रस्यात्तदा पारतंत्र्यादिप्रतीतिविरोधः । नित्यसुखादिप्रसंगश्च । यदि वा परतंत्रमेव तत्त्वं भवेत्तदाऽनवस्थिते रसंभवाच्च न कस्यापि सत्तादिकं स्यात् ।

पंवस्तु नो भिदे”त्यादीनां बाधकानां विद्यमानत्वात् तदेव बाधकजातमत्राप्युच्यत इत्यत आह ॥ तच्चेति ॥ तत् वाधकं अन्यत्र तत्त्वनिर्णयटीकादौ निरस्तमित्यर्थः । मतांतरमाशङ्क्य परिहरति ॥ यदि वेति ॥ सुखदुःखादिस्वाजिहासावतस्तदुपादानहानयोः शक्तिमत्त्वस्यैव स्वातंत्र्यरूपतया सर्वेषां स्वातंत्र्ये निरंतरंदुःखासंभिन्नसुखानुभवप्रसंगइति भावः । “इतरव्यपदेशाद्धि ताकरणादिदोषप्रसक्तिः यदि नाम न तस्य वशे सलंककथमेव तु नित्यसुखं न भवे”दित्यादिभगवत्पादाचार्योक्तैः । तत्त्वमंगीकरोमिबहुविधं । परंतु तत्परतंत्रमेव । न तु स्वतंत्रमिति स्वविभागविरोधिपक्षान्तरं प्रतिक्षिपति ॥ यदि वेति ॥ यदि परतंत्रमेकमे

वतत्वंभवेत्तदासर्वस्यापिपरशब्दितजीवांतरतंत्रत्वस्यवकव्यतया तस्यापिजीवत्वेनजीवांतरमेवतन्त्रियामकवाच्यं । तदप्येवंतदप्येवमित्यनवस्थितेः । नचवाच्यंबीजांकुराद्यानवस्थावदस्याअप्यनवसितपरंपरारूपायाअनवस्थायाःसिद्धविषयत्वेननदूषणत्वमिति । पूर्वपूर्वजीवनियामकत्वसिद्ध्यधीनत्वादुत्तरोत्तरजीवनियामकत्वस्य तदसिद्धौतदसिद्धेर्मूलक्षयापत्तेस्तस्यादूषणत्वसंभवात् । यथाहुः “मूलक्षयकरीप्राहुरनवस्थांहिदूषण”मिति । जीवांतरस्यापिजीवत्वसाम्यान्नियामकत्वासंभवाच्चनकस्यापिसत्ताशब्दिताप्रवृत्तिःस्यादित्यर्थः । “अनवस्थितेरसंभवाच्चेनेतर”इतिभगवत्स्मरणादितिसूचयितुंसौत्रपदानुक्तं

आगमविरोधश्च । यद्यपिभावाभावतयावाचेतनाचेतनत्वेनवानित्यानित्यतयावाऽस्यद्वैविध्यंशक्यतेवक्तुं । तथाप्यस्यवैयर्थ्या

रणं । नचाक्षिपच्छून्यतया स्वतःपृथक्प्रवृत्तिविकलयोरप्यंधपंगोरितरेतरसाहित्येनव स्याज्जागतीप्रवृत्तिरितिवाच्यं । मेलकस्यापिकस्याचिदपेक्षणीयत्वादित्यत्रतात्पर्यात् । दूषणांतरमप्याह ॥ आगमविरोधश्चेति ॥ चःपूर्वेहेतुभ्यांसहसमुच्चये । आगमाश्च “आनीदवातंस्वधयातदेकंत्साद्धान्यन्नपरःकिंचनास नाहंकंचिदुपाश्रितः सर्वस्याधिपतिःसर्वस्येशान”इत्याद्याभगवत्स्वातंत्र्यप्रतिपादकाद्रष्टव्याः । प्रकारांतरेणविभागकर्तव्यतामांशक्यास्यैवसाफल्यदयमेवविहितइत्याह ॥ यद्यपीत्यादिना ॥ इदंज्ञातेश्रूयमाणस्तत्प्रत्ययउभयत्राप्यन्येति । अस्य तत्त्वस्य । अस्य परपरिदर्शितविभागस्य । वैयर्थ्यात्

मोक्षजनकज्ञानाविषयत्वाद्धितेभावः । अयमेव स्वतंत्रमस्वतंत्रचेत्यादिनाकृतोविभागएव न्याय्यः न्यायादनपेतः । “धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेत” इतियत् । तमेवन्यायमुपादयति ॥ परतंत्रेत्यादिना ॥ परस्तंत्रप्रधानंयस्यतत्तथा । “तंत्रप्रधाने सिद्धांतकुटुंब” इति विश्वः । “तंत्रप्रधाने सिद्धांत” इत्यमरः । तंत्रकुटुंबकृत्यस्यादित्यारभ्य “प्रधाने तंतुवायेचे” तितद्विष्णुणी संगृहीताभिधानंच । आद्यत्ततया अधीनतया । “अधीनोनिप्रआयत्त” इत्यमरः । आद्यत्तत्वं स्वसत्तादौ यथासंभवं ज्ञेयं । निःश्रेयसाय निश्चितश्रेयोनिःश्रेयसं मोक्षः । तस्मै । अचतुरेति निपातनादच् । “श्रेयोनिःश्रेयसामृत” मित्यमरः । तत्र

दयमेव विभागो न्याय्यः । परतंत्रप्रमेयस्वतंत्रप्रमेयायत्ततया विदितं हि निःश्रेयसाय भवति । तथा च प्रकरणांते वक्ष्यति । अन्यथा गंगावालुकापरिगणनवदिदंतत्त्वसंख्यानमपार्थक्यस्यात् । अतः स्वतंत्रास्वतंत्रभेदाद्विविधतत्वमिति

ज्ञापकमाह ॥ तथा चेति ॥ प्रकरणांते तत्त्वविवेकेन सैकप्रकरणमिदमिति “य एतत्परतंत्रतुसर्वमेव हरः सदा । वशमित्येव ज्ञानाति संसारान्मुच्यते हि स” इत्येतत्प्रकरणांते वक्ष्यतीत्यर्थः । भावाभावतयेत्यादिविभागकथनेन तज्ज्ञानस्य मुक्त्यनुपयुक्तत्वाद्गंगातसिक्तागणनावद्यर्थमिदंतत्त्वसंख्यानमापद्यतेत्याह ॥ अन्यथा अस्मद्रीत्याविभागाकरणे । अपगतोऽर्थोयस्मात्तत्तथा । निरर्थकमित्यर्थः । उक्तमर्थमुपसंहरति ॥ अत इति ॥ एतदोनित्यनिवा ऽग्निवा तसिलि अत इति

भवति । एतस्माद्धेतोरित्यर्थः । इदंशब्दस्यवोक्तादेशेप्रत्ययेतसिलिचेदंरूपं । इदंशब्दपरामृश्यंदर्शयतीतिमुधापरिमले
 “यद्वा इदमइशित्यतोयोगविभागादिदमोऽन्यशिवेदंशब्दस्याप्यतइतिरूप”मित्युक्तेः । इतिशब्दःसामान्यविभागपरिस
 माप्तौ । नन्वत्रस्वतंत्रतत्त्वस्यादावुद्देशःकुतः । उद्दिष्टस्यचलक्षणंवक्तव्यं । मूलेतत्कुतोनेकं । स्वतंत्रोभगवान्विष्णुरितिशृ
 गग्राहिकयाऽऽदौनिर्देशश्चकिंनिमित्तइतिशंकाःक्रमेणपरिहरन्मूलमवतारयति ॥ स्वतंत्रतत्त्वस्येत्यादिना ॥ प्राधान्यात्
 अभ्यर्हितत्वात् । आदौ स्वतंत्रमस्वतंत्रमित्यादिभागे । उद्देशेनैव नाम्नासंकीर्तनेनैव । स्वरूपप्रमितीत्यादिनाऽस्मा
 भिर्दर्शितप्रनाज्येतिभावः । इति इतिकृत्वा । अतएव प्राधान्यादेव । निर्दिशति शृंगग्राहिकयादर्शयतिचेत्यर्थः । ननु

स्वतंत्रतत्त्वस्यप्राधान्यात्तदेवादावुद्दिष्टं । उद्देशेनैवलक्षणंचलब्धमिति

(लब्धं) । अत(तत)एवादौतन्निर्दिशति ॥ स्वतंत्रोभगवान्विष्णुः ॥

पूर्वमुद्देश्यप्राथम्यानुसारेणतत्त्वद्विविधमित्यनुक्त्या “स्वतंत्रमस्वतंत्रंचे”तिप्रथमतस्तत्कीर्तनस्यमंगलसूचकत्वाभिधानात् इ
 दानीं “प्राधान्यात्तदेवादावुद्दिष्ट”मितिकथने कथंनविरोधइतिचेदुच्यते । पूर्वं अनिश्रितभाष्यकृदाप्तभावस्य अतएवमंग
 लानुमापकपरमास्तिकत्वहेतोःस्वरूपासिद्धिमन्वानस्य प्रतिवादिनः मंगलानुष्ठाननिश्चयायप्रत्यक्षतोपिमंगलश्रुतिरियंश्रूयतइ
 तिवक्तुं तथाऽभिहितं । इदानीं अवगततदाप्तभावस्योक्तेहेतुनैवमंगलसिद्धेःस्वतंत्रतत्त्वस्यप्रथमतउद्देशेनिमित्तपरिचोदनायां
 प्राधान्यरूपोहेतुरभिहितइतिनैवयथ्याख्यविरोधइति । स्वतंत्रोविष्णुरित्येतन्मात्रोक्तावभिलषितसिद्धेः किंतत्त्वविवेकइव

पूजार्थकभगवच्छब्दग्रहणेनेत्यतआह ॥ अत्रेति ॥ अस्मिन्प्रकरणइत्यर्थः । तत्त्वविवेके “निर्दोषशेषसद्गुण”इतिस्वातंत्र्योपपादकस्यान्यस्यविद्यमानत्वात्तत्त्वपूजार्थकत्वेऽप्यत्रतदभावात्स्वातंत्र्यविष्णोरेवकुतइत्यतउक्तं भगवानिति ॥ भगवांश्चसमुच्यते यः “ऐश्वर्यस्यसमग्रस्यवीर्यस्यशशसःश्रियः । ज्ञानवैराग्ययोश्चैवव्रषण्णांभगइतीरणे”त्युदीरितैश्वर्यादिपद्भुः । ततश्च विष्णुःस्वतंत्रः । भगवत्त्वात् । व्यतिरेकेणयज्ञदत्तवदितिप्रकारेणभगवत्त्वंस्वातंत्र्यस्योपपादकं साधकंभवतीतिभावः । प्राधान्यात्स्वतंत्रतत्त्वस्यविष्णोरादौशृंगग्राहिकयानिर्देशनैवाथात्सूचितंतदितरस्यास्वातंत्र्यंकठतआह ॥ अन्यदिति ॥ अत्र भगवानिति विष्णोरितिटीका विष्णुशब्दस्यरूढत्वंभगवच्छब्दस्ययोगिकत्वमभ्युपेत्यप्रवृत्ता । यदातुवैपरीत्यंविब्रक्षितं तदावि

अत्रभगवानिति विष्णोःस्वातंत्र्योपपादकं । अन्यदस्वतंत्रमिति शेषः ।

ष्णुरितिभगवतःस्वातंत्र्योपपादकमितिटीकाविन्यासोबोध्यः । ततश्च “भगवान्भगहानंदी”त्युक्तदिशा भगवान्हरिः स्वतंत्रः । विष्णुत्वात् । व्यतिरेकेणचैववदितिप्रयोगोबोध्यः । विष्णुत्वात् सर्वव्यापित्वात् । विष्णुव्याप्तावितिधातोः “विषेःकिच्चे”तिसूत्रेण “स्थोणु”रितिसूत्रादननुवृत्तप्रत्यये तस्यकिच्चेनगुणाभावे विष्णुरितिरूपं ॥ १ ॥ विधेयत्वेनमोक्षप्रतिजनाइति वाविष्णुः । गत्यर्थाद्विधातोःकरणेकस्तुप्रत्यये पृषोदरादित्वाद्धात्वीकारह्रस्वत्वेकिच्त्वादुणाभावे “आदेशप्रत्यययो”रिति सत्यषत्वे “रषाभ्यांनोणःसमानपद”इतिनस्यणत्वेरूपं ॥ २ ॥ सर्वप्रवेशित्वाद्वाविष्णुः । विशप्रवेशनइत्यस्मात् “उणाद

योबहुल"मितिक्स्नुप्रत्ययेपृषोदरादिभावेनशस्यषत्वै गत्वेच रूपं ॥ ३ ॥ कांल्यार्थाद्वीधातोर्वाक्स्तुः । शिष्टंपूर्ववत् । कांतिश्चनसर्वसाधारणी । किल्वभ्यधिकेतिद्रष्टव्यं ॥ ४ ॥ अधिभूतादिसंबन्धिजन्मादिविषयेच्छावच्चाद्वा । वशकांतौकांतिरिच्छेत्युक्तेरिच्छार्थाद्वशधातोर्बाहुल्येकनुप्रत्यये निर्वचनत्यादुपधाकारस्येकारे शस्यषत्वरूपं ॥ ५ ॥ त्रिविक्रमरूपेणचरणक्रमणार्थाविष्णुः । गत्यार्थाद्वयतेःकर्तारिक्स्तुः । पूर्ववदुर्वरितं ॥ ६ ॥ तदुक्तंश्रीगीताभाष्ये "विष्णुः । सर्वव्यापित्वप्रवेशित्वादेः । विष्लब्ध्यासौ, विशप्रवेशनइतिचपठंति । गतिश्चसर्वभूतानांप्रजानांचापिभारत । व्याप्तौमेरोदसीपाथर्थांतिश्चाभ्यधिकामम । अधिभूतनिविष्टश्चतदिच्छुश्चास्मिभारत । क्रमणाच्चाप्यहंपार्थविष्णुरित्यभिसंज्ञितइतिमोक्षधर्मे"इति । आगमेनहिविष्णुत्व

अथवा द्वेतत्वेइत्युक्तेस्वतंत्रमिवपरतंत्रमेकाव्यक्तितरेवप्रसज्येत ।

मितिज्ञानपादीयमुधायां "विष्णुत्वंतु समस्तगुणपरिपूर्णत्वनिर्दोषत्वजगज्जन्मादिकारणत्वलक्षणंप्रत्यक्षमत"इत्याद्युक्तेर्भवतिस्वतंत्रत्वोपपादकंविष्णुत्वमितिमतंयं । एवमैतरेयभाष्येपि "सर्ववेष्टयितृत्वाच्च विशिष्टबलतस्तथा । विष्णुरित्यभिधामह्यं सानयुक्तादिवौकसा"मित्यादिनाविष्णुपदार्थउक्तोऽनुसंधेयः । विष्णुर्नारायणइत्यमरव्याख्यानं "वेष्टिसर्वमिति विष्णुः । विष्लब्ध्यासौ । विषेःकिञ्चेतिनु"रित्येवमेवोक्तं । विष्णुत्वोपपादकत्वंचपूर्वोदीरितरीत्याज्ञेयं ॥ उक्तपक्षे "अन्य"इत्यादिशेषकल्पनाकार्थेत्यस्वसादाह ॥ अथवेति ॥ इत्युक्ते एवंविन्यासकरणे ॥ प्रसज्येतेति ॥ यत्रव्यक्त्यैक्यंतत्रैव

प्रायेणद्वित्वप्रयोगादितिभावः । किमतोयद्येवमित्यतआह ॥ तथाचेति ॥ प्रमाणविरोधइति ॥ अस्वतंत्रानेकत्वस्यप्रत्यक्षादिसिद्धत्वेनतद्विरोधइत्यर्थः ॥ वक्ष्यमाणविभागविरोधश्चेति ॥ भावाभावौद्विधेतरदितिवक्ष्यमाणविरोधश्चेत्यर्थः ॥ अतइति ॥ यद्यपि यत्रप्रकारद्वित्वमुच्यतेतत्रप्रकारिद्वित्वंनसेत्स्यति । तथापि प्रकारद्वित्वंस्वाविनभाविप्रकारिद्वित्वमाक्षिपत्येवेति द्वेइतिप्रकारिद्वित्वमनुक्त्वा प्रकार्यवांतरभेदसूचनाय विधातेनप्रकारद्वित्वमभिहितमित्यर्थः ॥ ततश्चेति ॥ द्विविधमित्युक्तौसत्यामित्यर्थः ॥ अनेकंस्यादिति ॥ परतंत्रवदितिभावः । इदमुक्तं स्वतंत्रोभगवानित्युक्तमित्यर्थः । नन्वे

तथाचप्रमाणविरोधोवक्ष्यमाणविभागविरोधश्च । अतोद्विविधमित्युक्तं । ततश्चस्वतंत्रमप्यनेकं(कविधं)स्यादित्यतइदमुक्तं ।

वंसतिकथनव्याहतिः । द्विविधमितिस्वतंत्रतत्त्वस्यानेकत्वमुक्त्वा “स्वतंत्रोभगवान्विष्णु”रित्येकत्वोक्तेरितिचेन्न । अयमभिप्रायोमूलकारस्य । नवयंप्रकारिणोरवांतरभेदःप्रकारद्विविधोक्त्यावचनवृत्त्याप्रतिपाद्यतइतिब्रूमः । येनोक्ताव्याहतिः स्यात् । नापिप्रकारद्विविध्यंप्रकार्यवांतरस्यभेदस्यव्याप्येनैतदुक्त्याव्यापकस्यतत्त्वलाभेनोक्तोदोषःस्यात् । किंनामाश्रययोरैक्यप्रापकप्रकारिद्वित्वमनुक्त्वा “द्विविध”मितिप्रकारिद्वित्वोक्तिःप्रकार्यवांतरभेदस्यसूचिकैव । साध्यपवादाभावे । यथा “भावाभावौद्विधेतर”दित्यादौ । यत्रपुनरपवादस्तत्र यस्मिन्प्रकारिण्यवांतरभेदस्तत्रैवपर्यवस्यति । यथा “दुःखस्पृष्टतद

स्पृष्टमिति द्वैधैवचेतन"मित्यादौ । एवंच प्रकृतेऽपवादसद्भावेन तथोक्तिरितिकथंव्याहतिः । एवतातीयचरणस्याविधांतसूचितप्रकार्यवांतरभेदनिरासकत्वेन स्वतंत्रतत्त्वस्य शृंगग्राहिक्यानिर्देशरूपत्वाभावेन न तन्निर्देशानंतरमस्वतंत्रकिमित्याकांक्षायां निवर्तकत्वेनावश्यं चक्यस्यान्यदस्वतंत्रमित्यस्यानुक्तिप्रयुक्तो दोष इति भावः । प्रकारांतरणैतत्तादप्रवृत्तिदर्शयति ॥ अथ वेति ॥ सांख्यादय इत्यत्रादिपदेन शैवसौरादीनां ग्रहः । प्रधानं जडप्रकृतिः । आदिना हरमिहिरादयो ग्राह्याः । इदं स्वतंत्रमित्यादि । तन्निरासप्रकारस्तु "रचनानुपपत्तेश्च नानुमान"मिति सूत्रतद्भाष्यादितो ज्ञेयः । सूचितमिति ॥ उक्तप्रनाड्ये

अथवा स्वतंत्रास्वतंत्रभेदेन तत्त्वद्वैविध्यमंगीकुर्वाणा अपि सांख्यादयः प्रधानादिकं स्वतंत्रतत्त्वमातिष्ठते । तन्निरासायेदमुदितमिति । द्विविधमित्युक्त्या परतंत्रतत्त्वमवांतरभेदवदिति सूचितं । तत्कथं (मिति) तत्राह ॥ भावाभावौ द्विधेतरत् ॥ इतरत् स्वतंत्रात् । अस्वतंत्रतत्त्वद्विधा । कथं । भावोऽभावश्चेति ।

तिभावः । कथं किंप्रकारोपेतमित्यर्थः । अनतिप्रसक्तये इतरदित्यस्यावधिमभिधत्ते ॥ स्वतंत्रादिति ॥ अनन्वयशकानि राकर्तुमिति शब्दाध्याहारेण मूल्यो जयति ॥ अस्वतंत्रेत्यादिना ॥ नन्वजाद्यंततयाऽभावभावाविति वक्तुं शक्यमिति चेन्न । ततोऽपि पराल्पाजादिशस्त्रेण भावाभाववित्येव निर्देशस्यौचित्यात् । ननु "समुद्राद्वाहः लक्षणहेत्वोः क्रियायाः" इत्यादौ व्यभिचारात्तदनित्यतायास्तांत्रिकैस्तत्रतत्रोक्तेः पुनः प्रत्यावर्ततांशं केति चेत्तर्हि "अभ्यर्हित"मिति वार्तिकेन भावस्याभावज्ञानजन

कज्ञानविषयत्वलक्षणप्राधान्यापरपर्यायशब्दाच्या अभ्याहितत्वेन पूर्वप्रयोगाहेत्याह ॥ अभाववेत्यादिना ॥ नच “श्वगुर्वमघोनामत्तद्धित” इति निर्देशादिदमप्यनित्यमिति पुनरनवधानं मानसस्यमाचभूत् । सैव शंकापिशाचीमंथरं प्रवर्त्यत इति वाच्यं । यथाऽल्पाक्षरशस्त्रस्य बहुषु स्थलेषु व्यभिचारस्तथानाभ्याहितशस्त्रं व्यभिचचार । व्यभिचचारचक्वाचिदेवेति सापवादमेदिनी मपहायाविहायतदितरत्सामान्यशस्त्रं मान्यत्वं स्वार्थसाधन इति तद्भावबोधनसंभावात् । तथाच लोकालोकयोः “सर्वानानय नैकमैत्रं न हिंस्यात्सर्वाभूतानि अग्नीषोमीयं पशुमालभेते” त्यादौ यथैकस्यैव त्रस्यापवादादानयनाभावेपितदितरसर्वानयनं, यथावाऽग्नीषोमीयपशोः शस्त्रविशेषाद्धिसाकर्मत्वेपितदितरहिंसाकरणमर्थः सामान्यसमयस्येति दृष्टं तथात्रेति नानुपपत्तिः ।

अभावप्रतीतिर्भावप्रतीत्यधीना

यथोक्तमनुव्याख्याने “उत्सर्गतोपियत्साप्तमपवादविवर्जितं । व्यभिचार्यपवादेन मानमेव भविष्यती”ति । इदमप्यनित्यमिति शब्ददुशेखरवैखर्यपि प्रकरणानित्यत्वविज्ञप्त्यै प्रवृत्ता । नतु च्चिदपि नैतच्छास्त्रं प्रवर्तत इति भावमावेदयितुमिति न तद्विरोधः । अन्यथा वासुदेवार्जुनाभ्यामित्यादि सूत्रकृदाज्ञावज्ञानप्रसंगात् । अतोऽभ्याहितत्वं मनसि कृत्वा यत् “प्राधान्या”दित्यभ्यधात् तत्साध्वितिदिक् । अभावत्वेनाभावप्रतीतिरत्र विवक्षिता । तेन प्रमेयत्वेनाभावप्रतीतेः प्रतियोगिभावप्रतीत्यनधीनत्वेपिन दोषः । साचप्रतीतिः साक्षात्काररूपा । तेनाभावपदज्जायमानेऽभावबोधे तदपेक्षाभावेपिन नियमस्योक्तस्यातिक्रमः । भावस्याप्यभावविलक्षणत्वेन प्रतीतिरभावरूपप्रतियोगिसापेक्ष्यभावस्यापि प्राधान्यात्स एवादौ किं नोद्दिश्य त इत्य

तथाह ॥ नियमेनेति ॥ तथाच यथाऽभावप्रतीतेर्नियमेनभावप्रतीत्यनूधनत्वं तथाभावप्रतीतेर्नियमेनाभावप्रतीत्यनूधीनत्वाभावात्तस्यादाबुद्देशइतिभावः । ननु प्रागभावध्वंसप्रतीतेःप्रतियोगिप्रतीत्यधीनत्वव्यत्यंताभावप्रतीतेःकथंप्रतियोगिप्रतीत्यधीनत्वं । तत्प्रतियोगिनोत्यंतासत्त्वादितिचेन्न । तत्रापि अप्रसक्तस्यप्रतिषेधयोगेन प्रसक्तिरूपायाभ्रांतेश्चत्वययथे अधिष्ठानप्रधानेउच्यते तद्रूपभावप्रतीत्यधीनत्वादितिब्रूमः । भावाभावयोःक्रमेणप्रतीतिघटितेऽलक्षणेआह ॥ प्रथमप्रतीतावित्यादिना ॥ मूलउद्देशेनैवलक्षणस्यसूचितत्वाच्चतदनुकिर्दोषइतिभावः । अभावेभावेचद्वितीयप्रतीतावस्तित्वास्तीतिविषयत्वस्यसत्त्वालरस्यरमतिव्याप्तिवारणायप्रथमेतिविशेषणं । नचशुक्तिरूयस्यापिप्रथममस्तीत्युपलभ्यमानत्वेनतत्राति

नियमेनेतिप्राधान्यात्प्रथमंभावस्योद्देशः । प्रथमप्रतीतावस्तीत्युप

लभ्यतेयःसभावः । यश्चप्रथमोपलब्धौनास्तीतिप्रतीयतेसोभावः ।

व्याप्तिः । नचतत्रास्तित्वमेवनप्रतीयतइतिवाच्यं । तथात्वेप्रवृत्त्यभावापत्तेरिति । प्रतीतेःप्रमात्वविवक्षणाद्बो “पलभ्यत” इत्युक्तविषयत्वस्यज्ञानासाधारणकारणसंनिकर्षाश्रयत्वरूपस्यविवक्षणाद्वा नोक्तदोषइत्यत्रतात्पर्यात् । ननु किंप्रतीतौप्रथमंयोस्तीत्युपलभ्यतइतिप्रथमतःकालविशेषणं किंवा प्रथमायाप्रतीतिरितिप्रतीतिविशेषणं । नाद्यः । बुद्धेर्विरम्यव्यापाराभावात् । द्वितीयेपि किमिहजन्मनिस्वविषयिकायाप्रतीतिःसाविवक्षिता किंवैकसामग्रीजन्यामुप्रथमायाप्रतीतिःसावा । अथ वायदायदास्वयंजायतेतदातदास्वविषयकज्ञानद्वयमस्ति । आपातजंविमर्शजमिति । तत्रापातजायासंवित्सावा । नाद्यः ।

गिरिवर्तिनोगजाभावस्यज्ञानात्पूर्वमेवजातायां यत्प्रमेयंतदस्तीतिसामान्याकारेणप्रमेयमात्रविषयायां वन्यगजाभावस्यप्रथमप्रतीतेस्तत्रभावाभावलक्षणयोरतिव्याह्यव्याप्त्यापत्तेः । नद्वितीयः । एकसामग्र्याअनेकज्ञानजनकत्वायोगात् । सामग्रीभेदाभावेकार्यभेदस्याकस्मिकत्वप्रसंगात् । तृतीयेत्यस्तिनास्तिप्रतीतिकेइमे । किमस्तिनास्तीतिव्यवहारोस्यादिके किंवाऽस्तिनास्तिपदार्थविषयिके यद्वाऽस्तित्वनास्तित्वप्रकारिके । नाद्यः । अव्याप्तेः । ज्ञानस्यव्यवहारजनकत्वनियमाभावेनास्तीत्यादिप्रतीतिविषयत्वाभावात् । यस्यस्यापिज्ञानस्यव्यवहारीर्षाभावेव्यवहारजनकत्वाभावंसंभवात् । नद्वितीयः । भावाभावलक्षणयोरतिव्याह्यसंभवयोरपपातात् । भावाभावयोरपिनास्त्यस्तिपदार्थत्वात् । अन्यथापश्चादपिकथंतयोस्तेस्यातां ।

कुतएतत् । स्वरूपेणहिभावाभावौविधिनिषेधात्मानौ । रूपांतरेणतुनिषेधवि

धिरूपौ । तत्रापपातजायांसंविदिस्वरूपमेवभासते । द्वितीयादिप्रतीतौरूपांतरं ।

तृतीयेपि केइमेअस्तित्वनास्तित्वे । किंभावत्वाभावत्वे किंवासत्त्वनिषेधत्वे । आद्य आत्माश्रयः । द्वितीये सत्त्वंस्वरूपसत्त्वमेववक्तव्यं । अनुगतसत्तायाःसिद्धांतेऽनंगीकारात् । ततश्चस्वरूपसत्त्वनिषेधत्वयोरभावेभावेषुविद्यमानत्वात्तत्स्वरूपप्रतीतौप्रतीयमानत्वात्परस्परमतिव्याप्तिः स्यात् । स्वरूपप्रतीतावप्रतीयमानत्वेऽव्याप्तिः स्यात् । नच उभयत्रसत्त्वनिषेधत्वेविद्येते, प्रतीयेतेच । परंतुभावेस्वरूपसत्त्वमेवप्रथमतःप्रतीयते । निषेधत्वंतुपश्चात् । एवमभावेषुपिनिषेधत्वमेवप्रथमतःप्रतीयते नसत्त्वमितिवाच्यं । अत्रनियामकाभावादित्याशयेनशंक्ते ॥ कुतएतदिति ॥ स्वरूपेणहीति ॥ धर्मितयेत्यर्थः ।

रूपांतेरेण अभावधर्मतयेत्यर्थः । कथमनेनोक्तशंकापरिहारइतिचेत् इत्थं । प्रथमत्वंप्रतीतौविशेषणं । तत्रयदायदास्वयं ज्ञायतेतदातदास्वविषयकंज्ञानद्वयमस्ति । आपातजप्रतीतिरेवेहोक्तप्रथमत्वविशेषितप्रतीतिशब्दवाच्या । नचकेइमेइतितत्यक्षविकल्पदोषः । अस्तीत्याकारिकाप्रतीतिरस्तीतिप्रतीतिरितिचतुर्विधमः । नचात्रास्तीत्याकारकत्वं भावत्वघटितं । येनात्माश्रयःस्यात् । किंत्वखंडस्यैवज्ञानधर्मस्यतस्योरीरकरणात् । नचात्रप्रमाणाभावः । भ्रमप्रमासाधारण्येनास्तिरजतमितिज्ञानानंतरं ममात्ररजतमस्तीतिज्ञानंजातमित्यबाधितानुभवस्यतत्रमानत्वात् । उक्तंचतत्त्वोद्घोतटीकायां “रजतज्ञानस्यशुक्तिविषयकत्वंसंविद्विरुद्धमितिचेन्न । रजतज्ञानस्येतिकोर्थः । यदिरजतविषयस्येति तदाऽसिद्धिः । यदा रजतमितिज्ञानस्येति तदापरस्यैवसंविद्विरोधः । यदिदंरजतमित्यमनिषं साशुक्तिकैवेत्यबाधितप्रतीतेः । यदाकारंयद्विज्ञानमितितुप्रमितिनिरुद्धेयव्यवस्थे”ति । उक्तंचतत्रैवोत्तरत्र “नहितदाकारत्वंतद्विषयत्वमितिपर्यायावेतौ । किंनामसामान्यविशेषवचना”विति । उक्तंचतत्त्वनिर्णयटीकायां “यथाहिसत्यरजतेइदंरजतमित्यभिज्ञाकारमेवज्ञानमुत्पद्यते तथाभ्रांत रजतेपि इदंरजतमित्यभिज्ञाकारमेवज्ञानमुत्पद्यते । तत्केनप्रमाणेनतस्यान्यत्रसत्त्वंयवस्थाप्यत”इति । एवंचाविमर्शजास्तीत्याकारकज्ञानविषयत्वंभावस्यलक्षणं । नास्तीत्याकारकापातजज्ञानविषयत्वमभावस्यलक्षणमित्युक्तंभवति । यद्वा आपातजप्रतीतावस्तीत्युपलभ्यतेयःसभावइत्यादौ केइमेअस्तिनास्तीतिप्रतीतिइत्यादिनाविकल्पितेषुपक्षेषु अस्तित्वनास्तित्वप्रकारिकेइतितृतीयकल्पंस्वीकुर्मः । नचतत्रास्तित्वनास्तित्वेदुरुपपादे । अपरप्रतीक्षेपत्वपरप्रतीक्षेपत्वयोरेवविधित्वापरपर्यायस्व

रूपसत्त्वनिषेधत्वपदार्थत्वात् । एवं चापाततोपरप्रतिक्षेपरूपतयाप्रतीयमानत्वंभावस्यलक्षणं । आपाततःपरप्रतिक्षेपरूपतयाप्रतीयमानत्वमभावस्यलक्षणमित्युक्तंभवति । नन्वेवंचेदुपाधिखंडनमंदारमंजयमितत्सर्ववैतंडिकमतमाशंक्यकथमत्रटीकोक्तादन्यथोक्तमिति चेन्न । अयंभावः । द्विविधं हि भावाभावयोर्लक्षणं । प्रमेयरूपप्रमाणरूपंचेति । यथोक्तंयुक्तिपादीय “विशेष्यतैव धर्मित्वं प्रथमप्रतिपत्तिषु । निषेधविधिरूपत्वं भावाभावत्वमत्रही”त्यनुव्याख्यानसुधायां “अयमर्थः । किंभावाभावनियमनिबन्धनप्रमेयरूपमन्विष्यते प्रमाणं वा । आद्यस्योत्तरार्धमुत्तरं । यद्यपि भावात्मका घटादयः, प्रागभावादयश्च । तथाप्यत्र पदार्थसार्थः पिंडो विधिमिको घटादिः सभावः । यस्तु निषेधधर्मिकः प्रागभावादिः सोभाव इति व्यवस्थोपपद्यते । अमेदोऽपि धर्मिभावाविशेषस्तस्यासंगच्छत इत्युक्तमेव । द्वितीयस्योत्तरं प्रथमप्रतिपत्तिष्विति । प्रथमं यो विधितया परप्रतिक्षेपरूपतां विना प्रतीयते स घटादिर्भावः । यस्तु निषेधतया परप्रतिक्षेपेण प्रतीयते प्रागभावादिः सोभाव इत्युत्तरार्धेनैकवाक्यतया योज्यं । घटो हि प्रथमं विधित्वेन धर्मिरूपेण प्रतीतोऽनंतरं पटो न भवतीति पटनिषेधात्मतया प्रतीयते । प्रागभावादिरपि प्रथमं निषेधधर्मिस्वरूपेणावगतोऽनंतरं प्रमेय इति विधितया प्रतीयत इति सकलप्रतिपत्तृप्रसिद्धमिति बह्वचनहिंशदाभ्याद्योतयती”ति । व्याख्यातानि चैतानि वाक्यान्युक्तलक्षणोपपादनमुखेन कृतशं कानि वर्तकतया शेषवाक्याः श्रृंचंद्रिकादिषु । एवं च मंदारमंजर्यां वैतंडिकशंकाविषयस्य प्रमाणोपहितलक्षणस्य पराप्रतिक्षेपत्वादिरूपविधित्वापरपर्यायास्ति त्वादिघटिततया ज्ञानाधीनत्वेन प्रमेयलक्षणनिरूपणेनैव वैतदपि समाहितप्रायमिति याशयेन पराप्रतिक्षेपत्वतस्त्यतिक्षेपत्व

रूपेभावत्वाभावत्वे उच्यते । अभावत्वावच्छिन्नाधारतानिरूपाधेयत्वाश्रयान्यत्वप्रतियोगित्वं भावत्वमित्यादिना परिष्कृतं । अतो नोक्तविरोध इति । ननूक्त रूपे अपि विधिनिषेधत्वे प्रत्येकं भावे, ऽभावच विद्येते इति सिद्धांतः । ततश्च ते अपि स्वरूपप्रतीतौ यदि प्रतीयेते तदोक्तरूपविधित्वस्य भावइवाभावेऽपि प्रत्येत्यत्वात् उक्तरूपनिषेधत्वस्याप्यभावइव भावेऽपि प्रत्येत्यत्वात् इति व्याप्तिः । यदि च स्वरूपप्रतीतौ न प्रतीयेते तदा त्वव्याप्तिः । भाव एवोक्तरूपं विधित्वमेव प्रथमं प्रतीयते अभावो चोक्तरूपनिषेधत्वमेव प्रथमं प्रतीयत इत्यत्र नियामकाभावादित्यतः भावाभावयोरेव भावभावधर्मवत्तया प्रतिक्षेपात्मकत्वेऽपि धर्मरूपेणाप्रतिक्षेपप्रतिक्षेपात्मकत्वादापातजायां संविदिभावे घटादावप्रतिक्षेपधर्मिभानसामग्र्या अभावच प्रागभावादौ प्रतिक्षेपरूप

कार्यगम्यत्वात् सामग्रीभेदस्य ।

धर्मिभानसामग्र्याश्च सद्भावेऽपि तदा प्रतिक्षेपाप्रतिक्षेपरूपधर्मभानसामग्रीविरहेणोक्तरूपविधिनिषेधयोरेव भाननियमोपपत्तेर्ना व्याप्तिरित्याशयवानापातजायां संविदिरूपांतरभानसामग्रीविरह एव द्वितीयादिप्रतीतौ तत्समावेशश्च कुत इत्यतः कार्यमेव तत्र प्रमाणमित्यभिप्रेत्य भावविषयमभावविषयं च प्रतीतिद्वयक्रमेणोदाहरन् कार्यमेव दर्शयति ॥ कार्यगम्यत्वादित्यादिना अस्ति घटाभाव इतीत्येतेन ॥ न च भावलक्षणस्य घटाभावोस्तीति वाक्यात्प्रथमतोस्तीत्युपलभ्यमाने भावेऽतिव्याप्तिरिति वाच्यं । तत्रापि घटाभावइत्यवांतरवाक्यार्थभूतप्रतिषेधाकारप्रतीत्युत्तरकालमेव तदस्ति त्वप्रतीतेः । अतएव घटाभावो नास्तीति वाक्या

सप्रथममेव घटस्य नास्ति त्वाकारेण प्रतीतेरभावलक्षणस्य तत्रातं व्याप्तिरिति परस्त् । नन्वेवमप्यभावलक्षणस्य भावेऽतिव्याप्तिः । तथाहि । भेदो हि धर्मस्वरूपमेव । स च धर्मिः ग्रहेण गृह्यत एव । यथोक्तमनुव्याख्याने “स्वरूपं वस्तुनो भेदो यन्न तस्य ग्रहे ग्रह इति । न च प्रथमप्रतीतौ सप्रतियोगिकप्रतिषेधाकारेण प्रतीयमानत्वं विवक्षितं । तथा च घटप्रतीतौ स्वरूपाकारेण भेदस्य प्रतीतावप्युक्तरूपेणाप्रतीतेर्नातिव्याप्तिरिति वाच्यं । प्रथममेव सर्वविलक्षणत्वेन वस्तुप्रतीतेरंगीकृतत्वात् । प्रायः सर्वतो विलक्षणं हि पदार्थस्वरूपं दृश्यत इत्यन्यत्रोक्तेः । तथा च कथं नातिव्याप्तिरिति चेत् उच्यते । विशेषतः प्रतिषेधाकारत्वेन प्रतीयमानताया एवाभावलक्षणत्वेन विवक्षितत्वात् । तथा च स्वरूपेण भेदप्रतीतावपि विशेषरूपेण भेदप्रतीत्या भावाच्चातिव्याप्तिः । अतएवानं

तथा च प्रतीतिः । अस्य त्रघटः स न शुक्ल इति । एवं नास्य त्रघटोऽस्ति घटाभाव इति । ननु स्वतंत्र

तत्त्वं भावोऽभावोऽन्यद्वा । नाद्याद्वितीयौ । भावाभावयोः परतंत्र(प्र)भेदत्वात् । न तृतीयः । तरप्रतीतिरिह न शुक्ल इति । सुधायांच “पटो न भवती”ति विशेषाकारेणैवाभिहिता । उक्तं चैतदनुव्याख्याने “कोविरोधः स्वरूपेण प्रतीतो भेद एव तु । अस्यामुष्मादिति पुन विशेषेणैव गृह्यत” इति । एतेन स्वरूपभेदस्य प्रतीतिभेदेनियामकत्वात् प्रतीत्युपाधिक स्वरूपभेदो देवप्रतीतिभेद इति कथं न तरेतराश्रय इति निरस्तं । उदाहृतसुधारीत्या प्रतीत्यनुपाधिक भावस्वरूपस्य वक्तुं शक्यत्वादि त्यलंप्रपंचेन । कार्यगम्यत्वादित्युक्तं । किंतु कार्यमित्यत आह । तथा च प्रतीतिरिति । भावाभावौ द्विधेतरदिति विभागोऽनुपपन्नः । स्वतंत्रतत्त्वस्यैतदुभयानुप्रवेशादिति शंक्ते ॥ नन्विति ॥ नाद्याद्वितीयौ युज्येते इति शेषः । तत्र हेतुमाह ॥ भावाभावयोरेति ॥

परतंत्रभेदत्वात् परतंत्रभेदत्वादित्यर्थः ॥ व्याघातादिति ॥ वस्तुषुभावाभावान्यतरत्वस्यैवसत्त्वात्तदुभयभिन्नस्यतस्यांगीकारे
व्याहतिः स्यादित्यर्थः । ननुभावाभावान्यत्वस्यशशिषाणादौसत्त्वात्कथं व्याहतिरिति चेन्मैवं । तदुभयभिन्नस्यवस्तुनोऽभावादि
त्यनेनोक्तोत्तरत्वात् । अभ्युपेत्येदमुदितं । वस्तुतस्तुभावाभावप्रतियोगिकान्योन्याभावोनासत्यंगीकारार्हः । तथात्वेसिद्धांतत
स्यधर्मिस्वरूपत्वेनासत्त्वप्राप्तेः । नचतथात्वेभावाभावयोरसतश्चभेदाभावेन भावाभावयोरसतश्चासत्त्वाद्यापत्तिरितिवाच्यं ।
असतितदुभयप्रतियोगिकभेदाभावेपितयोरसत्प्रतियोगिकभेदसद्भावेनोक्तापत्तेरभावात् । अतएवव्यायामृतेविप्रतिपत्तिं

व्याघातात् । मैवं । भावलक्षणाक्रांतत्वात् । परतंत्रभावाभावतयाद्विधैव । नपुनरेक
विधं । नापित्रिविधमित्येवंपरोविभागः । नपुनः परतंत्रमेवभावाभावात्मकमिति ।

शेविद्यमानं “ब्रह्मान्य”दित्येतदेवमेवव्याचक्षुरभियुक्ताः । विकल्पितपक्षेषुप्रथममंगीकृत्यशंकांपरिहरति ॥ मैवमिति ॥
भावस्ययल्लक्षणमुक्तंतेनविशिष्टत्वादित्यर्थः । भावत्वादितिवक्तव्येयद्भावलक्षणाक्रांतत्वादितिवचनं तत् नपुनर्लक्षणासंभा
वनांशकानिरासायप्रयासःकर्तव्यइति लाघवार्थमितिज्ञातव्यं । तर्हि “भावाभावौद्विधेतर”दित्युक्तिरयुक्तेत्यत आह ॥ परतंत्र
मिति ॥ विभागएवंपरः । एवमेतत्परमुद्देश्यस्यसतथोक्तः । तथाचान्यनिषेधकत्वाभावादस्यमूलस्यविष्णोर्भावत्वमुपप
द्यतइतिभावः । ननुस्वतंत्रमस्वतंत्रंचेत्युक्त्वा उक्त्वाचभावाभाववित्यादि स्वतंत्रतत्वंभावइत्यंगीकरणात् वरंयथाभावे

निविशेत्स्वतंत्रतत्त्वतथाविभजनमित्याशङ्कते ॥ ग्रथेति ॥ तथेत्यनुपदमेवस्पष्टीभवत्यति । भावेषु बहुवचनमाद्यर्थे । भावनित्यचेतनादिषु । भावइत्येकवचनात्पाठोपिक्वचिद्दृश्यते भावकोटावितितदाऽर्थः । अत्रभावपदंचनित्यचेतनाद्युपलक्षकं । अतएव “भावोद्विविधः । नित्योऽनित्यश्च । नित्योपिद्विविधः । चेतनोऽचेतनश्च”त्यनुपदमेववक्ष्यति । परिहरति ॥ नैवंशङ्कयमिति ॥ तत् स्वतंत्रतत्वं । हिर्हेतौ । प्रधानतया मुख्यतया । सर्वविविक्तं रसादिसर्वजगद्विविक्तं । चेद्वि

यथा(भावो)भावेषुस्वतंत्रतत्त्वंप्रविशतितथाविभागःक्रियतामितिचैद्वैधंशङ्क्यं । तद्विप्रधानतयासर्वविविक्तमेववेदितव्यं । अन्यथा द्विविधतत्वं । भावोऽभावश्च । भावो(पि)द्विविधः । नित्योऽनित्यश्च । नित्यो(पि)द्विविधः । चेतनोऽचेतनश्च । चेतनोपिद्विविधः । स्वतंत्रोस्वतंत्रश्चेतिकर्तव्यं । एवंसतिनप्राधान्येनप्रतिपत्तिःस्यात् । भगवद्व्यतिरिक्तस्यसर्वस्याप्यस्वातंत्र्यप्रतीतिर्नस्यात् ।

तद्व्यमितितद्व्यप्रत्ययेन इष्टसाधनज्ञानंचेदमेव । नान्यदितिवैधोयमर्थइतिद्योतयति । तथाविभागःक्रियतामित्युक्तंविशदयति ॥ अन्यथेत्यादिना ॥ अन्यथा असद्रीत्याविभागाकरणे । अन्यथेतिकर्तव्यमित्यन्वयः । एवंसति उक्तरीत्या विभागेसति । प्रतिपत्तिः ज्ञानं । स्वतंत्रतत्त्वस्येतियोज्यं ॥ अस्वातंत्र्यप्रतीतिर्नस्यादिति ॥ नचेष्टापत्तिः । तज्ज्ञान

स्यमोक्षसाधनत्वेन “यएत”दित्यादिनोक्तेरितिभावः । अस्मिन्पक्षे सैद्धांतिकविभागपक्षे । इति इतिहेतोः । सममेव यथा भावत्वादिनाविभागेविषणोःप्राधान्याज्ञानंदूषणं तथास्वतंत्रत्वादित्वाविभागेपितस्यभावत्वाद्यज्ञानरूपदूषणंसममेवेत्यर्थः । कुतोनेत्यतआह ॥ पुरुषार्थेति ॥ स्वतंत्रास्वतंत्रत्वयोःप्राधान्याप्राधान्यज्ञानस्यातिशयेनमोक्षहेतुत्वादितरस्यातथात्वादित्यर्थः । भावत्वादिनाविभागेदूषणांतरमाह ॥ अभावादीनामिति ॥ यथाऽस्मन्मतेस्वतंत्रत्वत्वादीनांभावत्वचेतनत्वं नित्यत्वाद्यलाभस्तथात्वत्यक्षेपि ध्वंसात्यंताभावयोर्नित्यत्वं प्रागभावस्यानित्यत्वं त्रयाणामचेतनत्वास्वतंत्रत्वे प्रधानादी

अस्मिन्पक्षेस्वतंत्रस्यभावत्वंनविदित्त्यादितिसममेवेतिचेन्न । पुरुषार्थो
पयोगानुपयोगाभ्यांविशेषात् । अभावादीनांनित्यत्वाद्यनुक्तिश्चसमैव ।
तस्माद्यथान्यासमेवास्तु । अथास्वतंत्रचेतनत्वादिनैवविभज्यतां ।

नामचेतनत्वास्वतंत्रत्वे घटादीनामनित्यत्वमित्याद्यलाभः । सतिचैवंसान्येपूर्वापदर्शितमोक्षोपयोगिनःस्वतंत्रास्वतंत्रत्वयोः
प्राधान्याप्राधान्यरूपेणज्ञानस्यालाभोतिरिच्यतइतिभावः । निगमयति ॥ तस्मादिति ॥ यथान्यासं आचार्यरचितविभा
गविन्यासमनतिक्रम्य । यथाऽसादृश्यइत्यव्ययीभावः । नाव्ययीभावादतोस्त्वपंचम्याइत्यम् । ननु भवतुभवदुक्तंभंग्यैष
सामान्यविभागः । अस्वतंत्रत्वस्यचेतनत्वादिनाकुतोनिविभागःक्रियतइत्याशयेनशङ्कते ॥ अथेत्यादिना विभज्यतामि

त्यंतेन । सिद्धांतीद्वेधाविकल्पयति ॥ किमिति ॥ विभज्य विभागं कृत्वा । भावाभावतया विभागः कर्तव्यः । अनंत रमितितुक्त्वासामर्थ्येनैवलभ्यतइति नोक्तं । अविशेषात् । वैपरीत्यकृतविशेषभावादित्यर्थः । विशेषशंक्ते ॥ अभाव स्येति ॥ एवं सति ॥ अस्वतंत्रस्य भावत्वादिना विभागे सति । तथा सति त्वदुत्तरीया विभागे सति । नोक्तं स्यात् । तस्या स्वतंत्रप्रभेदत्वादिति भावः । साम्ये सति भवतु मदुत्तरीयापि विभागो विनिगमकाभावादिति शंक्ते ॥ तर्हीति ॥ अस्य

किंचेत्तनत्वादिना विभज्य भावाभावतया विभागः कर्तव्य उतायं न कर्तव्य एव । नाद्यः । विशेषाभावात् । अभावस्याच्चेतनत्वमेवं सति नोक्तस्यादिति चेत्तथा सति चेत्तन स्य भावत्वमपि नोक्तं स्यादिति समं । तर्हि केन विशेषणस्य प्राधान्यमिति चेत् वा दिविप्रतिपत्तिभावाभावाभ्यां विशेषात् । अतएव न द्वितीयोपीति । अभावएव

भावाद्विप्रविभागस्य । सिद्धांती विशेषं दर्शयति ॥ वादीति ॥ वादिनां सिद्धांतिनां विप्रतिपत्तेः । विवादस्य । भावातिरिक्ताभावे चेतनातिरिक्ताचेतने सत्त्वासत्त्वरूपवैलक्षण्यादित्यर्थः । भावातिरिक्ताभावोत्तीत्यत्र वादिविप्रतिपत्तिसद्भावाच्च निरासाय विप्रतिपन्नचेतनाचेतनविभागकथनात्वाथम्यं युक्तमिति भावः । अतएव अंततोगत्वानिराकर्तव्यवादिविवादरूपविशेषसद्भावादेवेत्यर्थः । द्वितीयः न कर्तव्य इति पक्षः । भावाभावविभागकथनानुपपत्तिप्राभाकररीत्या शंक्ते ॥ अभावएव

नास्तीति ॥ अभावएवयद्यनिष्पन्नस्वरूपस्तदादूरेतद्वदितविभागकथनमिति विभागो न संभवतीत्यनेन सूचयति । परिहरति ॥ तदसदिति ॥ न हि वाज्जात्रेणार्थसिद्धिरित्यतो हेतुमाह ॥ नास्तीति प्रतीतिरिति ॥ प्रतीतिर्यथा सा सर्वापि स विषया । तथा च घटो नास्तीति प्रत्ययस्यापि विषयेण भाव्यं । न च स नास्तीत्यपलापो युक्तः । अनुभवविरोधादिति भावः । प्रतीतिपदेन तद्विषयस्याभावस्योपलक्षणं । तेनात्र घटो नास्तीति प्रतीतिविषयस्य तस्य दुरपलापत्वादित्यर्थ इत्यप्याहुः । न प्रतीत्यन्यथोपपत्त्याभावकल्पनायुक्ता । सा चाधिकरणादिगोचरांगीकर्तुमुचितेत्याशङ्कते ॥ घटो नास्तीति प्रतीतिरिति ॥ अभावादेर्विष

नास्तीतिकेचित् । तदसत् । नास्तीति प्रतीतेर्दुरपह्वत्वात् । घटो नास्तीति प्रतीतिर्भूतलमात्रविषयेति चेत् । मात्रेति किं भूतलमेवोच्यत उतातिरिक्तं किंचित् ।

आद्ये घटवत्यपि प्रसंगः । अतिरिक्तोऽपि घटश्चेदुक्तो दोषः । भावान्तरं चे

यत्त्वमनङ्गीकुर्वाणो भूतलस्यैव विषयत्वं वर्णयां बभूवेति मात्रपदव्यावर्त्याभावात्तद्वैयर्थ्यविकल्पमुखेनाह ॥ मात्रेतीति ॥ मात्रां तपदेनेत्यर्थः । भूतलमेव भूतलपदशक्यमेव । अतिरिक्तं भूतलपदवाच्यात् । सामग्रीसद्भावे प्रतीत्यभावा नुपपत्तेर्घटवत्यपि भूतले भूतलस्य सत्त्वात्वात्ति घट इति प्रतीतिः स्यादित्यनिष्ठप्रथमपक्षे प्रसंजयति ॥ आचइति ॥ अतिरिक्तो भूतलद्वय एव चेत् सत्यपि घटे नास्तीति प्रतीतिविषयस्य भूतलस्य सत्त्वात्वात् प्रतीतिरवर्जनीयेत्यतिरिक्तो घट इति वक्तुं न युक्त इति वक्ति ॥ अतिरिक्तइति । उक्तो दोषः अतिप्रसंगरूपः । द्वितीयकल्पविकल्पयति ॥ भावान्तरं चेदिति ॥ प्रतियोगिभूता द्वाद

न्योभावश्चेदित्यर्थः । दोषमाविष्करोति ॥ रूपवतीति ॥ गंधघटाभ्यांप्रातिगोयधिकरणभूताभ्यांभिन्नस्यरूपरूपभावांतर
स्यविषयस्यसद्भावाद्गंधोनास्तीतिप्रतीतिःस्यादित्यर्थः । दोषप्रमोषायतते ॥ नन्विति ॥ घटप्रतियोगिकोऽभावोघटाभावः ।
सोस्यास्तीतिघटाभाववत् भूतलं । तस्मिन्संबध्यते वर्तते । अभावपदंध्वंसपरं । अथवा भावःसत्त्वं तदभावोसत्त्वं संबं
धाभावइत्यर्थः । ततश्चघटैतद्भूतलंसंसर्गाभावउच्यते । यद्वा घटालंताभावः अभिनवगदाद्युक्तप्रकारेणप्रामाणिकप्रतियो
गिकोवर्ततइतिपरोकानुवादतयावाग्राह्यः । अप्रामाणिकप्रतियोग्येव नापिपरोकानुवादइतिपक्षपूर्वोक्तःसंसर्गाभावइतिवि

द्रूपवतिघटेगंधोनास्तीतिप्रतीतिप्रसंगः । ननुघटाभावोघटाभाववतिभूतलेसंबध्य
तउतघटवति । नाद्यः । आत्माश्रयादिदोषप्रसंगात् । नद्वितीयः । विरोधात् ।

वेकोद्रष्टव्यः । उतघटवति संबध्यतइतिवर्तते । संबध्यतइतिनलडर्थविवक्षा । ततश्चविकल्पःसंभवति । विशेषस्तुपांडुर
गीथैतद्व्याख्यानतोऽवगतंव्यः । स्वसंबद्धेभूतलेवर्ततइतिमनुषेचेत्स्वस्याश्रयकोटौनिविष्टतयाऽऽत्माश्रयः । स्वातिरिक्तैका
भावसंबद्धइतिजानासिचेत्स्वातिरिक्ताभावः स्वसंबद्धश्चेदत्माश्रयः । अथस्वान्यैतदभावसंबद्धश्चेत्परःश्रयः । अभाव
त्रितयस्वीकारेचक्रकं । अनवधिकाभावोरीकारेऽनवस्थाचभवयुरित्याह ॥ नाद्यः । आत्माश्रयादिप्रसंगादिति ॥ उत
घटवतीतिद्वितीयपक्षमधिक्षिपति ॥ नद्वितीयइति ॥ कुतइत्यतआह ॥ विरोधादिति ॥ तद्वतितदभावसंबधोव्याघा

तान्नांगीकारहः । परिशेषसिद्धमाह ॥ अतइति ॥ अतः घटाभाववद्धवदितिपक्षद्वयस्याप्यात्माश्रयादिविरोधादुष्टत्वात् । वक्तव्यं त्वयेतिशेषः । भूतलमान्नइतिमात्रपदेनघटघटाभावाविशेषितंभूतलंग्राह्यमिति सूचयति ॥ तदेवेति ॥ निषेधप्रक्रियां विकल्पमुखेनारभते ॥ नेति ॥ अयंप्रश्नः घटाभावःकुत्रसंबध्यतइतिप्रश्नः । तद्वाक्यं । यद्वा प्रश्नः प्रश्नार्थः । विविच्यतां विव्रियतां । विवरणप्रकारमेवविवृणोति ॥ यदीति ॥ अभावसंबंधात् घटाभावसंबंधात् । क्वचिद्यदिघटाभावसंब

अतोवक्तव्यंभूतलमान्नइति । तदेवास्तुनास्तीतिप्रतीतिविषयइतिचेन्न । प्रश्नएवायंविचिच्यतां । यद्यभावसंबंधात्प्राक्कीदृशंभूतलमिति । यदिवासंबंधसमयेकीदृशमिति । यद्वा यद्यभावादिदंविचिच्येततदाकीदृशंनामस्यादिति । आद्येसघटमित्येवोत्तरं । द्वितीयेघटाभाववदिति । तृतीये

धादितिपाठेऽर्थस्तुस्पष्टः ॥ यदिवेति ॥ संबंधसमये अभावेनसाकंसंबंधसमये । अभावात् घटाभावात् । इदं भूतलं । विचिच्येत विद्युज्येत । तदा तर्हि ॥ कीदृशंनामस्यादिति । कीदृशस्यान्नामेत्यन्वयः । विकल्पक्रमानुगुणमुत्तरक्रममाह ॥ आद्यइत्यादिना ॥ आद्ये घटाभावसंबंधात्प्राक्कीदृशमितिपक्षे । सघटं घटसंबद्धं । उत्तरं वाच्यमितिशेषः । उत्तरत्र उत्तरंवाच्यमित्यपिशेषः । द्वितीये संबंधसमयेकीदृशमितिपक्षे ॥ तृतीयइति ॥ यद्यभावादिदमित्यादिदृतीये ।

विवेकः वियोगः । अभावनाशकृतः तदाऽभावस्य नष्टत्वाद्धटसंबद्धमिति । घटसंसर्गप्रागभावनाशशघटसंसर्गरूपत्वात् । बुद्धिकृतः विवेकइत्यनुवर्तते । बुद्धैवांगीकृतः । तदा तर्हि । तथैव घटसंसर्गप्रतीतिमदित्युत्तरं । नन्वभावः कुत्रसंबध्यत इति प्रश्नार्थस्य लोकोक्तमुत्तरमस्तु । तथापि न घटाभावो घटाभाववति देशे तथा विधेकालेवाऽस्ति । आत्माश्रयादिप्राप्तेः । नापि घटवति देशे कालेवा । विरोधादिति पक्षद्वयेऽपि दोषसद्भावादित्यतिरिक्ताभाववादो न युज्यत इत्याशङ्कमानं प्रति विषयैवाधक्यमाह ॥ अन्यथेति ॥ अधिकरणभिन्नाभावानङ्गीकारे । भावप्रतिक्षेपः घटो भूतलदेशे घटवति तथा विधेकालेवाव्रतत इति

यदि विवेको बस्तुकृतस्तदाऽभावस्य नष्टत्वाद्धटवदिति । यदि बुद्धिकृतस्तदा बु

द्धैव घटप्रसक्तमिति । अन्यथैवं भावप्रतिक्षेपोऽपि स्यादित्यास्तां विस्तरः ।

चेदात्माश्रयादिकं । घटाभाववति चेद्द्विरोधइत्येवं घटादिभावप्रतिक्षेपोऽपि स्यादित्यतिप्रसङ्गो द्रष्टव्यः । यथैतत्परिहाराय यतसे तथाहमपि यते । यश्चोभयोः समो दोषः परिहारोऽपि वा सम इति दोषसाम्यमनेन दर्शयति । न हि पराङ्गन्यायेन दोषसाम्योपपादनमेव दोषइत्यतो यथाप्राप्तत्वादुपानामपलापोऽयुक्तस्तथामानसिद्धत्वादभावादीनामपलापो न युक्त इति ग्रन्थगौरवभीरवज्ज पसंहरति ॥ इतीति ॥ वक्तव्यं सर्वमर्थान्दुक्तमतो न शब्दतो विवरणं क्रियत इति विस्तरशब्दं ग्रन्थुजानः सूचयामासेति ज्ञेयं । प्राग्विधाशब्देनैवात्राप्रत्ययेनावांतरभेदवताविति सूचितं । तत्र प्रथमोद्दिष्टत्वाद्भावविभाग एवाद्वाद्बोधनीयः । तथापि प्रथमं ज्या

यस्त्वेनबुद्धावनारोहात्सूचीकटाहन्यायेनाभावविभागमेवादावाहेत्याह ॥ द्विधेत्युक्त्येति ॥ सूचीकटाहन्यायेनेत्युपलक्षणं ।
परेणानंगीकृताभावांगीकारणप्रसंगसंनिधापितोऽभावइति तस्यैवादौविभागप्रदर्शनमावश्यकमित्यपिनिरूपणप्रयोजनमव
धेयं । मूले “प्राक्प्रध्वंससदात्वेन”त्यत्रद्वंद्वान्तेश्रूयमाणस्त्वप्रत्ययःसर्वत्रान्वेतव्यइत्याह ॥ प्राक्त्वेनेत्यादिना ॥ प्राक्त्वा
दितादात्म्यमभावस्यकिमित्यतः तृतीयायाविवक्षितार्थाभिधानेनसमाधिमभिधत्ते ॥ उपलक्षितइति ॥ व्यावर्तकधर्मोपेत
इत्यर्थः । इदमुक्तंभवति । प्रागितिध्वंसात्यंताभावाभ्यां प्रध्वंसेतिप्रागभावात्यंताभावाभ्यां अत्यंतेतिप्रागभावप्रध्वंसाभ्यां

द्विधेत्युक्त्याभावाभावयोरवांतरभेदोस्तीतिसूचितं । तत्रभावनिरूपणादभावनिरूपणस्याल्पत्वात्
सूचीकटाहन्यायेन पश्चादुद्दिष्टमप्यभावमादौविभागनोद्दिशति ॥ प्राक्प्रध्वंससदात्वेनत्रिविधोऽ
भावइष्यते ॥ प्राक्त्वेनप्रध्वंसत्वेनसदात्वेनोपलक्षितोऽभावस्त्रिविधइष्यते । प्राभाणिकैरितिशेषः ।

मिति परस्परव्यावर्तकमतजनकप्रागादिविशेषणोपेतोऽभावस्त्रिविधइति । अभावएवयदांगीकर्तुंनोचितस्तददूरतद्विभाग
कथेत्यतःप्राभाणिकत्वाद्यागणनीयइतिभणति ॥ इष्यतइति ॥ अनुवादोऽन्वयप्रदर्शनाय । बुद्धिमत्त्वावच्छेदेनदंसमतमि
तिवक्तुंतत्रापेक्षितंपूरयति ॥ प्राभाणिकैरितिशेषइति ॥ अप्राभाणिकप्रतिप्रयोगिकत्वेनजघन्यत्वात् प्राभाणिकप्रतियोगि
कत्वेनैकैश्चिदंगीकृतत्वेपिप्राभाणिकाप्राभाणिकप्रतिप्रयोगिकत्वादौरवात् ततःप्राक्केवलप्राभाणिकप्रतिप्रयोगिकौप्रागभावध्वंसौ
निरूप्यौ । तत्रापिधर्मितोपिपूर्वभावीतथानिरूप्यइतितथैवमूलकृच्चिदिदेश । तमेवानुसृत्यप्राक्त्वेनप्रध्वंसत्वेनसदात्वेनेति

टिटीकिरेटीकाकृत्यादाइतिबोध्यं । निर्देशानुसारात्तल्लक्षयति ॥ उत्तरैकावधिरिति ॥ उत्तरः स्वाधिकरणकालापेक्षयाऽनंतरभावीप्रतियोग्यधिकरणकालः । सएकः केवलं । अवधिः मर्यादाभूतोयस्य सप्रागभावइत्यर्थः । अभावइत्येवोक्तेन रवधिकेऽल्यंताभावेतिऽव्याप्तिः । तन्निरासार्थमवधिमनित्युक्तं । तावलेवोदितेप्रध्वंसाभावेऽतिव्याप्तिः । तन्निराकृत्याऽऽतरेतिचोक्तं । उत्तरावधित्वंप्रागभावस्यलक्षणमित्येवोक्तेघटसामग्र्यामतिव्याप्तिः । तत्परिजिह्वीरुभापताभावइति । घटनिष्ठान्योन्याभावपराकृत्याएकेतिपदं । इदंचानित्यगतभेदस्यानित्यत्वमितिटीकापक्षमाश्रित्यतिज्ञेयं । उत्तरैकावधिरित्येवोक्तेप्रागभाववर्तिप्रमेयत्वाभिधेयत्वसत्त्वादिष्वतिव्याप्तिः स्यात्तदर्थमभावेतिवर्णयांबभूवुः । प्रागभावनिष्ठाभिधेयत्वादेर्निष्प्र

उत्तरैकावधिरभावः प्रागभावः । प्रतियोग्युत्पत्तेः प्रागेवाभावोस्त्यु

त्पन्नेतुतस्मिन्नास्तीतिकृत्वा । पूर्वैकावधिरभावः प्रध्वंसाभावः ।

तियोगिकत्वेनभावत्वादभावइत्यनेनतद्व्यावृत्तिः । विशिष्टस्यघटप्रागभावनिष्ठान्योन्याभावेऽतिव्याप्तिरितिचेन्न । विवक्षावशाद्भ्रम्यतिरिक्ताभावस्यैवाभावपदेनग्रहणात् । एकपदंस्वरूपकथनपरमितिज्ञेयं । तदेवोपपादयति ॥ प्रतियोग्युत्पत्तेरिति ॥ उत्पत्तेः प्राक् पूर्वं । अभावः घटाभावः । तस्मिन् घटे । उत्पन्नेऽसनास्तीतिकृत्वा उत्तरैकावधिरभावः प्रागभावइत्यर्थः । क्रमागतंप्रध्वंसंलक्षयति ॥ पूर्वैकावधिरिति ॥ स्वाधारकालात्पूर्वभाव्येकोवधिमर्यादारूपप्रतियोग्यधिकरणातिमक्षणात्सकःकालोयस्य सोभावप्रध्वंसः । अल्यंताभावेऽतिव्याप्तिरिस्कृत्याअवधिमनिति । प्रागभावेऽतिव्यापनापनुत्यैपूर्वपदं ।

घटेचतांविधटयितुमभावपदं । पूर्ववत्पूर्वाविधिरेत्युक्तेध्वंसगतप्रमेयत्वादौसत्वाल्लक्षणस्यातिव्याप्तिरिति तद्ब्रूदासायाभावा-
पदं । नचविशिष्टस्यध्वंसगतान्योन्याभावेतिव्याप्तिरिति वाच्यं । अभावस्य धर्म्यतिरिक्तस्यैव पूर्ववद्विवक्षणादनतिव्याप्तेः ।
एकपदमेकंपूर्ववेदवस्वरूपोपष्टम्भकज्ञेयं । लक्ष्येलक्षणमुपपादयति ॥ प्रतियोगीघटः । तद्धंसानंतरंअत्रप्र-
तियोगीध्वंस्यतेऽनेनेतिव्युत्थत्याप्रध्वंसशब्दःप्रध्वंसजनकाव्यवहितपूर्ववृत्तिमुद्गरप्रहारादिरूपसामग्रीपरोबोधः । तेनप्रध्वं-
सस्योत्तराविधिशून्यत्वात्कथंप्रध्वंसानंतरमित्युक्तिरिति परास्तं । प्राक् प्रध्वंसात्पूर्वं । घटध्वंसघटप्रागभावयोःपूर्वकावधिकर-

प्रतियोगिग्रध्वसानंतरमेवाभावो न तु प्रागस्तीति । नचैवं प्रागभावप्रध्वंसः प्रध्वंसप्रागभावइ
ति प्रवाहप्रसज्यते । प्रतियोगिनएवप्रागभावप्रध्वंसत्वेन प्रध्वंसप्रागभावत्वेन चांगीकृत
त्वात् । तर्हि घटप्रध्वंसो नाम प्रागभावनिवृत्तेर्निवृत्तिरिति प्रागभावोन्मज्जनप्रसंगइति चेन्न ।

नरैकावधिरितिक्षणेप्रागभावप्रतियोगिकध्वंसप्रतियोगिकप्रागभावयोरपिप्रसक्तौतत्प्रवाहौस्यातामित्याशंक्यपरिहरति ॥
नचैवमिति ॥ प्रतियोगिनोघटादेःप्रागभावप्रध्वंसरूपत्वेनस्वध्वंसप्रागभावत्वेनचांगीकृतत्वेन प्रावाहिक्याःपरंपरायाअप्र
सक्तेः ॥ तर्हीति ॥ यदिप्रतियोगिनःप्रागभावनिवृत्तिरूपत्वं तर्हीत्यर्थः ॥ प्रागभावेति ॥ निवृत्तेः
तच्छंसस्य । तस्यैवप्रागभावसामग्रीत्वेन प्रागभावस्यपुनरुन्मज्जनं प्रत्यावृत्तिः स्यादित्यर्थः । कारणसामग्र्यांसत्यांकार्यावश्यं
भावनैयत्यादित्यानिष्टापादनमित्यत्रतात्पर्यज्ञेयं । यथाघटस्यप्रागभावकालान्यकालिकत्वेनस्वप्रागभावविरोधित्वं तथाघटप्र

ध्वंसस्यापि स्वप्रागभावकालान्यकालित्वेन तद्वत्प्रागभावविरोधिनिर्गतदुष्मज्जनानापत्तेरित्युत्तरयति ॥ घटवदिति ॥ यथा घटसत्तादशायां घटप्रागभावो नास्ति । घटस्य प्रागभावविरोधित्वात् । एवं घटप्रागभावनिवृत्तिर्नाम घटप्रागभावध्वंसः । स घट एव । तन्निवृत्तिर्नाम घटध्वंस एव । तत्सत्तादशायां न प्रागभावो नास्ति । घटध्वंसस्यापि प्रागभावविरोधित्वादित्यर्थ इत्याहुः । अवशिष्टमभावलक्षयति ॥ निरवधिकइति ॥ उत्तरैकावधिकप्रागभावपूर्वैकावधिकप्रध्वंसाभावयोरनतिव्याप्त्यनिरवधिकइति । निष्क्रान्तो वैधेरिति निरवधिकइति । अव्याकृताकाशेश्वरादिव्युदासायाभावइति । नचाकाशादिनिष्ठान्योन्याभा

घटवत्तच्छ्वंसस्यापि तद्विरोधित्वात् । निरवधिकोऽभावः सदाऽभावः । सदाऽभावोऽस्तीति कृत्वा । अथात्यन्ताभावइति प्रसिद्धसंज्ञातिक्रमेण सदाभावोऽस्तीति कृत्वा । लक्षणस्याप्युद्देशेनैव सूचनार्थः ।

वेऽतिव्याप्तिरिति वाच्यं । धर्मभिन्नाभावेति विवक्षणात् । तन्निमित्तमुत्तंभयति ॥ सदाभावोऽस्तीति कृत्वेति ॥ अत्यन्ताभावो निरवधिकइति संबन्धः । किलोकप्रसिद्धात्यन्ताभावसंज्ञाविहाय, विधाय च नामापूर्वनिर्देशदेशिकवरइति शङ्कते ॥ अत्यन्ताभावइतीति ॥ उत्तरमीरयति ॥ लक्षणस्य अत्यन्ताभावलक्षणस्य निरवधिकाभावत्वस्य । ज्ञापनार्थमित्यर्थः । मतांतरनिराकरणमपि विलक्षणलक्षणकरणफलमिति पराकरणप्रकारव्युत्पादनं विनाऽनुवादेन न शक्यज्ञा

नमितितदनुवदति ॥ यच्चेति ॥ उक्तं स्वग्रंथेप्रतिपादितं । तदेवप्रतिपादयति ॥ संसर्गप्रतियोगिकाभावइतीति ॥ निदर्शयति ॥ यथेति ॥ एतद्धटस्यैतद्भूतलस्यचयःसंसर्गस्तदभावोऽत्यन्ताभावइति । अतिप्रसंगवारणायोभयत्रैतत्तदं । तदपि तल्लक्षणमपि । एतत् विलक्षणलक्षणकरणं । निराकरणप्रकारं दर्शयति ॥ तस्येति ॥ संसर्गप्रतियोगिकाभावस्य । घटोन्ननास्तीतिप्रतीतिविषयस्यघटैतद्भूतलसंसर्गाभावस्य घटानयनापनयनयोर्नाशजन्मनोःसंभवेन निरवधिकाभावत्वंनोपपद्यत इत्याशयः । त्रैकालिकसंसर्गावच्छिन्नप्रतियोगिकाभावइतिमंतद्यपिपर्यवस्यति सदातनाभावत्वइति । तथापि तत्रप्रामा

यच्चान्यैरत्यन्ताभावस्वरूपमुक्तं संसर्गप्रतियोगिकाभावोऽत्यन्ताभावइति । यथैतद्धटैतद्भूतलसंसर्गाभावइति । तदपिनिराकर्तुमेतत् । तस्य निरवधिकत्वाभावात् । तर्ह्युदाहृतश्चतुर्थःस्यादितिचेन्न । तस्यापि

निकस्यघटस्यप्रतियोगित्वं प्रतियोग्यवरुद्धोविद्यमानोपिनस्फुरत्यभावइतिमन्वते । मन्मतेत्वप्रामाणिकस्यैवप्रतियोगित्वं प्रतियोगिनाप्रामाणिकेनयथाभावस्यविरोधस्तथातत्सदृशेनापिविरोधइति नघटवत्यपिघटोनास्तीत्यतिप्रसक्त्यापत्तिदोषइत्यावयोर्विशेषः । विशेषस्तु “निर्दोषाशेषसद्गुण” मितितत्त्वनिर्णयटिप्पण्यादितोज्ञेयः । तर्हि निरवधिकाभावत्वेनात्यन्ताभावांगीकारे । उदाहृतः प्रमेयविशेषःसंसर्गप्रतियोगिकाभावः । उत्तरमाह ॥ तस्यापीति ॥ संसर्गप्रतियोगिकाभावस्यापि ॥

यथासंभवमिति ॥ प्रागभावादिषुथासंभवमतर्भावोपाच्यः । यद्भूतलघटेननसंयुज्यतेतत्रघटप्रागभावइतितत्रांतर्भावः । यदविद्युज्यतेतदाप्रध्वंसे । यद्भूतलंकदापिघटेननसंयुज्यतेतत्रसंसर्गाभावस्यात्यंताभावोऽतर्भावोज्ञेयः । इष्यतइत्यनिराकार्यपरमतव्युत्पादनेनसाफल्यसंपादयितुमवतारयति ॥ एकइति ॥ संसर्गाभावोऽन्योन्याभावश्चेतिद्विविधाऽभावइति वैशेषिकभाषितंसाक्षादभावविवक्षया । संसर्गाभावीयत्रिरूप्यान्योन्याभावैकैकनाधिकेनचसह चातुर्विध्यमितिध्येयं ।

यथासंभवंप्रागभावादिष्वंतर्भावात् । एकद्रुवते । संसर्गाभावोऽन्योन्याभावश्चेतिद्विविधएवाभावइति । अन्येतुप्राक्प्रध्वंसात्यंतान्योन्याभावात्तुर्विधइति । तदुभयंनिराकर्तुमिष्यतइत्युक्तं । अन्योन्याभावोहिभेदएव । सचस्वरूपमेवेत्यन्यत्रोपपादितं ।

प्रागभावत्वादिकंतुसंसर्गाभावांतरालिकोपाधिरितिच । अपरेत्वक्षरणानुसारिणः प्राक्प्रध्वंसात्यंताभावाअन्योन्याभावश्चेतिचत्वारइतिजगदुः । अत्राभावविभाजकोपाधिःप्रागभावत्वादिरेवेतिपक्षद्वयेप्यभावचतुष्कताऽऽविष्कृताभवतीतिवेदितव्यं । इष्यते ग्रामाणिकैरितिशेषः । तदग्रामाणिकत्वस्थेन्नेदृषणप्रकारमाकारयति ॥ अन्योन्याभावोहीति ॥ यतोऽन्योन्याभावोभेदः सचधर्मस्वरूपएव । अन्यत्र तत्त्वनिर्णयादौ । तथाचतस्यपृथक्त्वेनचनमनुचितमितिभावः । मत

द्वयेपिदूषणांतरमाह ॥ कार्यकारणयोरिति ॥ उपादानोपादेयोरित्यर्थः । संसर्गः संबंधिभिन्नःसमवायरूपः । तस्य अन्यत्र “समवायाभ्युपगमाच्चसाम्यादनवस्थिते”रित्यादिसूत्रभाष्यादौ । इदमत्राकूतं । संसर्गभावत्वं संसर्गप्रतियोगि काभावत्वंवा संसर्गारोपपूर्वकप्रतीतिविषयाभावत्वंवा । नप्रथमः । उपादानोपादेययोःसंसर्गसत्युपादानेप्राक्कालसंबंधस्तत्सं सर्गप्रतियोगिकोभावःप्रागभावस्तथोत्तरसंबंधोऽइतिचस्यात् । तयोरभेदांगीकारात्संसर्गस्यैवाभावान्मैवमंगीकर्तुंशक्यं । प्रागभावादीनांघटादिप्रतियोगिकतयैवोपलभेनसंसर्गप्रतियोगिकत्वस्यत्वयाप्यनंगीकाराच्च । नद्वितीयः । मृत्पिण्डेयःकश्चि

कार्यकारणयोःसंसर्गस्यान्यत्रनिराकृतत्वेनप्रागभावप्रध्वंसाभावयोःसंसर्गाभावत्वानुपपत्तेश्चेति । भावंविभज्यदर्शयति ॥ चेतनाचेतनत्वेनभावोपिद्विविधोमतः ॥ नकेवलमभावोभेदवान्किंतुभावोपीत्यपिशब्दः ।

द्वदसंसर्गआरोप्यतउतसमवायः । नाद्यः । विरोधिनःसंसर्गसामान्यस्यसत्त्वेनारोपोदुरुपपादः । नद्वितीयः । समवायस्या नंगीकारपरग्राहतत्वात् । विस्तरस्त्वद्वयत्वाधिकरणमुधातोऽवगंतव्यः । ननु “भावोपी”त्यत्रत्यापिशब्दस्याभावोपिद्वित्वसमुच्चायकत्वं “प्राक्प्रध्वंससदात्वेने”त्यादिकेनविरुद्धं । नेतःसमुच्चेयांतरमस्ति । अतोवैयर्थ्यापरपर्यायवाक्यालंकारतांगीकारएवशरणमित्यतः भावीयचेतनाचेतनत्वरूपावांतरविभागस्यतत्समुच्चेयस्यसत्त्वान्नव्यर्थोपिरित्याह ॥ नकेवलमिति ॥ शब्दधत्तेकथ्यतइतिशब्दशब्दोऽर्थपरः । शब्दउपसर्गादविष्कारेच अनुपसर्गाच्चेतिचुरादिशब्दधातोःकर्मणिघञ् । ततश्चापेः

शब्दोपरर्थइत्यर्थः । तेन “किंतुभावोपीत्यपिशब्द” इतिटीकानन्वयशंकापराकृताज्ञेया । इतीत्यस्येत्यर्थइतिविवक्षणाद्व्यासमाधिर्वोध्यः । ननु परतंत्रावांतरभेदस्यभावस्यचेतनाचेतनरूपावांतरभेदवत्त्वे भगवतोऽभावस्यच चेतनाचेतनत्वैकक्रमाशौकेस्यातां । नचतयोर्नस्तएवतेइतिवाच्यं । तथासति “चेतनश्चेतनाना”मित्याद्यागमेन, अभावीयाचेतनत्वग्राहकप्रत्यक्षेणचविरोधापत्तेः । ज्ञापकाभावेऽप्यंगीकारे विष्णोरभावस्यचाचेतनत्वंचेतनत्वंचकिंनस्यादित्यतः अस्यमूलस्यान्यनिषेधपरत्वाभावेन भावश्चेतनोचेतनश्चेतिद्विविधः । नपुनरेकविधोनापित्रिविधहृत्परात्वाद्भगवद्भावादीनांचेतनाचेतनत्वादिकंब्रह्मंशक्यतइत्याह ॥ चेतयतीतीति ॥ एतेन चेतनशब्दस्य “प्राणीतुचेतनोजन्मी” त्याद्यभिधानेषुजीवेरूढत्वात्कथमनेनमूले

चेतयतीतिचेतनः । अनेवंविधोऽचेतनः । तेनविष्णोश्चेतनत्वमभावस्याचेतनत्वंचज्ञातव्यं ।

नभगवतश्चेतनत्वसिद्धिरितिनिरस्तं । उक्तरीत्यातस्ययौगिकत्वात् । एतेनैवच चेतनाचेतनयोर्लक्षणाकथनप्रयुक्तन्यूनतापिनिरस्तेतिबोध्यं । चितीसंविज्ञानइत्यस्मादंध्यादित्यौ, “युवोरनाका”वित्यनेनानेच, चेतनेतिभवति । ज्ञातृत्वंचेतनत्वमित्युक्तंभवति । क्रमप्राप्तमचेतनलक्षणाग्राह ॥ अनेवंविधइति ॥ अज्ञातेत्यर्थः । यदर्धविग्रहप्रदर्शनंतदाह ॥ तेनेति ॥ विष्णोः भगवतः । चेतनत्वं अजीवत्वेपिज्ञातृत्वं । अभावस्याज्ञातृत्वरूपमचेतनत्वज्ञेयं । अतोनन्यूनतेतिभावः । चेतनस्यादौनिर्देशेनिमित्तकथनपर “सर्व”मितिवाक्यस्यावतारिकातु भावप्राथम्यहेतुप्रदर्शनपरटीकार्पक्षिकापातनिकेयबोध्या ।

चेतनार्थं । सर्वस्यापि जडस्य साक्षात्परया वाचेतनोपभोगसाधनत्वादित्यर्थः । नन्वचेतनो नाम पदार्थ एव नास्ति । यया चापौरुषेयत्वेनानाशंकितदोषलेशया वाचा भवदभिलषितं साध्यते तत्सजातीयया रूपचेतनव्यापारोपपादनात्सर्वचेतनमेवेति सर्वचेतन्यवादोपप्राप्तिरिति प्रत्यक्षं । न हि वाङ्मात्रेणार्थसिद्धिरित्यत आह ॥ तच्चेति ॥ अभिमानिनये हि मृदादिशब्दमृदाद्याभिमानिदित्यादिवचनादिति ॥ नन्वभिमानिनोऽपि मृदादिशब्दमृदाद्याभिमानिदेव तानामेव श्रुताविधानान्न सर्वचेतनमिति मतं संभवतीत्यानुषंगिकसिद्धांतत्वेन सर्वचेतनत्वमतं निरस्तमित्यर्थः । अभिमा

सर्वमचेतनं चेतनार्थमिति चेतनस्य प्राधान्यात्पूर्वमुद्देशः । मृद्वब्रवीदित्यादिवचनात्सर्वचेतनमेवेति मतं निरासाय “मत” इत्युक्तं । तच्चाभिमान्यधिकरणे निरस्तं ।

न्यधिकरण इत्युपलक्षणं । प्रकृत्याधिकरणे चेत्त्यपि द्रष्टव्यं । सर्वस्य चेतनत्वपक्षे घटादिरूपचेतनस्य नित्यत्वमुच्यतेऽथानित्यत्वं । नाद्यः । तन्नित्यभावस्यानादितया दंडचक्रादिवचक्रवैयर्थ्यापत्तेः । मुद्गराभिघातानंतरं नाशानुभवविरोधाच्च । द्वितीये उक्ते रीत्यासादित्वेव कव्ये घटादिचेतनं प्रतिकपालादिचेतनमुपादानं वक्तव्यं । विनोपादानं भावसृष्टेः क्वाच्यदृष्टेः । तथा च चेतनानामुपादानोपादेयत्वं सर्वप्रमाणविरुद्धत्वाद्वागीकाराहमिति तदधिकरणानुषंगिकसिद्धांतार्थस्य स्थितत्वादिति भावः । उपपादितं चैतत्तदधिकरणे “न चोर्णनाभिजनि तृमातृणां च विकारिता । चेतनत्वादित्यनुव्याख्यानमुपायांस्वविकल्पितपक्षचतुष्ट

यनिरासकचेतनत्वहेतूपपादनमुखेन । ननु सर्वथाऽवर्जनीयोनित्यानित्यविभागः । सकिमर्थमादौनकृतः । नचानित्यस्या चेतनत्वंनैवसतिस्यादितितदपाकरणं । हंततर्ह्येवंकरणेचेतनस्यनित्यत्वमपिनस्यादितिसाम्यात् । अतःकेननिमित्तेनैवविधस्यविभागस्यप्राथम्यमित्याशंक्य रमातत्वादीनांचेतनविभागस्यत्वेनाभ्यर्हितत्वादित्याशयेनाह ॥ चेतनादितिचिभागस्येति ॥ भावाभावविभागादप्यस्यचेतनाचेतनविभागस्यादितःप्रयोज्यत्वप्रयोजकत्वेन तदपेक्षयाचेतनाचेतनविभागप्राथम्यमेवव्याख्यामितिशंकातु वादिविप्रातिपत्तिभावाभावविशेषादितिवदताऽशेषसंविदाटीकाकृतैवप्राक्प्रकटंपराकृतेतिज्ञेयं ।

चेतनादिविभागस्यनित्यादिविभागादभ्यर्हितत्वात्सएवादाबुदाहृतः । यथोद्देशंचेतनविभागमाह ॥

दुःखस्पृष्टंतदस्पृष्टमितिद्वैधैवचेतनं । कदाचिदुःखसंबद्धमेवदुःखस्पृष्टं । कदापिदुःखासंबद्धंतदस्पृष्टं ।

उद्देशक्रमेणचेतनविभागमाहेत्याह ॥ यथोद्देशमिति ॥ ननु मुक्ताः किंदुःखस्पृष्टानवा । नाद्यः । मोक्षस्यसंसारसदृक्षताप्रसंगात् । नाल्यः । उत्तरवाक्यानानुकूल्यापत्तेः । अतःकथमित्यतस्तेष्वपिपृथगनलक्षणस्यातिव्याप्तिःस्यात्तथा किंचित्कदाचिदित्यध्याहृत्य स्पृष्टपदार्थस्पष्टमाह ॥ कदाचिदिति ॥ तेषामपिपूर्वदुःखस्पृष्टत्वादव्याप्तिवारणमिवद्वितीयलक्षणातिव्याप्तिवारणंचज्ञेयं । अत्रदुःखपदंतत्त्वविवेकाद्युक्तदिशासंस्तृतिपरं । ततोऽव्याप्त्यतिव्याप्त्योरभावइतिमतव्यं । कश्चिदुःखादीनांसर्वेषामविद्यकत्वेनकल्पितत्वेननकिमपिदुःखस्पृष्टमितिर्नैवविभागःसंभवतीतिसमुदाजहार । अवादीदपरोवादी

श्वरातिरिक्तं सर्वदुःखस्पृष्टमेवेति । तदुभयमपाकर्तुं “मेवे” त्याहेत्याह ॥ कल्पितत्वादुःखादीनामित्यादिना एवकार इत्यंतेन ॥ यथाश्रुतैवकारान्वये विशेषणसंगतत्वप्राप्त्याचेनेतदन्यसिद्धचेनेतदुःखस्पृष्टत्वायोगतत्स्पृष्टत्वयोः प्राप्तेरचेनेतत्स्पृष्टत्वस्य सर्ववाद्यसंमतेः कथमिति चेन्न । व्युत्क्रमेणैवकारान्वये भवत्येवान्ययोगव्यवच्छेदक इत्युपपत्तेः । ननु रमादुःखास्पृष्टेतिवचनं किं तस्याः स्वातंत्र्यमङ्गीकृत्य न वा । नाद्योनवद्योविष्णुसर्वोत्तमतावादिनां । नांत्यः । परतंत्रत्वदुःखास्पृष्टत्वयोः सामानाधिकरण्यायोगादिति पूर्वपक्ष्याशयः ॥ तदुभयेति ॥ दुःखाद्याविद्यकं सर्वमीश्वरातिरिक्तं दुःखस्पृष्टमित्युभयस्य ।

कल्पितत्वादुःखादीनां किंचिद्दुःखस्पृष्टमित्येकं । ईश्वरातिरिक्तं सर्वमपि दुःखस्पृष्टमेवेत्यन्ये । तदुभयनिरासार्थैवकारः । आद्यस्य प्रत्यक्षविरुद्धत्वात् । द्वितीयस्यागमविरुद्धत्वात् ।

एवकारः द्विधैवेत्यत्रत्यः । निरासप्रकारं दर्शयति ॥ आद्यस्येति ॥ प्रत्यक्षविरुद्धत्वात् । अहं दुःखीत्याद्यबाधितसाक्षिप्रत्यक्षविरुद्धत्वादित्यर्थः । द्वितीयस्य ईशातिरिक्तस्य सर्वस्य दुःखस्पृष्टत्वमितिनैयायिकमतस्य । समानाचारस्युपक्रमादमृतत्वं चानुपोष्येत्येतत्सूत्रसंवादि “द्वौ वावसृत्यनुपक्रमौ । प्रकृतिश्च परमश्च । जीवा एव तु दुःखिनः । श्रीर्नित्यमुक्ते” त्याद्यागमविरुद्धत्वादित्यर्थः । तर्हि रमारमारमणौ विभिन्नावुताभिन्नौ । नाद्यः । भिन्नाचनखिन्नाचेत्स्वतंत्रतत्त्वैरूप्यस्यात् । न द्वितीयः । तथात्वे विभागायोगइत्यांशव्याघ्रपक्षमभ्युपेत्य परमेश्वरस्य दुःखास्पृष्टत्वं तदन्यनिरपेक्षं । रमायास्तु भगवत्तंत्रमि

तिप्रमाणप्रमितत्वाच्चोक्तदोषइतिसमाधत्ते ॥ परमेश्वरस्यत्यादिना ॥ स्वातंत्र्येणेतिवदन् “स्वतंत्रोहरिरेकरा”दित्याद्याग
मानुगृहीतं हरिर्नदुःखस्पृष्टचेतनः । स्वतंत्रत्वादितिव्यतिरेक्यनुमानं मानमत्रेति सूचयति । परमेश्वरइतिवदन्नवदंश्चवि
ष्ण्विति पराचक्षमाचपरमा तस्याईश्वरः स्वामीपतिर्वा । ततश्च नियतपतिपत्नीभाववतांपत्युरुत्तमत्वमिववध्वाअधम
त्वंनियतमितिरमापेक्षयौत्तम्येहेत्वंतर्चोदितंभवतीतिभावमाविश्चकारतिज्ञेयं । ननु पूर्वमनुपदमेवोदितप्राधान्येन दुःखा
स्पृष्टतत्स्पृष्टमित्येवविभागोन्याय्यः । प्राधान्यं बहुविधं । श्रेष्ठत्वरूपं अभावप्रतियोगित्वेन तन्निरूपकरूपं उपजीव्यत्व

परमेश्वरस्यदुःखास्पृष्टत्वं स्वातंत्र्येणैवसिद्धं । यद्यप्यनयोदुःखास्पृष्टचेतनं प्रधानं तथाप्यभा

वस्य भावनिरूप्यत्वादुःखस्पृष्टस्य प्रथममुद्देशः । तथापि प्राधान्यक्रमस्य मुख्यत्वात्तदनुसारे

णद्वेअपि निर्दिशति ॥ नित्यादुःखारमान्येतुस्पृष्टदुःखाः समस्तशः ॥ अन्ये चेतनाः ।

रूपमित्यादि । तन्मध्ये श्रेष्ठत्वं मुख्यं । तथैवोत्तरग्रंथात् । एवं च “दुःखस्पृष्टतदस्पृष्टमिति द्वैधैवचेतन”मित्यत्र दुःखास्पृष्ट
चेतनस्यारमारूपस्य श्रेष्ठत्वात्तस्यैवादीर्णदेशः कार्यः । तत्कथं दुःखस्पृष्टस्य प्रथमनिर्देश इत्यज्ञां कते ॥ यद्यपीति ॥ प्रधानं श्रेष्ठ
रूपं । भावनिरूप्यत्वात् तज्ज्ञानाधीनज्ञानत्वादित्यर्थः । एतदेवात्राचार्याणां प्राधान्यं विवक्षितमित्याशयः । अतएवदी
कार्यापूर्वं “अभावप्रतीतिर्भावप्रतीत्यधीनानियमेनेति प्राधान्या”दित्याद्युक्तं । ननु तथापि तत्क्रमेणैव शृंग्राहिकयानिर्देशव्यं ।
तत्कथं वैपरीत्यमित्यत आह ॥ तथापीति ॥ प्राधान्यक्रमस्य श्रेष्ठत्वरूपप्राधान्यक्रमस्य । समस्तश इत्यस्य कृत्यं वक्तुं दूषण

सौकर्यायरामानुजमतनुवदति ॥ एकेत्विति ॥ व्यष्टयः मुक्ताः । समष्टयः संसारिणः । नहिसमस्तशइत्युक्तिमात्रदूषणमित्यतआह ॥ अत्रचेति ॥ अत्रच ॥ संकर्षणादीनानित्यादुःखत्वाभावे, दुःखस्पृष्टत्वेचेत्यर्थः । आगमेत्यादिसामान्योक्तौ । आगमस्यागमयोरगमानामितिचसंभवविग्रहकत्वेन तावन्मात्रप्रतीतिःस्यात् । अतः सामाहिभूदित्येतदर्थसमासतोऽनुकत्वाऽऽगमानांप्रामाण्यमितिव्यासेननिर्दिदेश । तेच रमेतरविधिशेषाद्यशेषस्यदुःखस्पृष्टत्वे “निर्दुःखोहिहरिर्नित्यश्रीश्चान्येदुःखभोगिनः । द्वाविमौपुरुषौलोकैकक्षरश्चाक्षरएवच । ब्रह्माशिवःसुरेशाद्याःशरीरक्षरणात्क्षराः । लक्ष्मीरक्षरदेहत्वा

एकेतुव्यष्टिसमष्टिभेदेनजीवान्परिकल्प्य गरुडानंतविष्वक्सेनादीन्समष्टिजीवानपिनित्यादुःखानाचक्षते । तन्निरासायसमस्तशइत्युक्तं । अत्रचागमानांप्रामाण्यं । अतएवदुःखास्पृष्टेप्रभेदाभावादुःखस्पृष्टांपक्षयैववाप्रत्ययःपूर्वोक्तोज्ञातव्यः । अतएवतद्विभागमाह ॥ स्पृष्टदुःखाविविमुक्ताश्चदुःखसंस्थाइतिद्विधा ॥ दक्षरातत्सरोहरिः । ब्रह्मशेषसुपर्णेशशक्रसूर्यगुहादयः । सर्वेक्षराअक्षरातुश्रीरेकातत्सरोहरिः । यामारुताद्भ्रमधत्तपूर्वशेषसुपर्णगिरिशसुरेन्द्रं । नित्यादुःखारमास्त्रीषुपुरुषेषुहरिस्तथा । तदन्यच्चेतनंसर्वदुःखस्पृष्टंनराधिप” इतिपञ्चपुराणगीताश्रुतिस्कांदपुराणगतिभिन्नप्रकरणगतवाक्यद्वयंचेतिक्रमादागमानां प्रामाण्यं प्रमाणत्वं । एतद्रूपप्रमाणान्येतदर्थोवदकानिवर्ततइतियावत् । दुःखस्पृष्टचेतनस्यावांतरप्रभेदवत्त्वे, दुःखास्पृष्टस्यचनिर्भेदत्वेबाधकाभावेन “दुःखसंस्थाइतिद्विधे” तिधाप्रत्ययोदुःखस्पृष्टमात्रप्रभेदसूचकइत्याह ॥ अतएवेति ॥ दुःखसंस्थाइतिद्विधेत्यत्र पूर्वं “दुःखस्पृष्ट”मित्युक्तत्वेनानुवादेनानु

कृततदाकारेण भवितव्यं । तत्कथं “स्पृष्टदुःखा” इत्यनुवादइत्याशंकायाः आहिताग्न्यादिगणनिवेशनेनास्यविशेषणविशेष्यभावस्य कामगामित्वेन संभवतीति समाधिरवधेयः । यद्वा दुःखस्पृष्टाः स्पृष्टदुःखा इति निर्देशवैचित्र्येणैषदनीषदुःखतदात्मकत्वादिनाऽधिकारिणैर्वैचित्र्यमसूचयद्गवान्भाष्यकृदिति संतोष्य विमुक्ता इत्यस्यावधिमाह ॥ दुःखादिति ॥ दुःखपदं च तत्कारणमविद्याद्युपलक्ष्यत्सुषुप्तव्यावर्तकं । दुःखस्पृष्टा इति विभागयोग्योक्तिः । ते च विमुक्तादुःखसंस्था इति द्विधेयत्वमर्थः । दुःखसंस्था इत्यत्र दुःखेषु सम्यक्कृतिष्ठतीति दुःखसंस्था इति विग्रहो न हि सुग्रहः । जीवानामेव दुःखाधिकरणत्वेन दुःखस्य तदधिकरणत्वानौचित्यादित्याशंक्य सम्यक्स्थितिः संस्था दुःखस्य संस्थायेषु ते दुःखसंस्थाः । आतश्चोपसर्गइत्यङ् । वर्तमानदुःखाः दुःखात् । दुःखसंस्थाः वर्तमानदुःखाः । चशब्दो दुःखसंस्था इत्यतः परं योज्यः ।

न दुःखा इति । अत्रापि पूर्ववद्दुःखकारणेन सुप्तसंग्रहोऽपि भवति । वर्तमानदुःखा इत्यत्र शरीरेंद्रियाद्येव दुःखमिति विवक्षितत्वात्सुप्तादिष्वपि तदस्तीति नाव्याप्तिरित्येकचित् । केचिच्च वर्तमानदुःखपदेन दुःखप्रागभावविवक्षितइत्याहुः । यथा श्रुतं च शब्दान्वये दुःखसंस्थाः स्पृष्टदुःखा विमुक्ताश्चेति द्विधेति विभागोऽवगतो भवेत् । विमुक्ताश्च दुःखस्पृष्टादुःखसंस्था इति या भवेत् । न चेष्टापत्तिः । पूर्वदुःखस्पृष्टप्रभेदप्रसक्तविरोधापत्तेरित्यतो भिन्नक्रमेण चशब्दान्वयमाह ॥ चशब्दइति ॥ ततश्च दुःखस्पृष्टाविभागयोग्याः विमुक्तादुःखसंस्थाश्चेति द्विधेति तद्विभागोक्तिरिति मतव्यं । इत्यतः परं एतदुपरिसंबधनीयइत्यर्थः । ननु तत्र “दुःखसंस्थामुक्तिरयोग्या” इति भणनात्तदनुगुण्येन पूर्वमपि स्पृष्टदुःखादुःखसंस्था विमुक्ता इति वा । यथा पूर्वव्यासं “देव

षिपिन्नि"तिभेदोवाऽऽदौनिर्देश्यः । कथमनानुगुण्येननिरूपणमित्यतोनिमित्तमाह ॥ अत्रेति ॥ प्राधान्यक्रमेण उत्कृष्टत्वक्रमेण । अयोग्याः पूर्वप्रकृतत्वान्मुक्तेरितिशेषः । दुःखसंस्थाइतिमूले "अयोग्याइतिचद्विधे"तीतिशब्दानंतरंचशब्दः श्रूयते । तत्रैवतस्यान्वये पूर्वदुःखसंस्थविभागःकथितस्तत्रैवपुनरयमेकोविभागइतिप्रतीतिःस्यात् । नचतद्विभागःकथितइतितस्यविहितस्थलेऽन्वयंदशयन्व्याचष्टे ॥ अतःपरश्चशब्दइति ॥ ज्ञातव्यः अयोग्याश्चेत्यनेनयोग्यान्वयोज्ञेयइत्यर्थः ।

अत्रप्राधान्यक्रमेणोद्देशः । दुःखसंस्थानांप्रभेदमाह दुःखसंस्थामुक्तियोग्याअयोग्याइतिचद्विधा ॥ अयोग्याः मुक्तेः । अयोग्याइत्यतःपरंचशब्दोज्ञातव्यः । अत्रापितदेवोद्देशक्रमेनिमित्तं । ननुचप्राधान्याद्विमुक्तभेदःप्रथमंवक्तव्यः । सत्यं । योग्यायोग्यभेदस्यदुःखसंस्थेष्वेवभावात्तदभिधानानंतरंमुक्तियोग्यभेदकथनस्यसौकर्यात्क्रमोल्लंघनं ।

मुक्तियोग्याअयोग्याइत्येवनिर्देशपूर्वोक्तनिमित्तंस्मारयति ॥ अत्रापीति ॥ तदेव प्राधान्यमेवयदिप्रधानत्वंग्राथम्येनिमित्तं तर्हिविमुक्तभेदआदावावेदनीयः । सकुतोनावेदितोत्रेतिशङ्कते ॥ नन्विति ॥ अर्धागीकरणपरिहरति ॥ सत्यमिति ॥ तथापीत्यध्याहारः । योग्यायोग्यभेदस्य मुक्तियोग्यतदयोग्यविभागस्य । दुःखसंस्थप्रभेदत्वेन तदभिधानानंतरं दुःखसंस्थविभागाभिधानानंतरंमुक्तियोग्यविभागकथनंसुशकमिति सौकर्यार्थप्राधान्यक्रमोल्लंघनं । अन्यथाचैवमित्यतिदेशायो

गौगैरवंचस्यादितिभावः । क्रमप्राप्तत्वेनमुक्तियोग्यविभागएवोच्यतइतिवारयितुमवतारयति ॥ इदानीमिति ॥ दुःखसंस्थविभागानंतरं । मूले देवर्षिपितृपनराः देवाश्च ऋषयश्च पितरश्च पांतीतिपाश्चक्रवर्तिनश्च नरामनुष्योत्तमाश्च तेतथा । अभ्यर्हितत्वादेवशब्दस्यादौनिर्देशः । नचपांतीतिपाश्चक्रवर्तिनइतिनभवेत् । आतोनुपसर्गकइत्यनुपसर्गकभण्युपपदेसत्याकारांताद्धातोःकप्रत्ययविधानात् । प्रकृतउपपदस्याभावाकप्रत्ययसंभवइतिवाच्यं । आतइतियोगविभागाद्वा मूलविभुजादित्वांगीकारेणकप्रत्ययेवा “अन्येभ्योपिदृश्यत” इतिउपप्रत्ययेवा रूपस्यमुपपादत्वात् । पःपातरिसमीरेकं पःपुमान्पवनेपातरीतिपैकविश्वैकाक्षरनिघट्टं । पांतिरक्षयतिप्रजाइतिपाश्चक्रवर्तिनःपृथ्वाद्याः । देवादिसाहचर्यान्नायमनुष्यसामान्यवाची

इदानीमुक्तानांभेदमाह॥देवर्षिपितृपनराइतिमुक्तास्तुपंचघा ॥ पांतीतिपाश्चक्रवर्तिनः ।

नरामनुष्योत्तमाः । तुशब्दोऽवधारणे । तेनयमोक्षेतारतम्यनमन्यतेतन्मतंनिराचष्टे ।

नरशब्दः किंतुतद्विशेषपरइतिव्याख्याति ॥ मनुष्योत्तमाइति ॥ शर्मणानृपत्नोरितिऋग्भाष्यव्याख्यायां “नरोदेवाः । प्रधानपुरुषत्वा”दितिदेवग्रहणवन्मुख्यनयेनमनुष्योत्तमग्रहणंज्ञेयं ॥ तुशब्दइति ॥ अवधारणे अवधारणरूपार्थेवततइत्यर्थः । तुशब्दस्तुविशेषस्यास्वसिद्धांतेऽवधारणइत्यभिधानात् । अवधारणइत्यनंतरं सचपंचधेत्यनेनान्वेतीतिशेषः । अवधारणार्थकत्वेलब्धमर्थमाह ॥ तेनेति ॥ अवधारणार्थकतुशब्दस्यपंचधेत्यनेनान्वयकरणेनेत्यर्थः । परमंसाम्यमुपैतीत्यादिश्रुतीनामन्यार्थकत्वस्थितत्वादितिभावः । संसारदशायांतारतम्योपेतैवब्रह्मादौप्राप्तिसिद्धदेवर्ष्यादिशब्देरैवोद्देशात्तारतम्यमु

क्तप्रायमितिभावः । ननु “क्षितिपामनुष्यगंधर्वा देवाश्चपितरश्चिराः । आजानजाःकर्मजाश्च देवाइंद्रःपुरंदरः । रुद्रःसरस्वतीवायुर्मुक्ताःशतगुणोत्तराः । नृपाद्याःशतधृत्यंता मुक्तिगाउत्तरोत्तरं । गुणैःसर्वैःशतगुणामोदंतइतिग्रंथांतरंगंधर्वादीनामधिकानामपिश्रवणाच्छिरोधइत्यतआह ॥ गंधर्वेत्यादिना ॥ एष्वेवान्तर्भावादिति । अत्रदेवपदेनतात्त्विकानामिवकर्म आजानजानामपिदेवानांग्रहणात् । तुंबुरुप्रमुखशतगंधर्वाणामुर्वश्याद्यप्सरसांचाजानदेवेष्वंतर्भावः । तुंबुरुप्रमुखायेचतथोर्वश्यादिकाअपि । आजानदेवास्तेप्रोकाइत्युक्तः । तुंबुरुप्रमुखेभ्योऽधिकाष्टगंधर्वाणांतुंकर्मजदेवेष्वंतर्भावः । कर्मदेवग

गंधर्वादीनांकेषांचिदेष्वेवांतर्भावात्केषांचिदविवक्षितत्वाग्रंथांतरविरोधः ।

दुःखसंस्थामुक्तियोग्यायोग्यभेदाद्विधाइत्युक्तं । तत्रमुक्तप्रभेदयोग्येष्वितिदिशति ॥ एवंविमुक्तियोग्याश्च ॥ देवव्यादिभेदेनपंचधेयस्यानुकर्षणार्थश्चकारः ।

णाअष्टगंधर्वास्तत्परेशतमित्याद्युक्तः । तदन्येषांगंधर्वाणांचात्रविवक्षाभावेनग्रंथांतरविरोधाभावादित्यर्थः । यद्वा भागवतादौपूतनांकंसनरकशिशुपालादीनांमुक्तत्वप्रतिपादनात्तेषामत्राकथनात्कथंनतद्विरोधइत्यतआह ॥ केषांचिदविवक्षितत्वादिति ॥ पूतनादीनांमुक्तत्वेनदानीमविवक्षितत्वादित्यर्थः ॥ इत्युक्तमिति ॥ दुःखसंस्थामुक्तियोग्याअयोग्याइत्यादिना । मुक्तप्रभेदं देवर्षीत्यादिरूपं । योग्येषु मुक्तियोग्येषु । चशब्दकृत्यमाह ॥ देवव्यादीति ॥ अनुकर्षणार्थः । बहुव्रीहिः ।

क्रमप्राप्तमयोग्यविभागमाहेत्याह ॥ मुक्त्ययोग्येति ॥ तमोगाइत्येतदहार्थकत्राहुलकडांतमित्यभिप्रेत्याह ॥ तमोगास्तमो योग्याइति ॥ कर्तरिडांतोयंशब्दः किंनस्यादित्यतोविपक्षेबाधकमुपदर्शयस्तद्विषेधति ॥ नन्विदं ॥ प्राप्ततमसः प्राप्ततमो येस्ते ॥ वक्ष्यमाणेति ॥ तेचप्राप्तांधतमसःसृतिसंस्थाइतिद्विधेतिवक्ष्यमाणविरोधादित्यर्थः । तत्रसृतिसंस्थानांतलभेदत्वो क्तेरितिभावः । नित्यसंसारिणः मिश्रसुखदुःखात्मकफलकमिश्रज्ञानाः । विस्तरस्तु नित्यसंसारिलिङ्गभंगविषयेनित्योपलब्धि

मुक्त्ययोग्यविभागमाह ॥ तमोगाःसृतिसंस्थिताः । इतिद्विधासुक्त्ययोग्याः ॥ तमोगाः तमोयोग्याः । नतुप्राप्ततमसः । वक्ष्यमाणविभागविरोधात् । सृतिसं स्थिताः नित्यसंसारिणः । अयोग्यतातिशयानुसारेणोद्देशः । तमोयोग्यानांप्रभे दमाह ॥ दैत्यरक्षःपिशाचकाः ॥ मर्याधमाश्चतुर्धवतमोयोग्याःप्रकीर्तिताः ॥

सूत्रभाष्यटीकाटिप्पणीभ्यः, तथा “नित्योपलब्धिमुन्नाच्चाभाषणाद्रीकणादपि । नित्यसंसारिणांलिङ्गभंगोक्तीतिसंतांभत” मित्यादिवदङ्गिःश्रीमत्सत्यप्रियश्रीपादश्रीवादिराजश्रीपादादिभिःकृतग्रंथेभ्यः, तथा अस्मत्कृतनमकचमकव्याख्यानतोऽ वगंतव्यः । अत्रापिपूर्वोद्देशेऽतिशयितमिथ्याज्ञानित्वलक्षणप्राधान्यमेवनिमित्तमित्याह ॥ अयोग्येति ॥ सृतिसंस्थापेक्ष येतिशेषः । यथाश्रुतग्रंथेसत्याधमानांचातुर्विध्यंप्रतीयते । नचेष्टतत् । उत्तरत्रतद्विभागाकथनात् । दैत्यरक्षःपिशाचकाइत्या

दीनामन्वयाभावाच्चेत्यतोपेक्षितं पूरयति ॥ मर्त्याधमा इति ॥ इति शब्द इति शब्दः । तस्य च मर्त्याधमा इत्यनेनान्वयो भवतीति मर्त्याधमचतुष्टयभ्रमभ्रंश इति ज्ञेयं । एवकारव्यावर्त्यमाह ॥ अप्रसिद्धत्वादिति ॥ इष्यसिद्धत्वादित्यर्थः । नञभावे निषेधे च स्वरूपार्थेऽप्यतिक्रमे । इष्यदर्थे च सादृश्येति द्विरुद्धतदन्ययोरिति विश्वः । तदन्यत्वं तदल्पतेत्यादिश्च । प्रयोगास्तु “गंगामतोयां अनुदराकन्ये” त्यादयो ज्ञेयाः । यद्वा “अप्रसिद्धत्वादस्य” त्यस्य शंकाग्रंथत्वात्सामान्यतः प्रसिद्ध्या क्षेपो बोध्यः । कथमेव शब्देन तद्वारणमित्यतोऽस्यागमप्रसिद्धत्वादित्याहेत्याह ॥ प्रकीर्तिता इत्यनेनेति ॥ संमतिं संवादं ।

मर्त्याधमा इत्यतः परमिति शब्दोऽध्याहार्यः । अप्रसिद्धत्वादस्य भेदस्याश्रद्धेयत्वं निवारयितुमेव शब्दः । प्रकीर्तिता इति अत्रागमसंमतिमाचष्टे । सचान्यत्रोदाहृतो द्रष्टव्यः । चतुर्विधा अप्येते प्रत्येकं द्विधा इत्याह ॥ ते च प्रासाधतमसः सृति संस्था इति द्विधा ॥

तर्हि स किं नोदाहृत इत्यतोऽन्यत्रोक्तत्वादत्र पुनस्तद्वचने गौरवं स्यादित्युपरम्यत इत्याह ॥ सचेति ॥ सचेति तच्छब्देन “आगमसंमति” मित्यत्र समासे गुणभूतमागमं परामृशति । सात्विका इत्याद्या अभ्य “मर्त्याधमास्तामसास्तुदैत्यरक्षः पिशाचकाः । स्वरूपभूतविद्वेषाद्धरौ गच्छंति ते तम” इत्यादि बृहत्संहितारूपोऽन्यत्र बृहद्वाक्यादावाचार्योदाहृतो द्रष्टव्यः । तामसास्तु मर्त्याधमादैत्यरक्षः पिशाचका इति संमतिप्रमाणेऽन्वयः । एते दैत्यादयः । दैत्याद्याः प्रत्येकं प्राप्तांधतमसः सृति संस्था इति द्विधा ज्ञेया इत्यर्थः ।

अवसमं धेभ्यस्तमस इत्यजंतस्याकारांतत्वस्य “ध्वंतेगाढं धतमसं” इत्यमरादौ स्थितत्वात् “प्राप्ता धतमसा” इति वक्तव्ये कथं विपरीतोक्तिरिति चेन्न । जानंति पूर्वराजानः रथ्याद्भिलभ्यते ऋक्पूरब्धः पथामानक्षे इत्यादि निदेशात्, अश्वादिगणराजञ्शब्दस्य ग्रहणेन च समासांतविधेरनित्यत्वावेदनात् ऋक्तेऽपि समासांताजभावोपपत्तेः । यद्वा “प्राप्ता धतमस” इति प्रथमैकवचनमेव । तमः प्राप्ता नामैकसमुदायत्वेन, सृतिसंस्थानां च बहुत्वेन विवक्षितत्वेन “ते च प्राप्ता धतमसः सृतिसंस्था इति द्विधे” लोकबहुवचनां तत्वेन प्रयोगोपपत्तेः । एवं चोक्तसूत्रेण भवत्येव समासांतोऽप्यत्यय इति । ननु मूले द्विधेति धाप्रत्ययार्थस्य तच्छब्दार्थेन कथमन्वयः । संख्याया विधार्थे धेति सूत्रसंख्यावाचका द्विधा शब्दस्य योऽर्थः प्रकारस्ति सन्नर्थे धाप्रत्ययो भवतीति तदर्थः । एवं च द्विधा श

ते च चतुर्विधा अपि । सृतिसंस्थाः संसारे वर्तमानाः ।

ब्दार्थस्य प्रकारद्वयस्य तच्छब्दार्थभूतैर्द्वयादिभिस्तादात्म्याभावात्कथमेतदिति चेन्न । प्रकारवाचकस्य लक्षणया प्रकारवद्बोधकत्वसंभवात् । यद्वा ते च प्राप्ता धतमसः सृतिसंस्था इत्येवं रूपेण द्विधा प्रकारद्वयेन ज्ञेयाः इत्याद्याहारेण योजना । उक्तं च “संख्याया विधार्थे धे” तिसूत्रव्याख्यावसरे तत्त्वसुबोधिन्यां “कथं न वद्रव्यं बहुधा गुण इत्यादि । अत्राप्यश्रुतापि क्रियाप्रतीयतेऽपि दिश्यत इति वा भवतीति वेतिहरदत्त” इति । अथवा द्विधा शब्दोत्तरविद्यमानतृतीयाया विशिष्टमर्थः । एवं च इत्येवंप्रकारद्वयविशिष्टादित्यादय इति । एवमेव सर्वत्र धांतस्य ले ज्ञेयं । सृतिसंस्था इत्यस्य नित्यसंसारिभ्रमं वारयति ॥ संसारे वर्तमाना इति ॥

ननु तमःपतितानामेवप्राप्तांघतमसत्वात्कथंतद्योग्यविभागयोग्यतातेषामित्यतआह ॥ नानुनेति ॥ चैतन्यस्वभावत्वे
नेति ॥ स्वभावाख्यायोग्यतायाहठाल्येतिद्वाविंशाध्यायश्रीमन्महाभारततात्पर्यनिर्णयोक्तेरितिभावः । उत्तरमूलमवता
रयति ॥ एवमिति ॥ विस्तरेण शब्दप्रपंचेन ॥ अवसरप्राप्तमिति ॥ चेतनविभागानंतरमचेतनविभागस्यन्या
यप्राप्तत्वादित्यर्थः । ननु विष्णोर्नित्यत्वस्यावश्यवक्तव्यस्यानुक्तन्यूनतास्याङ्गत्वं । नचानैवमूलेनतस्यतत्सेत्स्यतीति

नानुनापितमःप्राप्ताः । योग्यतायाश्चैतन्यस्वभावत्वेनतमोयोग्यानामयंविभा
गोनानुपपन्नः । एवंचेतनविभागविस्तरेणाभिधायावसरप्राप्तमचेतनविभाग
माह ॥ नित्यानित्यविभागेनत्रिधैवाचेतनंमतं ॥ अत्राप्यचेतनमेवैवंविभागव
दित्यर्थानभ्युपगमात्पूर्वोक्तत्वानामपिप्रमाणान्तरेणनित्यत्वादिग्रहणंनविरुद्धं ।

वाच्यं । अस्यास्वतंत्रप्रभेदत्वात् । एवमेवचेतनानांरमादीनामचेतनप्रभेदनित्यत्वालाभाच्चेत्यतो “भावाभावोद्विधेतर”
दित्यादिमूलवाक्यानामन्यनिषेधकत्वाभावेनयथातेभ्योविष्णोर्भावत्वादिसिद्धिः तथाऽस्मादपिविष्णवादीनानित्यत्वंसंभवत्ये
वेत्याह ॥ अत्रापीति ॥ नकेवलं “भावाभावा”वित्यादिषु । किंत्वत्रापीत्यर्थः । अतएवभगवत्सादैरवधारणमचेतनएत
त्प्रकारत्रयंक्वचिदपिनियुज्यतइतिप्रदर्शनार्थंत्रिधैत्यनेनोपनिबद्धं ॥ एवंविभागवदिति ॥ एवकारस्याचेतनपदेनान्यथमं

गीकृत्यैवंविभागवदित्यर्थानङ्गीकारादित्यर्थः । पूर्वोक्तत्वानां विष्णवादीनां । प्रमाणांतरेण “नित्योनित्यानां जीवोनित्यो धातुरस्यत्वमित्य” इत्यादिप्रमाणविशेषेण । आदिपदेनाभावप्रभेदप्रागभावस्यानित्यत्वग्राह्यं । ननु “नित्यानित्यविभागेने” तिमूलद्वैविध्यस्यैवप्रतीतेस्त्रिधेतिकथनं कथं न विरुद्धमित्यतो नात्रनित्यमनित्यं चेति विभागेनेत्यर्थोभ्युपगम्यते येन विरोधः । किंतु नित्यं च तदनित्यं चेति नित्यानित्यं । नित्यानित्यं च विभागश्च नित्यानित्यविभागः । सर्वोद्भूतो विभाषयैकवद्भवतीत्येकवद्भावः । नित्यानित्येत्यतश्च भावप्रधानं । विभागशब्दस्य च संबंधिशब्दत्वात्तदाकांक्षापूरकत्वेन नित्येत्यादि । तेनाप्यन्येतीति

नित्यानित्यविभागेनेत्यस्य नित्यानित्यत्वेन तद्विभागेन चेत्यर्थः । तथाच नित्यानि
त्यं नित्यमनित्यं चेत्येतन्न त्रिविधमित्युक्तं भवति । केचित्सर्ववृक्षणिकं मन्यमाना
नित्यं न मन्यन्ते । अपरे तु सत्कार्यवादिनोऽनित्यं नाङ्गीकुर्वन्ति । सर्वेऽपि नित्यानित्यं

ममर्थसंदर्भमनसि निधायाह ॥ नित्यानित्येति ॥ तद्विभागेनेति ॥ नित्यत्वेनानित्यत्वेन चेत्येतत्स्य समस्तस्य भावप्रधानतया विभागोनेत्यर्थः । एवं वाक्यार्थोपयुक्तं पदार्थमुक्त्वा वाक्यार्थमाह ॥ तथाचेति ॥ इत्युक्तं भवति अनेन मूलेनेति योज्यं । सर्वमचेतनमुकरीत्या त्रिविधमेव । नतु सर्वानित्यं । नाप्यनित्यमित्ययोगव्यवच्छेदार्थैकैकारव्यावर्त्यमतानि दर्शयति ॥ केचित् दित्यादिना ॥ केचित् वैनाशिकाः । अपरे सांख्याः । मृदादौ पृथुबुधोदराद्याक्रोशदादिः पूर्वमनित्यं तं सन्नेव दृश्यत इति वदं

तोऽनित्यं नानाभ्युपगच्छतीत्यर्थः ॥ विरोधादिति ॥ सहानवस्थितिरूपात् । यत्र नित्यत्वं गमनादौ न तत्रानित्यत्वं । यत्र च घटादावनित्यत्वं न तत्र नित्यत्वमिति तदुभयोरैकत्रानवस्थानादित्यर्थः ॥ तन्निरासायेति ॥ अनूदितमतनिरासार्थमिति । एवकारः त्रिधैवेत्यत्रत्यः । एवकारेण कथं तन्निरासइत्याशंस्य समाधत्ते ॥ नेति ॥ प्रतिज्ञामात्रेणेति । त्रिधैवेति प्रतिज्ञामात्रेणेत्यर्थः । इति इत्यतः । उक्तविभागस्य नित्यानित्यविभागेनेत्युक्तविभागस्य । तच्च प्रामाणिकत्वं । लेशतः लेशेन । सार्वविभक्तिकत्वात्तत्संप्रकृतेतदृतीयांतात्तत्सिरितिभावः । दर्शयिष्यामः नित्यावेदाः पुराणाद्याइत्येतद्व्याख्यावसरइत्यर्थः ।

विरोधान्नाभ्युपगच्छन्ति । तन्निरासायैवकारः । न प्रतिज्ञामात्रेणार्थसिद्धिरिति प्रामाणिकत्वमुक्तविभागस्य सूचयति ॥ मतमिति ॥ तच्च लेशतो दर्शयिष्यामः । यद्यपि नित्यं नित्यानित्यमनित्यमित्युद्देशः कार्यः । प्राधान्यात् । तथाप्युक्तिलाघवाय क्रमोल्लेखनं । क्रमेण त्रयं दर्शयिष्यन्निर्णयतावद्दर्शयति ॥ नित्यावेदाः ॥

ननु आदौ नित्यं तदनंतरं नित्यानित्यं ततस्त्वनित्यमित्युद्देशः कार्यः । प्राधान्याप्राधान्यक्रमस्य सत्त्वात् । तथैवोत्तरत्र निर्देशस्य करिष्यमाणत्वादित्याशं कते ॥ यद्यपीति ॥ प्राधान्यात् प्राधान्यक्रमात् । परिहरति ॥ तथापीति ॥ उक्तिलाघवाय उक्तौ यल्लाघवं लघुत्वं तस्मादित्यर्थः । क्रमोल्लेखनं पूर्वैनित्यमनुद्दिश्य नित्यानित्यस्य प्रथमतः कथनरूपमतिक्रमणं । तर्ह्येतदनुसारेण नित्यानित्यस्वरूपनिरूपणं प्राक्कार्यं । नित्यस्वरूपनिरूपणं तु कुत इत्यत आह ॥ क्रमेणेति ॥ प्राधान्यक्रमेणे

त्यर्थः । त्रयं नित्यं नित्या नित्यमनित्यमिति त्रयं । ननु “नित्यावेदा” इत्यत्र नित्यत्वं नामयद्यविनाशित्वं तर्हि नित्यानित्यपुराणादीनां नित्यत्वस्यापि सत्वात्तत्रातिव्याप्तिः । न च तेषां लक्ष्यत्वाद्वा नुपपत्तिरिति वाच्यं । नित्यरूपप्रथमप्रकाराक्रांतत्वे “पुराणाद्या” इति द्वितीयप्रकारविशिष्टत्वेन कथनविरोधापत्तेरित्यत आह ॥ अत्रेति ॥ अस्मिन्वाक्ये वेदानामुक्तं नित्यत्वं नाम कूटस्थतया निर्विकारतया । आद्यंतश्च नित्यत्वं उत्पत्तिनाशरहितत्वं । कूटवत्तिष्ठतीति कूटस्थं । कूटत्वं विदलं व्योमेत्याद्याभिधानादाकाशवाचिककूटशब्द उपपदेतिष्ठतेः “सुपिस्थ” इत्यतो योगविभागात्कप्रत्यये रूपं । आकाशवत्स्थित्युत्तयानिर्विकारत्वं

अत्र नित्यत्वं नाम कूटस्थतयाऽऽद्यंतश्च नित्यत्वं । तच्च

दानां “नित्यावेदाः समस्ताश्चे” त्यादिप्रमाणसिद्धं ।

लभ्यते । एवं चोक्तस्थलेनातिव्याप्तिः । पुराणादीनामनीदृशत्वात् । एतैरेवोक्तविरोधोपनिस्तइति ज्ञेयं । ध्वंसप्रागभावयोरनतिव्याप्तये आद्यंतश्च नित्यत्वमिति क्रमाद्विशेषणे । तावत्युक्ते कालप्रवाहे प्रकृत्यां चातिप्रसक्तिः । तत्परिहाराय कूटस्थतयेति पदं । एवं च कालप्रवाहप्रकृत्योः क्षणलवाद्यं शर्महृदाद्यात्मनाविकारदर्शनात्सदैकप्रकारत्वरूपकूटस्थत्वाभावाच्च दोषः । असंभवशंकां वारयति ॥ तच्चेति ॥ कूटस्थतयाऽऽद्यंतश्च नित्यत्वं । आदिपदेन “शाश्वताविष्णुबुद्धिगाः । सर्गसर्गेऽमुनेवैतउद्गीर्णैतैतथैव च । अनादिनिधनानित्यावागुत्सृष्टास्वयं भुवा । अनादिनित्यासातच्च विनातानसगम्यत” इत्यादीनां संग्रहः ।

ननु नित्यानां वर्णाव्याकृताकाशादीनां सत्त्वात्कथं वेदमात्रग्रहणमित्यत आह ॥ अत्रेति ॥ अजहत्स्वार्थलक्षणारूपमित्यर्थः । ततश्च नानुक्तिदोषः । भूतव्यावृत्तयेऽव्याकृतपदं । तथाभावादित्यनेनोपलक्षणाकरणेऽतिव्याप्तिः स्यात्तत्रेति सूचयति । नच “नहिवयं वेदस्य कूटस्थनित्यतां ब्रूमः । किंतु शब्दतोर्यतश्चैकप्रकारतामेवे” त्यादित्वनिर्णयटीका विरोध इति वाच्यं । क्रमस्तु द्विविधः । ईशबुद्धिस्थोऽस्मद्बुद्धिस्थश्चेति । तत्राद्यमवलंब्येयं टीका प्रवृत्ता । ईश्वरबुद्धेरुपरमाभावेन तदुपहितक्रमस्यापि नित्यत्वेनोक्तलक्षणसंभवात् । द्वितीयमवलंब्य तु तत्त्वनिर्णयटीका प्रवृत्ता । अस्मद्बुद्धीनां क्रमवत्त्वात्तदुपहितक्रमविशिष्टवर्णात्मकवेदस्यापि तथोक्तिसंभवात् । एवमेव नित्यत्वानित्यत्वावेदकप्रमाणान्यप्युभयथा योज्यानीत्यविरोधसंभवात् । यथोक्तं

अत्र वेदा इत्युपलक्षणं । पंचाशद्वर्णानामव्याकृताकाशस्य च तथाभावात् ।

गायत्र्यधिकरणचंद्रिकायां “गायत्रीरूपवेदस्यानादिनित्यत्वात्” । ननु कृतकक्रमविशिष्टवर्णात्मकस्य वेदस्य नानादित्वं । उक्तं हितत्वनिर्णयटीकायां । नाहिवयं वेदस्य कूटस्थनित्यतां ब्रूम इति । क्रमस्य कृतकत्वेपीति चेति चेन्मैवं । तत्त्वसंख्यानटीकायां नित्यत्वं नाम कूटस्थतया द्यतशून्यत्वं । तच्च वेदानां नित्यावेदाः समस्ताश्चेत्यादिप्रमाणसिद्धमित्युक्तत्वात् । युक्तं चैतत् । क्रमस्य सदैश्वरबुद्धिस्थत्वात् । अत एवोक्तं तत्त्वनिर्णये सर्वज्ञत्वादीश्वरस्य तद्बुद्धौ सर्वदा प्रतीयमानत्वादिति । तद्दीकायां कौटस्थ्यनिषेधस्त्वस्मदादीन् प्रतिप्रमापकत्वोपयुक्तस्यास्मदादिबुद्धिस्थस्य क्रमस्योच्चारणाद्यधीनत्वेन कृतकत्वात् । कृत्याचितया

वाऽनादित्वोक्तिः । क्रमस्यानन्याधीनत्वात् । इयं च नित्यत्वादेव शब्दानां तत्त्वभावः कथं हरेरित्यनुव्याख्याने प्रदर्शिते”ति । तर्कताडवेपौरुषेयत्वानुमानभगे “ननु कथं वेदस्यापौरुषेयत्व”मित्यारभ्य “नचेत्तस्य तथा विधुबुद्ध्यपरभोयुज्यते । तस्य सर्वदा सर्वज्ञत्वात् । पुराणादीनामप्यन्यथारचनमेवानित्यत्व”मित्येतानामयमर्थ एवोक्तः । सत्त्वरत्नमालाया मचेतनप्रकरणे “नित्यावेदास्तथा काशो दिङ्मापिय एव हि । वेदः सर्वोपिनित्यश्च स्वरक्रमपदात्मकः । पञ्चाशत्संख्यवर्णानां क्रमाद्योगैः परस्परं । अनंतानां च वेदानां स्थितिरित्यतिकांतुकं । ईश्वराच्चित्यशक्त्यैव घटना केवलं भवे”दित्यारभ्य “व्यक्तिरुच्चारणाद्भवेत् । नित्या अनित्याश्च तत्तत्सदधीनाः सदैव ही”त्यनेन सव्याख्यानेन निपुणतरमयमेवार्थः प्रपंचितः । तथा हितद्वाक्यानिगीताभाष्ये “तदु सत्तिवचनान्याभिव्यक्त्यर्थानीत्यादौ । तदु सत्तिवचनैश्चैव भवेद्वा किमपेक्ष्य त्वितित्वनिर्णये । तत्त्वसंख्या नटीकादौ तु कौटस्थस्य सप्तमुक्तत्वाच्च । कौटस्थ्याभाववचनं त्वभ्युपगमवादेन वा व्यक्तिलक्षण विशेषाभिप्रायेण वा सावकाशं । अन्यथा शब्द तोर्थतश्चैकप्रकारतामेवेति तदुत्तरग्रन्थे शब्दतएकप्रकारत्वाख्यकूटस्थत्वोक्तिविरोधं विषयदधिकरणीयमुधायां वेदस्य नियता नुपूर्वीकत्वेनार्थावबोधनशक्त्या विभावो व्यक्तिरित्युक्तेस्तद्विरोधाच्चेति तद्विरोधमुक्त्वा नचेत्यादिना पुनः शंकाः प्रापय्य तन्निषेधपूर्वकं तदेवेदं वचनमित्यादि विरोधादिति यद्वर्णक्रममाद्युपेतमेवेदं श्रूयमाणं वाक्यमिति प्रत्यभिज्ञानादित्युक्तेरिति । तथा ह्यदशस्तोत्रेऽपि वैकुण्ठस्याखिलावेदाऽज्ञीयतेऽनिशं यत इत्युक्तेश्चेति । तत्त्वनिर्णयटीका न्यायावल्यां च । नित्यमपि प्रधानं विक्रियते । न तथा विकारिणो वेदा इति दर्शयितुं शाश्वता इति शाश्वतपदकृत्यमभिधाय तथैव तद्विक्रियते तत्क्रमेणैव तवर्णस्तैः स्वरै

रेवनान्यथेति येषूक्तत्वेवेदाःस्थिताः येचसंहितापदादिषूदात्तादिस्वराःस्थिताः येचतत्रवर्णाःस्थिताः यश्चतत्रक्रमः
 स्थितस्तएवैतत्कल्पादौविष्णुनोदीर्यते । ननुबह्विमीलइतिवर्णविपर्ययेण । नचपुरोहितमीलइतिक्रमविपर्ययेणेत्युक्तंभवती
 त्पारभ्य यथावेदजनिवचनस्यार्थोवेदाभिव्यक्तिरित्येतेननिपुणतरमयमेवप्रकारउदंचितः । यद्वा जहत्स्वार्थलक्षणयाक्रमवि
 शिष्टवेदंपरित्यज्यपंचाशङ्ख्णिव्याकृताकाशाएवग्राह्याः । उपलक्षणशब्दस्तु “उपलक्षणाचगौणीचितिस्रशब्दस्ववृत्तय”इत्य
 नुव्याख्यानोक्तेर्लक्षणासामान्यपरः । ईशशेषुषीजातोपिक्रमस्तद्बुद्ध्युपरमाभावेनैव नश्यतीतिचोपपद्यते । उपपद्यतेच
 “तत्क्रमेण”त्यादितन्वित्यतावेदकोवेदवादः । पुराणस्यवेदस्यचोपपद्यतइत्यस्मिन्क्रमकत्वेपिलक्षणानुपूर्वीकत्वतदभाव
 रूपवैलक्षण्यं । स्पष्टंचात्र “नहिवय”मित्याद्येनेकस्थलगतटीकाकृद्वाक्यमिति । तथाचोक्तमेतद्व्याख्यानेपांडुरंगीये “ननु
 क्रमविशिष्टवर्णाएववेदाः । नाव्याकृताकाशवदर्थान्तरं । वर्णाश्चनित्यत्वात्सर्वगतत्वाच्चस्वतःक्रमशून्याइत्यतःक्रमोबुद्धिनि
 मित्तएवास्थेयः । उक्तंहि “वर्णानां देवतानांचनित्यत्वान्नक्रमःस्वतः । व्यक्तिक्रमं ब्रह्मबुद्ध्यावपेक्ष्यक्रममुच्यते” इति । तत्क
 शंकृतकक्रमविशिष्टवर्णात्मकस्यनित्यत्वमुच्यते । अतएवोक्तं तत्त्वनिर्णयटीकायां “नहिवयंवेदस्यकूटस्थनित्यतां ब्रूम”इति ।
 “क्रमस्यकृतकत्वेपी”तिच । तत्कथमेतदितिचेत् । अत्रवदंति । एतद्वीकानुरोधेन “नहिवयंवेदस्ये”त्यादितत्त्वनिर्णयटी
 काग्रंथोव्याख्येयः । अत्र “नित्यावेदा”इतिप्रमाणोपन्यासेनैतद्ब्रूथस्यप्राबल्यात् । युक्तंचैतत् । क्रमस्यसदेश्वरबुद्धिस्थ
 त्वात् । अतएवोक्तं तत्त्वनिर्णये “सर्वज्ञत्वादीश्वरस्यतद्बुद्धौसर्वदाप्रतीयमानत्वा”दिति । नचैवंटीकायांतन्निषेधानुपपत्तिः ।

अस्मदादीन्प्रत्यस्मादिबुद्धिस्थस्यक्रमस्योच्चारणाद्यधीनत्वेनकृतकत्वादित्यभिप्रायेणतस्योपपन्नत्वादिति । वयंतुब्रूमः । नक्रमस्यानादिनित्यत्वमङ्गीकारार्हः । तथासतिवर्णधर्मस्यक्रमस्यथावद्भव्यभावित्वेनवर्णयोरत्यन्ताभेदप्रसंगेनवर्णानांपरस्परमत्यन्ताभेदप्रसंगात् । अतएवचंद्रिकायामिमांसेवानुपपत्तिमनसिनिधाय “कृत्वाचिंतयावानादित्वोक्ति”रित्युक्तं । ततश्चकृतक्रमविशिष्टवर्णात्मकस्यवेदस्यनित्यत्वासंभवात्कथंतद्वित्यत्वोक्तिः । कथंवाकृतकस्यकूटस्थतयाग्रमितत्वं । नित्यानित्यादिभावेननिर्दिष्टस्यनित्यत्वेननिर्देशइत्यतआह । अत्रवेदाइत्युपलक्षणेमिति । अत्रोपलक्षणपदेनलक्षणासामान्यमित्युच्यते । नत्वजहत्स्वार्थलक्षणा । उपलक्षणाचर्गाणीचर्तिस्रःशब्दस्यवृत्तयइत्यादौलक्षणासामान्येपितस्मयोगदर्शनात् । तथाचवर्णानामव्याकृतस्यैवकूटस्थनित्यत्वेनाभिप्रेतत्वान्नसंग्राह्यासंग्रहोसंग्राह्यसंग्रहोपीतिभावः । यत्तु चतुर्वेदानामेवश्रुतिगृहीतत्वेननित्यत्वेनप्रदर्शनमनुपपन्नं । अव्याकृतादेश्चतथाभूतत्वादित्याशङ्क्याजहत्स्वार्थलक्षणयावेदपदेनवर्णादेरपिसंगृहीतत्वादोषइत्येवंपरत्वेनात्रेतिश्रधावतरणं तत्तुप्रोक्तानुपपत्तिग्रस्तमितिदिगित्युक्तं । आचार्योऽपि “तथाचजहल्लक्षणयावर्णाव्याकृताकाशश्चवेदपदेनगृह्यतइतिभावः । नन्वेवंनित्यावेदाइत्युदाहृतप्रमाणसंगतिः । नहितत्रवर्णानांकूटस्थताघटितंनित्यत्वमुक्तं । अपितुवेदानांसर्वैकप्रकारत्वरूपमेवनित्यत्वं । नहि वयंवेदस्यकूटस्थनित्यतांब्रूमः । किंतुशब्दतोऽर्थतश्चैकप्रकारतामेवेतितत्त्वनिर्णयटीकायांव्याख्यातत्वादित्तेन्मेव । तत्रैव नचवर्णपदादीनामनित्यत्वंकुप्युक्तमितिवाक्यव्याख्यावसरे नकैवलंवर्णमात्रं । नापिपदादिमात्रं । किंतुसमस्ताश्चयथायोगशाश्वताइतिप्रकारंतरेणास्यवाक्यस्यव्याख्यातत्वाद्

णानांकूटस्थत्वस्यापितत्प्रमाणार्थत्वेनविवक्षितत्वात् । नह्येतद्वाख्यानमभिप्रेत्यात्रोक्तप्रमाणोदाहरणेकाप्यसंगतिरिति व्याख्यातवतः । तदनंतराआचार्याअपीमामेवरीतिमेतद्वाक्यव्याख्यानावसरेप्रतिपादितवतः । रोदृष्येपिव्याख्याने “ननुक्रमविशेषविशिष्टवर्णाएववेदोनत्वव्याकृताकाशवदर्थतर”मित्यारभ्य “ज्ञेय”मित्येतेनमेवप्रकारंप्रदर्शयामासुः । तर्कतांडवेस्थलांतरेक्रमस्यकृतकत्वेप्याधुनिकेनाध्यापकेनस्वबुद्धिस्थपूर्वपूर्वदिवसीयक्रमानुसारेणोत्तरोत्तरदिवसेज्ववेश्वरेणापिस्वबुद्धिस्थप्रवाहानादिपूर्वकल्पीयप्रमाणानुसारेणैवोत्तरोत्तरकल्पेष्वपिवेदस्योच्चरितत्वेनस्वातंत्र्याभावेनियतानुपूर्वीकत्वादिरूपोक्तविधापौरुषेयत्वेवाध्याद्यभावात् । उक्तंचसुधायां । नियतैकप्रकारत्वमपौरुषेयत्वं । एतदप्युक्तंगौरवदोषेणेति । क्रमाकृतकत्वस्याप्यपौरुषेयत्वप्रवेशेगौरवदोषेणेत्यर्थइत्याद्युक्तेः । चंद्रिकाविवृतौश्रीसत्यानंदतीर्थश्रीचरणाअपीत्यमेवव्याख्या(खशा)सिषुः । तथाहि । तत्त्वनिर्णयतत्त्वसंख्यानटीकयोर्विरोधपरिहर्तुंशक्ते । नन्विति । अत्रक्रमोनामक्रमिकबुद्धिविषयत्वं । ईश्वरबुद्धेःसर्वविषयसमूहालंबनत्वेपिवेदस्यप्रमापकत्वसिद्धयेऽभिव्यक्तिशेषक्रमस्याप्यावश्यकत्वं । वर्णमात्रेप्रयोगप्रत्यययोरयोगात्क्रमस्यचसर्वगतनित्यवर्णानांस्वतोदेशतःकालतश्चायोगादितिभावः । अतएवोक्तंतत्त्वनिर्णये । वर्णादयस्तत्कमात्मकोवेदश्चनित्यएवेतिसिद्धमिति । मैवमिति । नचतत्त्वसंख्यानेवर्णमात्रग्रहणमुदाहृतप्रमाणविरोधात् । पौराणवर्णानामप्यविशिष्टत्वेनपृथङ्ङित्यानित्यकोटौनिवेशयोगाच्च । पुराणपदेनतद्वाक्यात्मकग्रंथस्यैवोक्तावृगादिपदवाच्यग्रंथस्यैवप्राधान्येनतदादित्वेनग्रहणस्यौचित्याच्च । वाचाविरूपनित्ययेत्यादिविशेषवाक्यविरोधाच्च । नित्यावर्णाःसमस्तशः । तथावेदाःसमस्ता

श्च तथा व्याकृतमंबरमिति तत्त्वसंख्या नटीकार्थनियामकवायुपुराणप्रमाणविरोधाच्चेति ज्ञेयं । टीकावाक्यत्वाविशेषाद्विरोधशं
 कार्याविष्णुतत्त्वनिर्णयटीकानुरोधेन तत्त्वसंख्या नटीकैव कुतो न व्याख्येय इत्यतः प्रमाणमुक्त्वा युक्तोक्तश्च यद्यर्थभागमस्येत्यनु
 व्याख्या नोक्तं न्यायं चाह । युक्तं चैतदिति । न चेश्वरबुद्धिस्थत्वाविशेषेण पुराणानामप्यपौरुषेयत्वापत्तिः । कल्पभेदेन क्रमव्य
 त्यासाभावमात्रेण पौरुषेयत्वाभावस्य पुराणानि तदर्थानीत्यादौ समर्थितत्वात् । तद्वातिवाक्यस्याप्रामाण्यमेव प्राप्तमत आह ।
 तटीकायामिति । ननु तद्विषयसंगः समुन्नैव तद्विषयसंगः स्यात् । ननु तद्विषयसंगः स्यात् । ननु तद्विषयसंगः स्यात् । ननु तद्विषयसंगः स्यात् ।
 क्यस्य व्याख्यावसरे न च सादृश्यादेत एवेत्युक्तं । तथा सत्यपौरुषेयत्वसिद्धेर्दुर्वारत्वादित्युत्तरटीकायां कथमीश्वरीयक्रमस्यैव कृ
 तकत्वाभ्युपगम इत्यत आह । कृत्वाचित्थेति । अनादिभूतस्यापीशबुद्धिर्विषयीभूतवेदक्रमस्योत्पत्त्यंगीकारोऽपि पुराणादिव्या
 वृत्तमपौरुषेयत्वमक्षतमित्यभ्युपगमवादेनेत्यर्थः । अत एवोक्तमुपलक्षणं चैतत् । जन्मादिवाक्यगतिकथनविरोधाच्चेत्यपि द्र
 ष्टव्यमिति । तर्हि कृत्वाचित्तापक्षेत्रपूर्वपक्षेऽनादित्वोत्पत्त्योगादाकाशाधिकरणादभ्यधिकांशकोत्थानायोगादेतदधिकरणैव
 यर्थमित्यत आह । अनादित्वोक्तिरिति । कृतकस्यापि पूर्ववत्तत्त्वमव्यत्यासेन क्रमांतरस्य केनाप्यकरणात्तदधीनत्वं । तावता
 पि पूर्वपक्षोदयसंभवात् । एवं तत्त्वसंख्या नटीकायानिरवकाशत्वेन तदनुसारेण तत्त्वनिर्णयटीकाया व्याख्येयत्वाच्च तत्त्वनिर्णय
 टीकानुसारेण वेदस्य कृतकत्वसिद्धिः । तथा च वेदस्यानादित्वात् तत्त्वभावस्य गानत्राणकर्तृत्वादिरूपस्य प्रवृत्तिनिमित्तस्य नेशा
 धीनत्वमित्युपपादितं । इदानीं तु साभूतस्यानादित्वं । न चैवमनादित्वोत्पत्त्यनुपपत्तिरिति वाच्यं । अनादित्वाभावेऽप्यनादि

त्वाभ्युपगमेन कृत्वा चिंतयाऽनादित्वोक्तिः संभवात् । न च कृत्वा चिंतयानानादित्वोक्तिः संभवति । प्रयोजनाभावेन कृत्वा चिं-
 ताया एवानुपपत्तेरिति वाच्यं । अनादिस्वभावनियामकत्वरूपमहागुणसिद्ध्यर्थमनादिस्वभावनिमित्तकशब्दांतरसमन्वयन्यायः
 फलिष्यतीति प्रदर्शनार्थत्वेन तस्यावश्यकत्वात् । यथाऽऽकाशाधिकरणेऽवकाशप्रदत्वस्याचेतनस्वभावत्वाभावेऽपि सिद्धांते त-
 स्मै शतंत्रत्वसमर्थनं स्वभावनियामकत्वरूपमहागुणसिद्ध्यर्थं स्वभावनिमित्तकशब्दांतरसमन्वयन्यायः फलिष्यतीति कृत्वा चिंतया
 तथेदमपीति मनसि निधाय वापक्षांतरमाह । कृत्वा चिंतयेति । कृत्वा चिंतयानादित्वोक्तिरित्येकं वाक्यं । अनादित्वाभावे त-
 थाव्यपदेशे नियामकमाह । अनन्याधीनत्वादिति । वस्तुतस्तु मूलपूर्वटीका तत्त्वनिर्णयटीकादिषु व्यामिश्रोक्तिरेव दर्शन-
 भेदं व्यशिश्रणत् । न चैवमीश्वरबुद्ध्युपहितानां क्रमविशिष्टवर्णानां नित्यत्वांगीकारे यद्यदभिज्ञाभिन्नं तत्तेनाभिज्ञमिति न्यायेन
 वर्णानां परस्परं तादात्म्यापत्तिरिति वाच्यं । क्रमस्य व्यासज्ज्यवृत्तित्वानंगीकारात् । न चैवं सति वर्णेष्वेकैकस्मिन्नपि क्रमप्रत्यया-
 पत्तिरिति वाच्यं । एकैकवार्तनोपि क्रमस्य परस्परमुभयनिरूप्यत्वेनैकस्मिन्तज्ज्ञानापादनस्य संयोगादिस्थल इव निराकरणसंभ-
 वात् । उदाहृतपांडुरंगीयादिदिप्पणीनां तु क्रमस्य व्यासज्ज्यवृत्तित्वमभ्युपेत्य प्रवृत्तत्वेनोपलक्षणायाऽपि पक्षस्य संमतत्वेन तद्वि-
 रोधाभावात् । एतच्च द्वित्वादिसंख्याव्यतिरिक्तानां “संयोगश्च विभागश्च” त्यादिनैकैकवृत्तित्तासमर्थनेनैव ज्ञापितमिति नात्र
 मूलान्वेषणे प्रयतितव्यं । यद्यप्यत्र बहुवक्तव्यमस्ति । तथापि ग्रंथविस्तरभयादुपरम्यते । नित्यं निरूप्यक्रमप्राप्तं नित्या नित्यं

निरूपयतीत्याह ॥ नित्यानित्यमिति ॥ पुराणमाद्यैषांतेपुराणाद्याः । आद्यपदग्राह्यस्यगणनायांपुरुषायुषपर्यवासा
नंस्यात् । अतःसामान्यतःसमासार्थमाह ॥ पुराणाद्याइति ॥ तथाचपुरुषकृतसंदर्भक्रमवतिवाक्यानीत्यर्थः । एवंचपद
पंक्तिज्ञानमात्रेणप्रयुक्तस्यशुक्तोकादिवाक्यस्यसंग्रहोभवतीतिज्ञेयं । एकाविधा एकःप्रकारः । एकोभागइतियावत् । अप
रेत्यादौविधेयन्वेति । इतित्रिधेत्यर्थः । तेनैतदन्यस्यनित्यानित्यत्वशंका निरासः । ननु “पुराणाद्याःकालःप्रकृतिरेवच ।
नित्यानित्यांत्रिधाप्रोक्त”मितिप्रोक्तवतोमूलकारस्य नित्यानित्यप्रकारनिरूपणानिपुणतेत्याशंक्ते ॥ नन्विति ॥ तर्हि किंकृ

नित्यानित्यविभागेनाह ॥ पुराणाद्याःकालःप्रकृतिरेवच । नित्यानित्यांत्रिधाप्रोक्तं ॥ पुराणाद्याःपौरुषेयग्रंथाएका
विधा । कालोपरा । प्रकृतिरन्या । ननुचत्रिधेतिप्रकारत्रैविध्यमुक्तं । नचात्रकाश्चित्प्रकारोदर्शितः । किंतुवस्तु
निर्देशएवकृतः । नैषदोषः । यन्नसर्वथाकूटस्थंनान्यनित्यमेव तदुच्यतेनित्यानित्यं । तस्यतिस्रोविधाःसंभवन्ति ।

तमाचारैरित्यतआह ॥ किंत्विति ॥ वस्तुनिर्देशः धर्म्युद्देशः । परिहरति ॥ नैषदोषइति ॥ प्रकारत्रयानिरूपणाख्यो
दोषइत्यर्थः । तंप्रकारंदर्शयति ॥ यन्नसर्वथेति ॥ सर्वथा सर्वप्रकारेण । कूटस्थं निर्विकारं । अनित्यमेव उत्पत्तिमत्त्वस
तिविनाशवदेव । तन्नित्यानित्यमुच्यतइत्यर्थः । केवलनित्यत्वानधिकरणत्वेसतिकेवलनित्यत्वानधिकरणत्वंनित्यानित्य
त्वमित्यर्थः । सत्यंतानुक्तावव्याकृताकाशादावतिव्याप्तिः । तदपाकरणार्थविशेषणभागः । तावत्युक्तेयटादौकेवलनित्ये

इतिव्याप्तिरितितलराकृत्यैविशेष्यभागः । तस्य नित्यानित्यस्य । ताविधादर्शयति ॥ उत्पत्तीत्यादिना ॥ इयंचविधापुराणादेरर्थतएकप्रकारत्वाच्छब्दतोव्यत्यस्तेश्वसंभवति । यथोक्तं “पुराणानितदर्थानिसर्गोसर्गैरन्यथैवत्विति” तितत्वनिर्णयवाक्यव्याख्यानवसरटीकायां “पौरुषेयत्वनिमित्तएवानित्यत्वव्यपदेशोननुविनाशनिमित्तइत्यर्थः । अतएवत्वनित्यानीतिसंबन्ध” इत्यादिना । नन्वेवंचेत्पुराणानांशोनास्तीत्यागतमितिचेत् कोनेत्याह । यथावेदस्येशबुद्धिगतत्वंनिमित्तीकृत्यनित्यत्वमुच्यतेतथापुराणेषुपिसुवचत्वात् । अतएवमुक्तैरपिपठ्यते । श्रूयतेहि “ब्रह्मात्वोवदतिजातविद्या”मित्यादि । जातविद्यां पुराणं । त्वः कश्चिद्ब्रह्मा वदतीतितदर्थः । ननु नपुराणस्योत्तिरंगीकारार्हा । ईश्वरस्यसर्वज्ञत्वेनैष्यत्पुराणस्यापितद्बुद्धि

उत्पत्तिमत्त्वेसतिविनाशाभावः,

गतत्वादितिचेन्न । ईश्वरेणसदावर्तमानतयानुभूयमानत्वस्यानादित्वप्रयोजकत्वेनतत्करणात्पूर्वतेषांवर्तमानतयानुभवाभावात् । किमत्रप्रमाणमितिचेत् पुराणजनिवाक्यान्यथानुपपत्तिरेवेतिब्रूमः । ननूत्यन्त्रपुराणानांशाभावेकल्पांतरेपुनारचनं कुतइतिशंकातु “प्रमाणप्रश्नश्चेदुक्तादेवपुराणवाक्यादितिब्रूमः । प्रयोजनप्रश्नस्त्वयुक्तः । ईश्वरप्रवृत्तेःसर्वत्रप्रयोजनशून्यत्वात् । परप्रयोजनानितुसूक्ष्माणुत्प्रेक्षितुंनप्रभवामः । भगवानाचार्योपीदानींप्रयोजनाभावाद्वावादीदितितत्वनिर्णयटीकातोवारणीया । नन्वेकस्मिन्ब्रह्मकल्पेषद्ब्रह्मत्रिंशत्सहस्रादिनानिभवति । एवंचेतेषुजातानांपुराणानामेकार्थत्वेपिपूर्वदिनपुराणे

नैव तदर्थस्य ज्ञातत्वादुत्तराणि निधिकारिकत्वात् । अर्थसमर्थो विद्वान्हितत्राधिक्रियते । ज्ञातेर्हि ताभावादिति चेत् सत्यं । तथापि संभवति देवानां तत्राधिकारः । पुराणस्य पूर्वपूर्वपक्षयोत्तरोत्तरपार्थम्यस्य विद्यमानत्वात् । न चैवं समानार्थताभावः । शतेपंचाशन्वयायेन पूर्वपूर्वपुराणार्थानामुत्तरोत्तरेषु सत्त्वात्तदपक्षया तद्व्यवहारस्योपपन्नत्वात् । न चानंतब्रह्मकल्पी यपुराणानां समानार्थत्वे तदानं त्यनोपपद्यते । एकैकार्थप्रतिपादकपदानां मितत्वेन जन्माद्यस्य यतः सर्गाद्यस्य यतः जन्मप्रभृतियस्मादित्यदिपदसमूहपरिवर्तनेनापि भेदकानां मितत्वाद्भूतानृत्यानुपपत्तेरिति वाच्यं । ईशाचिंत्याद्भुतशक्त्यैवोपपन्नत्वात् । विस्तरस्तु सत्तत्त्वरत्नमालादितोऽनुसंधेयः । द्वितीयप्रकारं दर्शयति ॥ एकदेशैरिति ॥ एकदेशैः

एकदेशैरुत्पत्तिविनाशावेकदेशिनस्तदभावः,

निर्मेणद्यैः । उत्पत्तिविनाशौ वर्तते । एकदेशिनः कालप्रवाहस्य । तदभावः उत्पत्तिनाशाभावः । ननु कालावयवानामुत्पत्तिविनाशवत्त्वे तदुपादानं वाच्यं । न च स्वयमेव स्वंप्रत्युपादानं भवति । विरोधात् । न च सर्वोपादानप्रकृतेस्तदेकदेशकालोपादानत्वमधुगणमेवेति वाच्यं । विकल्पासहत्वात् । सर्वजन्योपादानं याप्रकृतिः सैव कालोपादानमुतान्या । न प्रथमः । क्षणलवादिकालावयवानां सर्वव्याप्तत्वेन विशिष्टप्रकृतेरपि कालव्योपक्षीणत्वात्पृथग्जगदुपादानाभावेन निरुपादानकसृष्टेरभावात्तदभावापत्तेः । न द्वितीयः । असंमतेरिति चेदुच्यते । युगपदेव यावद्देशव्याप्तलवादिकालोपादानं त्वं जगदुपादानं त्वं चेशशक्त्या

प्रकृतेर्घटते । यथोक्तं सुधायां वैशेषिकपरीक्षावसरे “अनित्यत्वे कारणवाच्यमिति चेत्सत्यं । उपादानं तु प्रकृतिरेवे”ति । अस्मा
 कं कवीशशक्त्यैवोपपद्यत इति । अन्येतु जगदुपादानप्रकृत्यतिरिक्ताकालोपादानप्रकृतिः । सा चैककालांशस्युद्भास्यमुपरमते ।
 तदुत्तरकालोपादानभूताप्रकृतिरन्यैव । ततोऽप्युत्तरकालस्योपादानं तु पूर्वकालांशस्योपादानभूतप्रागुपरताप्रकृतिरित्येवं
 सापरिवर्तत इति । न च तत्र त्रज्ञापकाभावः । एतत्समाननिमित्तकारणस्थले विचारपूर्वविनिष्कृष्टस्यात्रापि तत्त्वसंभवात् । तथा
 हि वैशेषिकपरीक्षासुधायां “स्यादेतत् । कालस्तावत्सर्वोत्तमि निमित्तकारणं । न च कालस्य कालांतरं निमित्तमस्ति । तत्क
 थं तस्योत्पत्तिः । पूर्वः कालः परस्य कारणमिति चेन्न । इदानीं जात इत्यधिकरणतया कालस्य कारणतावधारणात् । कारणस्य
 कार्योत्पत्तिस्मानकालतायाः गेहे जातो गेहे जात इत्यादौ निश्चितत्वादित्यत आहति । कालस्य कालगत्वेनेति मूलमवतार्य व्याख्या
 यच्च ननु कालस्य कालगत्वेनेत्युक्तं । तत्र किं कालः स्वगतः किं वा कालांतरगतः । नाद्यः । स्वस्कंधारोहणवद्विरुद्धत्वात् । न द्वि
 तीयः । तदभावात् । भावे वा कालांतरसृष्टिवैयर्थ्यात् । तस्याप्युपपत्तौ कालांतरांगीकारप्रसंगादित्यतः सप्रमाणकमुक्तं विवृ
 णोतीतीशो देशश्च कालश्चेत्यादिमूलमवतार्य तदुपरि एतदुक्तं भवति । कालातिरिक्तकार्याणामेव कालोधिकरणतया कारणं ।
 न कालस्तु स्वयमेव स्वस्याधिकरणतया कारणं । श्वोघटं स्रष्टास्मीत्यत्रेव कालसृष्टिर्वाच्छतः परमेश्वरस्याधिकरणतयोद्देश्यः कालः
 कइति प्रश्ने यः मृज्यः स एवेत्युत्तरं अधिकरणाधिकर्तव्यतात्वे कस्यैव श्रुत्यादिसिद्धा । विशेषबलाच्चोपपद्यते । अतो न कालस्यो
 ल्यत्तौ काचिदनुपपत्तिरिति । न चोपादानं तु प्रकृतिरेवेति सुधाविरोधः । प्रकर्षेण क्रियतेऽनयेति व्युत्पत्त्योपादानपरत्वात्

च्छब्दस्य । नचकथयोगेनरूपहारइतिशक्यं । व्याप्तकालावयवंप्रतिप्रकृतेरुपादानत्वागीकारेपूर्वोपदर्शितबाधकादेवान्न
रूढिपरिहारस्यन्याय्यत्वात् । किंव्याप्तैकक्षणंप्रतिसर्वस्याउपादानत्वेचोत्तरक्षणंप्रत्युपादानाभावप्रसज्यते । नचपूर्वक्षण
नाशानंतरंतदुपादानतयाप्राक्स्थितायाः प्रकृतेरुत्तरक्षणंप्रत्युपादानत्वमितिवाच्यं । पूर्वक्षणविनाशोत्तरक्षणोत्पत्त्योर्मध्ये
कालाभावप्रसंगात् । तदभावेचोत्तरत्वस्यापिदुनिरूपत्वात् । नचपूर्वक्षणविनाशसमयएवोत्तरक्षणोत्पत्तिरितिवाच्यं ।
विनाशानंतरमेवप्रकृतिभावप्राप्त्यानाशसमयउपादानाभावात् । नाशसमयइतिमयशब्दस्यकालपरत्वेनकालसद्भावतद्धू
सयोर्योगपद्यप्राप्त्याभावाभावयोर्विरोधाभावप्रसंगात् । रीत्यंतरादर्शनाच्च । तूष्णीमीशाचिल्यशक्त्येतिवक्तुमनुचितत्वात् ।

स्वरूपेणोत्पत्त्याद्यभावेप्यवस्थागमापायवत्त्वंचेति ।

अतो न त्रिगुणात्मकप्रकृतेरुपादानत्वं युक्तिसहमितिकालस्य काल एवोपादानमिति । विस्तरस्तु सत्तत्वरत्नमालाटीकातो बोध्यः ।
तृतीयप्रकारं दर्शयति ॥ स्वरूपेणेति ॥ स्वरूपेण मूलरूपेण । अवस्थानं उपादेयानामागमापायित्वमुत्पत्तिविनाशसहितत्वं ।
ननु मूलैकधंप्रकृतिरित्येकवचनं गुणत्रयात्मिकायास्तस्या अनंतत्वादिति चेत् । उच्यते । एकैव प्रकृतिः । अजामेकामि
ति श्रुतेः । तदप्येकत्वं नान्वाकृताकाशस्येव । अयःपिंडादिवत् । यथावालुकापिंडस्य वालुकानां संश्लेषविशेषवत्त्वेनैक एवायं
वालुकापिंड इति समुदायवैलक्षण्येन प्रत्यक्षादिसिद्धैकत्वाधिकरणत्वेपि स्थूलसूक्ष्मादितयाऽवस्थितवालुकानां भेदः प्रतीयते ।
एवमंतर्भेदघटितमेव । अतएव शास्त्रे क्वचिन्नकृतय इति बहुवचनं, क्वचिन्नकृतिरित्येकवचनं च संगच्छते । एवमेकैव प्रकृतिः सर्व

न्नव्याप्ता । महान्तंचसमावृत्यप्रधानंसमवस्थितं । अनंतस्यनतस्यांतःसंव्यानंवापिविद्यतइत्युक्तेः । महदादितत्त्वविनाशेतत्त
 त्सूक्ष्माण्यव्यक्ततामापद्यते । गुणत्रयांशभूतमहदाद्युपादानभूतभागविशेषास्तुगुणत्रयेविशंति । गुणत्रयेपियद्रजस्तृतीयता
 स्योक्तदिशासत्वेतमसिचमिश्रीभवति । नतदासत्वादिनाम । प्रकृतेरेवहिसोच्यते । इयंचसाम्यावस्थाप्रलयः । उक्तंचगी
 ताभाष्ये “अव्यक्तस्याप्यन्यथाभावाख्योविनाशोस्ती”ति । प्रमेयदीपिकायांच “अन्यथाभावोवैषम्यपरित्यागेनसाम्याव
 स्थापत्ति”रिति । अथ प्रकृतेःक्षोभकंरूपंदेवनारायणाभिधं । यत्तेनप्रकृतेःक्षोभेप्राप्तोकिंचिद्विकारिणइतिपूर्वमेकीभूतांशवि
 शेषभूतस्यविभागेततःकिंचित्स्थूलत्वेनोपचयरूपविकारसति विभक्तभागत्रयस्यसत्त्वरजस्तमइतिनाम । एवंप्रकृतेरेकदेश
 तोगुणत्रयात्मनाविकृतत्वेनसमग्रप्रकृतेःक्षोभविशेषसद्भावेनच “विकारोऽव्यक्तजन्मही”ति “प्रकृतिश्चजडत्वात्परिणामि
 नी”तिगीताभाष्ये, “अव्यक्तस्यजन्मवतोविकारोजनिरुच्यत”इत्येकादशतात्पर्ये, “प्रधानंविद्वैतरपीत्यनुव्याख्यानादौचप्रकृ
 त्तिजनिव्यवहारः । प्रकृतिविकारतयातज्जन्यत्वमपेक्ष्य “त्रयःप्रकृतिजागुणाः । ससर्जभगवानादौत्रीन्गुणान्प्रकृतेःपर”
 इत्यादौगुणत्रयस्यप्रकृतिकार्यत्वव्यपदेशः । वस्तुतोव्याप्तप्रकृतेरपिगुणत्रयसूक्ष्मभागरूपतया “त्रिगुणात्मकंप्रधानंचरजः
 सत्त्वंतमस्तथे”तिजन्यसत्त्वरजस्तमसांसाक्षात्पृथक्प्रधानस्यापित्रिगुणात्मकत्वोक्तिश्चोपपद्यते । एतद्गुणवैषम्यसृष्टिरित्यु
 च्यते । प्रकृतेर्व्याप्तत्वंतुकार्यकारणात्मना । कार्यावस्थानप्रदेशेकार्यमेववर्तते । नकारणप्रकृतिः । सातुतदन्यदेशइत्येवंक
 चित्कार्यक्वचित्कारणमित्येवंनमतव्यं । किंतु “कारणेषुस्थितंकार्यंव्याप्तंकार्येषुकारण”मितिगीतातात्पर्योदीरितरीत्याबोध्यं ।

ननुपरिमितस्यमहदादिकार्यस्यकथं व्याप्ताप्रकृतिगतत्वमिति चेन्न । अधश्चोर्ध्वप्रसृतास्तस्यशाखाइत्याद्युक्तेःपरिमितानामपि महदादीनांसूक्ष्मांशैःस्वकारणकार्यव्याप्तत्वंसंभवात् । व्यक्तेर्मतद्गीताभाष्यप्रमेयदीपिकयोरित्यलं । ततःकिंप्रकृतइत्यतआह ॥ तदेतदिति ॥ ननु त्रयोऽव्यवयवस्यतत्रयमिति विधातिरिक्तावयविनोऽभावात्कथमिति चेन्न । समुदायातिरिक्तावयवां गीकृतौतदन्गीकृतौविधाचविधाचेतिविधास्तासां त्रयं । एवंचेदवयविघटकत्वेनपृथक्पृथगवयवविधोपस्थितस्तथव्यवक्षितेचावयवसंभवतीतिनायजोव्यनुपपत्तिरिति संभवात् । अयंप्रकारस्तु द्वित्रिसूत्रव्याख्यानावसरेतत्त्वसुबोधिन्यां “कथं

तदेतद्विधात्रयमुक्तवस्तुत्रयेस्तीतितस्यैवग्रहणंकृतं । नन्वेवंसत्यवांतरभेदैर्विधांतरमुत्प्रेक्षितुंशक्यमित्यतएवेत्युक्तं । तत्रोपपादकाकांक्षायांप्रोक्तमित्याह ।

मुनित्रयमिती”त्याद्याशंक्यवित्तरतोनिरूपितइतिततोऽनुसंधेयः । उक्तवस्तुत्रये पुराणाद्याःकालःप्रकृतिरित्युक्तवस्तुत्रये । इति इतिहेतोः । ननु भावरूपाज्ञाने उत्पत्तिरहितत्वेसतिविनाशित्वरूपविधांतरस्यसत्त्वात् वेदावांतरप्रभेदे उत्पत्तिमत्त्वेसतिविनाशाभावरूपसामान्यधर्मसतिक्रमव्यत्यासाभावरूपविधांतरसद्भावात्तत्कुतोमूलकृन्नोदाजहार । यदिचतर्थो न लक्ष्यता तर्हितत्रातिव्याप्तिःस्यात् । किंच “मूलप्रकृतिरविकृति”रित्यादिसंख्याद्युक्तविधांतरस्याप्यत्राकथनान्न्यूनता स्यादित्याशंक्यपरिहरति ॥ नन्विति ॥ अवांतरभेदैः पूर्वोक्तभेदकधर्मैः । उल्लेक्षितुं विनामानंबुद्ध्याकल्पयितुं । उक्तं प्रकृ

तिरेवेत्यत्र । उपपादकांक्षायां नियामकांक्षायां । प्रोक्तं प्रकर्षणोक्तं । आह भगवानानन्दतीर्थमुनिः । तेनापिकिमुक्तमासीदित्यत आह ॥ शास्त्रीयेति ॥ शास्त्रशब्दात् “वृद्धाच्छ” इति छप्रत्यये तस्य यादेशे रूपं । अविद्यायाः द्वितीये । वेदावांतरप्रभेदस्य प्रथमेऽतर्भाव इत्यत्रैवातर्भाव इत्यर्थः । अत्र कठतोनुक्तिस्तु तत्त्वविवेके पुराणस्येव बोद्धा । अन्यासां सांख्याद्युल्लेखितानां ॥ अनादरणीयत्वमिति ॥ अप्रामाणिकत्वादिति भावः । ननु पुराणघटकवर्णानामनादित्वात् कालस्य वैशेषिकादिभिर्विभुत्वादनादिनित्यतयांगीकारात् । प्रकृतेरपि सांख्येन तथांगीकृतत्वात्कथं पुराणाद्या इत्युक्तमित्याशंकापरिहार

शास्त्रीयविधानामत्रैवातर्भावोऽन्यासामनादरणीयत्वंचेति । अथवा “पुराणानितदर्थानि सर्वे निमेषाजशिरे विकारोऽव्यक्तजन्मही” त्याद्यागमपरिग्रहार्थं प्रोक्तमित्युक्तं । अतएव विरोधोपि परिहृतः । नन्वत्रयस्योत्पत्त्यादिकं तदनित्यमेव । यस्य तु तन्नास्तित्वमित्यमेव । नित्या नित्यं कास्तीति ।

त्वेनापि “प्रोक्त”मित्येतद्व्याख्याति ॥ अथ चेति ॥ पुराणानितदर्थानीति प्रथमकल्पप्रमाणं । सर्वे निमेषाजशिरे इति द्वितीये । विकारोऽव्यक्तजन्महीति प्रकृतिजिनिरूपतृतीयइति विवेकः । आदिपदेन स्थूलत्रयेऽप्युत्पत्तिप्रतिपादकवाक्यांतराणि ग्राह्याणि । एतेनान्यदपि सिद्धमित्याह ॥ अतएवेति ॥ प्रमाणप्रमितत्वादेवेत्यर्थः । विरोधः नित्यत्वानित्यत्वयोरैकत्र सहानवस्थानरूपः । ननु भवत्वियं पुराणे व्यवस्था कालप्रवाहप्रकृत्योस्तु सानसंभवतीति शङ्कते ॥ नन्वेति ॥ यस्य उपचयभागस्य ।

यस्य अंशिनः । तत् उत्पत्त्यादि । कास्ति व्यधिकरणत्वादिति भावः । उत्तरमाह ॥ मैवमिति ॥ एतत् व्यधिकरणत्वं । यदीति वाक्ये “विशिष्टशुद्धयो” रित्यपि पूरणीयं । अत्यंतभेदः तार्किकमतइव । अन्यत्र तत्त्वविवेके । उपपादितं पुराणा दिनेनांशेन नित्यतमं शनित्यवर्गे निधायेत्यादिनोपपादितमित्यर्थः । यद्वा “तंतुभ्योऽन्यः पटः साक्षात्कस्य हृष्टिपथगत” इत्यादिनान्यत्र गीतातात्पर्यादावुपपादितमित्यर्थः । इति शब्दो “नित्यावेदा” इत्यादिकारिकाव्याख्यासमाप्तौ । तथाहि तंतु समूहे पट इति मतिर्जायते । अतोऽभेदः । नैकस्मिन्नेव तंतौ तद्बुद्धिरिति भेदश्च । पूर्वोत्तरभावापन्ना अनेके कारिण एव कारिप्रवाह इति, एकस्मिन्कारिणि न प्रवाह इति चाबाधितप्रतीतेर्भेदाभेद एकत्र प्रक्षावदनुशिक्षितः संभवति । यथावा हिमूषकादीनां स्व

मैवं । स्यादेतदेवं । यद्यंशांशिनो विकारो विकारिणो वाऽत्यंतभेदस्यात् । न चैवमित्यन्यत्रोपपादितमिति ।

भावतो विरोधिनामृष्याश्रमेऽपि भूयावस्थानंतथात्रापीति निरोधः । सन्न्यायरत्नावल्यां च “अंशिनोऽंशै” रित्यनुव्याख्यान विवरणरूपिण्यां “अंशेषांशिविनाऽभावादंशिनोऽभेदः । एकैकांशेन विनापीतरां शात्मकतया भावाद्भेद इति भेदाभेदावनुभव सिद्धावित्यर्थः” इति नयचंद्रिकायां च “अंशिनः सर्वांशैरभेदः । सर्वांशिविनाऽंशिन एवाभावात् । एकैकांशेन भेदाभेदौ । तद्विनाशंशिनोऽवस्थाना” इति । अत्र च चेतनेऽचेतने च यावद्ब्रह्म भाविनां धर्माणां धर्मिणाऽत्यंतभेदः । चेतन एवायं नियमः । अचेतने यावद्ब्रह्म भाविनामपि भेदाभेदौ । नात्यंतभेद इति द्वौपक्षौ । उभयत्रापि बहुमूलटीकासमतेरिति । वित्तरस्तु “अत्र

प्रायःसुधानुसारेणचर्चाक्रियत” इत्यारभ्य क्रमादनुव्याख्यानगीतातात्पर्योपाधिखंडनटीकान्यायदीपिकाबृहद्भाष्यसमयचरणसुधाछांदोग्यभाष्यऋगभाष्यटीकावादावलीश्रीपद्मनाभतीर्थश्रीचरणरचितोपाधिखंडनटीकाः पुनरपिऋगभाष्यवैशेषिकपरीक्षासुधारंभणाधिकरणसुधातत्त्वविवेकटीकाः पुनर्गीतातात्पर्योपाधिखंडनमंदारमंजरीवाक्यान्युदाहृत्यसार्धशतग्रन्थाच “इत्येषादिनि”त्येतेनसत्तत्त्वरत्नमालायामनुसंधेयः । प्रतिज्ञानुसारेणप्रकृतमनुसरति ॥ अनित्यमिति ॥ असंसृष्टचंसंसृष्टमितिनिर्देशःप्राधान्यमनुसृत्येतिबोध्यं । सम्यक् सामीचीन्येन । अतथाभूतं असम्यक्संसृष्टं । इयत्ता मर्यादा । तस्याअ

अनित्यंविभज्यदर्शयति ॥ अनित्यंद्विविधंमतं । असंसृष्टचंसंसृष्टं ॥ सम्यक्संसृष्टचंसंसृष्टं । अतथाभूतमंसंसृष्टं । सम्यक्तायाइयत्ताभावात्रैविध्याद्यपि किंनस्यादित्यतोमतमित्युक्तं । तद्व(च्चब)क्ष्यामः । तत्रासंसृष्टंनिर्दिशति ॥

भावात् । अन्यूनातिरिक्तवर्तिनः एकस्यसम्यक्संसृष्टत्वस्यदुर्निरूपत्वादितिभावः । किंनस्यात् किंनभवेत् । अनेनद्वैविध्यस्यप्रमाणसिद्धत्वान्नत्रैविध्याद्यंगीकारार्हमितिसूचयति । तत्किंप्रमाणमित्यतआह ॥ तदिति ॥ तत् अनित्यद्वैविध्यस्यप्रमाणप्रमितत्वं । वक्ष्यामः । नन्वेषांचतुर्विंशतितत्त्वानामित्यादिनेतिज्ञेयं । तत्र तदुभयमध्ये । महान् महत्तत्वं । अहं अहंकारतत्वं । बुद्धिः बुद्धितत्वं । मनः मनस्तत्वं । खानि इंद्रियाणिदश । खमिंद्रियं । इंद्रियेणित्वमितिबिभ्वाभरौ । पंचेतिमा

त्रापदेनभूतपदेनचान्वेति । तेचशब्दस्पर्शरूपसंगंधाः । भूतानिचाकाशवायुतेजोजलपृथिवीरूपाणि । एकान्वयध्रमनि
रासायाह ॥ संसृष्टमिति ॥ अंडं ब्रह्मांडं । तद्गं ब्रह्मांडांतर्गतभौतिकं । मूले अंडसमस्तं, तद्गं चभौतिकचसंसृष्टप्रकीर्तिं
तमित्यन्वयः । नन्विदमसंसृष्टत्वंनामैकदेशेनोत्पत्तिर्नाभवति । किंतुधर्मांतरमेवेत्यतआह ॥ नचेति ॥ दीकायां चतुर्विंश
तितत्वानामिति विशेषणसमासः । नच “विशेषणविशेष्येणे”तिसमासोर्गीकर्तुंनशक्यते । तद्विशेषक “द्विकसंव्येसंज्ञाया”

असंसृष्टमहानहं ॥ बुद्धिर्मनःखानिदशमात्राभूतानिपंचच ॥ संसृष्टनिर्दिशति ॥ संसृष्टमंडतद्गं
चसमस्तसंप्रकीर्तितं ॥ नन्वेषांचतुर्विंशतितत्वानामसंसृष्टत्वंनामयद्येकदेशेनोत्पत्तिस्तर्ह्यनुत्प
न्नस्यासत्त्वादुत्पन्नमेवतत्त्वं । तच्चसंसृष्टमेवेतिनहैविविध्यं । नचप्रकारांतरमस्तीति । मैवं । सू
क्ष्मरूपेणनित्यानमहदादीनांप्राकृताद्यंशैः(प्रकृत्याद्यंशैः)रूपचयमात्रक्रियतइतितान्यसंसृष्टानि ।

मिति संज्ञायामेवतस्यनियमितत्वात् । चतुर्विंशतितत्वशब्दस्यचासंज्ञात्वादितिवाच्यं । षोडशपदार्थादिपदद्विशिष्टस्यश
ब्दस्यसामयिकसंज्ञात्वांगीकारात् । विशेषस्तु “पंचस्कंधेभ्य”इतितत्त्वनिर्णयटीकाव्याख्यातोऽवगतव्यः । तेन द्विगुसमासे
चतुर्विंशतितत्वाइतिभाव्यमितिशंकानवकाशः । इतिशब्दःशंकासमाप्तौ । परिहरति ॥ मैवमिति ॥ सूक्ष्मरूपेण अनुप
चितरूपेण । प्राकृताद्यंशैः प्रकृतेरमीप्राकृताः प्रकृतिसंबन्धिनोऽंशः । आदिनामहत्तत्वादिसंबन्धिनश्चग्राह्याः । तैरुपचय

मात्रं स्थूलतामात्रं । ननुसामस्येनोत्पत्तिः । इति इतिहेतोः । तानि महदादीनि । प्रकृत्यशैर्महतोमहदशैरहंकारस्योपच
यइत्यादिक्रमेणज्ञेयं । ब्रह्मांडांतर्गतानामप्येवविधत्वेनानित्यत्वस्यद्वैविध्यंनसंभवतीत्यतआह ॥ नचैवमिति ॥ एवं महदा
दिवत् । स्वरूपेणानुसन्नत्वेसतिचोपचित्ररूपेणोत्पत्तिमतिचेतिहेतोःसंसृष्टानीत्यर्थः । तेषामपितादृशत्वाच्चनैवमित्युक्ति
रुक्तेतिवक्ति ॥ तेषामिति ॥ तेषां ब्रह्मांडांतर्गतानांघटादीनां । मूलरूपं आदिकारणरूपं । परिहरति ॥ नेति ॥ महदा

नचैवंब्रह्मांडांतर्गतानीतिसंसृष्टानि । तेषामपिमूलरूपनित्यमितिचेन्न । साक्षान्मूलरू
पस्यविवक्षितत्वात् । एवंसतिमहदादीनानित्यानित्यत्वंकथंनस्यादितिचेत्स्यादेवंयदिसूक्ष्म
रूपमहदादिव्यवहारःस्यात् । किंतुप्रकृतिरेवसोच्यते । केचिन्महदादिस्वरूपभेदनाभ्युप
गच्छन्ति । दूरेणोक्तविशेषं । तेषामतिबहुतरागमविरोधदर्शयितुंसंप्रकीर्तितमित्युक्तं ।

दिचतुर्विंशतितत्त्वानांसाक्षान्मूलरूपस्यनित्यत्वेनविवक्षितत्वादभिप्रेतत्वादित्यर्थः । नित्यतयेतिशेषः । ब्रह्मांडांतर्गतानां
महदादिकार्यद्रव्याणांसाक्षान्मूलस्यमहदादेवैकृतस्यानित्यत्वादितिभावः । एवंसति सूक्ष्मोपचितभागैर्नित्यानित्यत्वे । परि
हरति ॥ स्यादेवमिति ॥ तर्हितन्मूलंकिंपदाभिधेयमित्यतआह ॥ किंत्विति ॥ संप्रकीर्तितमित्यत्रोपसर्गद्वयव्यावर्त्यदर्श
यति ॥ केचिदिति ॥ उक्तंविशेषं चतुर्विंशतितत्त्वानामसंसृष्टत्वंब्रह्मांडांतर्गतानांसंसृष्टत्वरूपमित्यर्थः । अतीतिसमर्थः ।

बहुतरेतिप्रार्थः । केतेबहुतरागमाइत्यतआह ॥ आगमाश्चेति ॥ अन्यत्र पंचभिःपंचभिर्ब्रह्मचतुर्भिर्देशभिस्तथा । एतच्च
 पुर्व्विशतिकंगणप्राधानिकंविदुः । सर्गोनवविधग्रोकइतिप्रतिज्ञाय “आद्यस्तुमहतःसर्गोगुणवैषम्यमात्मनः । द्वितीयस्त्वह
 मस्तत्रद्रव्यज्ञानक्रियादय”इत्यादिनाभागवतादौ । कुतोत्रनोदाहृताइत्यतआह ॥ विस्तरेति ॥ विस्तरेतिगतं । एवंस्वतं
 त्रास्वतंत्रतत्वयोनिरूपितत्वादुत्तरग्रंथोव्यर्थइत्यतआह ॥ यदीति ॥ कस्मिन्नायत्तं किमधीनं । अधीनोनिघ्नआयत्तइत्य
 आगमाश्चान्यत्रद्रष्टव्याः । विस्तरभियानेहोदाह्रियते । यदीदंविष्णुव्यतिरिक्तंभावाभावादिभेदभिन्नजगदस्वतंत्रं
 तर्हि कस्मिन्नायत्तं कस्मिंश्चविषयइत्याकांक्षायामाह ॥ सृष्टिःस्थितिःसंहतिश्चनियमोऽज्ञानबोधने । बंधोभोक्षःसुखं
 दुःखमावृतिज्योतिरेवच । विष्णुनास्यसमस्तस्यसमासव्यासयोगतः ॥ नियमो व्यापारेषुप्रेरणं । बंधः प्रकृतेः ।
 भोक्षो बंधात् । आवृतिज्योतिषी बाह्यतमःप्रकाशौ । एवकारोविष्णुनेत्यनेनसंबध्यते । अस्य समस्तस्यास्वतंत्रस्य ।
 मरः । कस्मिंश्चविषये आयत्तमितिवर्तते । सृष्टिः सर्जनं । स्थितिः स्थापनं । संहतिः संहरणं । प्रयोजकव्यापारवाचिनः
 शब्दास्तत्संबंधाज्जगतिप्रयोज्यलक्षणयाप्रवर्ततइतिचंद्रिकोक्तं । सृष्टिःस्थितिःसंहतिश्चनियमोज्ञानेत्यादिश्रीमद्भगव्योदाहृता
 ष्टकबोधककांदवचनेनचस्कन्नस्त्रिकादिकर्तृकतावाइतिज्ञेयं । नियमस्यविषयसापेक्षत्वादाह ॥ नियमइति ॥ नियमोयं
 त्रणायांचेतिविश्वः । बंधःप्रकृतेः । पंचमीयंभोक्षावधिमभिधत्ते ॥ बंधादिति ॥ प्राकृतात् । आविग्रतेजनोनेत्यावृतिः

बाह्यंतमोधकाराख्यं । बाह्यं ज्योतिरालोकादिः । एवकारः ज्योतिरेवचेत्यत्रत्यः । अस्येत्यस्य अस्वतंत्रस्येति विशेष्योक्तिः ।
 अन्वयपूर्णार्थमाह ॥ भवंतीति शेष इति ॥ आहृत्यैते भवंतीत्यन्वयः । ननु न समस्तस्याप्यत्रोक्तद्वादशधर्मवत्त्वं संभवती
 ति शंक्ते ॥ नन्विति ॥ नित्यत्वोक्तिविरोधः नित्यावेदाइत्यत्र नित्यत्वस्य योक्तिस्तद्विरोध इत्यर्थः । बोधविरोधः एतत्कारि
 रिकोक्तबोधविरोध इत्यर्थः । आदिनारमायाबंधादिविरोधोपप्राह्यः । तत्र तच्छंकाविषये । समासव्यासशब्दार्थवाह ॥

भवंतीति शेषः । नन्वेतत्पूर्वविरुद्धं । समस्तस्य सृष्टिसंहारोक्तौ नित्यत्वोक्तिविरोधः । अचेतनस्य बो
 धविरोध इत्यादि । तत्रोक्तं समासेति ॥ समासः संक्षेपः । व्यासो विस्तारः । तावेव योगौ
 उपायौ उक्तार्थघटनायां । ततः । इदमुक्तं भवति । उक्तधर्मेषु यत्र तत्त्वेऽल्पीयांसः संभवति तत्र ता
 वंतो विष्णवधीना ज्ञातव्याः । यत्र तु बहवस्तत्र तावंतः । सर्वथा स्वरूपस्वभावावस्य तदधीनाविति ।

समास इत्यादिना ॥ समासस्तु संक्षेपे च समर्थने । व्यासो मुनौ स्याद्विस्तार इति विश्वः ॥ योगादुपायविति ॥ योग उपायः ।
 दृष्टा योगाः प्रयुक्ताश्च पुंसां श्रेयः प्रसिद्धय इति भागवतप्रयोगप्रदर्शनपूर्वगीताभाष्ये तथा व्याख्यातत्वादिति भावः । तदुपपाद
 यति ॥ इदमुक्तं भवतीति ॥ उक्तधर्मेषु सृष्टिस्थितीत्याद्युक्तद्वादशधर्मेषु । यत्र ये संभावितास्तत्र तावंतो भगवदधीनाः ।
 सर्वथा सर्वप्रकारेण । स्वरूपस्वभावौ अस्य विश्वस्य । तदधीनौ भगवदधीनौ । द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभावो जीव एव च

त्यादेः । कक्कस्यकस्यसमावेशः । सर्वत्रिकश्चकइत्यतोदर्शयति ॥ तत्रास्थितिनियमाविति ॥ सर्वस्य अस्वतंत्रसामान्यस्य । सृष्टिसंहतीनित्यानित्यस्य पुराणादेरनित्यस्यासंसृष्टस्यसंसृष्टस्य च ॥ अज्ञानं भावरूपमिति ॥ ज्ञानाभावरूपमेवाज्ञानमित्यज्ञाः । तदपाकर्तुं भावरूपमिति ॥ दुःखसृष्टस्य चतुर्मुखव्यतिरिक्तस्य । दग्धपटाद्यमानत्वेन चतुर्मुखस्यापि भावरूपस्याज्ञानैकेश्चिदंगीकृतमितिसब्रह्मकस्यसर्वस्येति । अत्रार्थमानानितुसत्तत्त्वरत्नमालायामृजुप्रकरणसंगृहीतानितथातद्दृकायां विभावनीयानि । भावरूपाविद्येत्यर्थः । नचेयमप्रामाणिकीतिनांगीकार्येति वाच्यं । जीवाजानंतिनोहरिमिति स्मृत्या चाविद्याविद्यामावृणोतीत्युच्यते । नचज्ञानाभावस्तदावरकत्वं युज्यते । अतः स्मार्तावरकत्वान्यथानुपपत्त्या भावरूपभावः सेत्स्यति ।

तत्रास्थितिनियमौ सर्वस्य । सृष्टिसंहतीनित्यानित्यस्यानित्यस्य च । अज्ञानं भावरूपं दुःखसृष्टस्य ।

सत्त्वादिगुणमयी । अजेद्वेप्रकृतीदुष्टेनृषुप्रातिस्विकं स्थिते । स्वगुणाच्छादिकात्वेकापरमाच्छादिकापरेत्यादिप्रमाणप्रमितप्रकृतिरेवस्वरूपज्ञानावरकत्वेन विद्याविरोधित्वादविद्येति गीयते । उक्तंचसुधायां “अतः कामकर्मातिरिक्तमायाविद्याप्रकृतिरित्यादिशब्दाभिधेयमनाद्येवमकिपिद्रव्यस्वरूपचैतन्यावरकमंगीकार्य”मिति । तथा “अतः परमेश्वरएव सत्त्वादिगुणमय्याविद्याविरोधित्वेनाविद्यायास्वाधीनया प्रकृत्या चित्त्वाद्भुतया स्वशक्त्या च स्वप्रकाशमपि जीवचैतन्यमाच्छादयतीति युक्त”मिति । केचिदिमामविद्यां लिंगशरीरमाहुः । तैश्चोक्तांतिपादीय “यदि भगवदपरोक्षज्ञानभोगाभ्यां निवृत्तसमस्तकर्माणः

स्वोत्तमप्रवेशेन ब्रह्मनाड्योत्क्रमणेन वापरित्यक्तदेहः स्वोचितेनाचिरादिना वापथावैकुण्ठलोकावासिनं भगवंतं हिरेण्यगर्भेण सह
 ग्राप्ताभिन्नलिंगशरीराविध्वस्तप्रकृतयोत्यंतनिवृत्तानिष्टाः सम्यगाविर्भूतानंदादिगुणाभगवत्समीपएव तमुपासीनाः स्वरूपेण वा
 लीलागृहीतविग्रहवैसंकल्पमात्रसाध्यान् दिव्यभोगांस्तारतम्येन भुंजानान कदाचित्पुनरावर्तत इत्येतन्मोक्षस्वरूप” मिति सुधया
 ऽविरोधः संपादनीयः । प्रसंगादावरणान्युच्यते । सत्त्वादिरूपिणी भावरूपा विद्यैकं । यथोक्तं भागवते “वदन्ति नित्यदा मुक्तं
 मायिनं प्रकृतेर्गुणाः” इति । कामोद्वितीयं । आवृत्तकामरूपेणेति गीतागीतेः । तथाकामनिबद्धोयमिति भागवते च । तृतीयं
 प्रारब्धकर्म । अनादिकर्मणा बद्धो जीवः संसारमंडले । वासुदेवेच्छयानित्यं भ्रमतीति हि तद्वच इत्यनुव्याख्योक्तः । प्रकृतिद्व

ज्ञानाभावस्तु सर्वस्य । बोधनंचेतनस्य । सुखं प्राप्तमसौ विना । दुःखं दुःखास्पृष्टं चिनेत्यादि द्रष्टव्यं ।
 यंच चतुर्थपंचमावरणं । अथान्ये प्रकृती इत्यादेः । लिंगशरीरं षष्ठमावरणं । एवं पंचविधलिंगं त्रिवृत्योऽशविस्तृतमित्यादेः ।
 हरीच्छाचसप्तममावरणं । यथोक्तं सुधायां “परमेश्वरोचिंत्ययाद्भुतया स्वशक्त्या जीवस्वरूपचैतन्यमाच्छादयती”ति । तथा
 “आनंददश्च मुक्तानां” मित्यत्र “नन्वानंदश्च स्वरूपमेव । स चाविद्यावृतोऽविद्यानिवृत्तौ स्वतः सिद्ध एव । अतः कथं मोक्षदा
 नात्पृथगानंददानं । उच्यते । परमेश्वरशक्तिरेव स्वरूपावरणमुख्या । अविद्यातु निमित्तमात्रं । ततोऽविद्यायां निवर्तमानायां सत्या
 मपि नाशवानंदानंदाभिव्यक्तिर्यावदीश्वरः स्वकीयांबंधशक्तिनततो व्यावर्तयती”ति । नाविद्यैव जीवस्वरूपावरणं किं त्वीश्वरेच्छा
 पीति प्रमेयदीपिकोक्तः । तंत्रन्यायेनाज्ञानपदज्ञानाभावपरंचेत्याह ॥ ज्ञानाभावइति ॥ नवनवमुविशेष नरमापि पदांगु

लीलसन्नखधूराजदन्तसदुणान् । श्रियोपिच । ज्ञानस्फूर्तिः सदेत्यादेरमाया अपि ज्ञानाभावसंभवात्सर्वस्यैयुपपन्नं । बोधने
 परोक्षमपरोक्षं च । दुःखास्पृष्टं रमातत्वं । ननु विनाशब्दयोगेकं “प्राप्ततमसः दुःखास्पृष्ट” मित्युभयत्र द्वितीया । पृथग्वि
 नानानाभिस्तृतीयान्यतरस्यामित्यत्र तृतीयया सह पंचम्या एव विकल्पनादिति चेन्न । एनपाद्वितीयेति पूर्वसूत्राद्वितीयेत्यनुवर्तते ।
 तथाच पृथग्विनानानाभिस्तृतीया । तदभावे पंचमी । तदभावे द्वितीयेति विकल्पकरणादिष्टसिद्धेः । यथोक्तसिद्धांतकौमु
 द्यांपृथगित्यादिसूत्रमुदाहृत्य “एभिर्योगैर्गुतीयास्यालं चमीद्वितीये च । अन्यतरस्याग्रहणसमुच्चयार्थं । पंचमीद्वितीये अनु
 वर्तते” इत्यादि । विवृतंचतत्त्वसुबोधिन्यां । तथाहि “ननु तृतीयाभावपक्षे एनपाद्वितीयेति प्रकृताद्वितीयेव स्यात् । यदि तु
 द्वितीया विकल्पेन भवेत्तदा पंचम्यपि स्यात् । सा तु नित्यैव । तस्माद्भिक्तित्रयसमावेशोदुरुपपाद इत्यत आह । अन्यतरस्यां
 ग्रहणंसमुच्चयार्थमिति । निपातानामनेकार्थत्वादिति भावः ॥ पंचमीति ॥ तत्र मंडूकफुल्यापंचमी । द्वितीया तु सनिहितैव ।
 इह पृथगर्थैरिति सूत्रत्रयितव्ये पर्यायत्रयोपादानंतत्पर्यायांतरनिवृत्त्यर्थं । तेन हिरुदेव दत्तस्येत्यत्र नेत्याहु” इति । ननु तद्युपास
 नापादीय “ज्ञानसूर्यमृते” इति मूलव्याख्या परविनावातमित्यादि प्रयोगदर्शनाद्विनायोग इव ऋते योगेपि द्वितीया भवत्येवेति सु
 धायांप्रयोगोपरिहारः । तथैव तद्व्याख्या स्वनेकासु व्याख्यानं । तथा हि वाक्यार्थचंद्रिका । नन्वन्यारादितरतैर्दिक्छब्दांचूत्त
 रपदाज्जाहियुक्त इति ऋतेशब्दयोगे पंचमी विधानाद्वेदेव दत्तादिति प्रभृतिवज्ज्ञानसूर्याद्वेदतइति पंचम्या भवितव्यं । ज्ञानसूर्यमृ
 त इति द्वितीया तु कथमित्यतो विनावातविनावर्षविद्युत्पतनं विना । विनाहस्ति कृतं दोषं केनैव पतितौद्रुमाविति विनाशब्दयो

गेद्वितीयाविधिस्तावत्परस्यापिसंमतः । अतएवोक्तवृत्तौ पृथग्विनानानाभिरितियोगविभागःकार्योद्वितीयार्थइति । उक्तंच
 हरदत्तेनापि “अत्रासत्यपिमुनित्रयवचनेप्रयोगबाहुल्यादेवंव्याख्यात”मिति । तथा “ऋतेशब्दयोगेपिद्वितीयाविधिरवश्य
 मभ्युपगंतव्यः । तन्निमित्तस्य ऋतेपित्वांनभविष्यतिसर्वइतिकृतेयोगेद्वितीयाप्रयोगस्यसद्भावादित्याशयेनाह । विनावात
 मित्यादीति । आचार्या अपि “ननुसूर्यमितिकथंद्वितीया । विनावातमित्यादिप्रयोगात् । पृथग्विनानानाभिरितियोग
 विभागःकर्तव्योद्वितीयार्थइतिकशिकायामुक्तत्वेनविनायोगेतावद्वितीयाविधिरवगम्यते । एवंतात्पर्येऋतेशब्दयोगेपिद्विती
 यावक्तव्या । ऋतेपित्वांनभविष्यतिसर्वइत्याद्याभियुक्तप्रयोगेऋतेयोगेपिद्वितीयायादृष्टत्वेनन्यायसाम्यादितिभाव”इतिविभा
 वितवंतः । परिमलेपि “ज्ञानसूर्यइतिकथं । द्वितीयस्यतृतीयपादे अन्यारादितरतेदिक्छब्दांचूत्तरपदाजाहियुक्तइतिसूत्रे
 ऋतेशब्दयोगेपंचमीविधानेन ज्ञानसूर्यादृतइतिभाव्यं । एवंबादरायणादपीतीत्यतआह । विनावातमित्यादीति । वृत्त्यादौ
 अन्यारादितिसूत्रादुपरितने पृथग्विनानानाभिरितियोगविभागःकर्तव्यः । पृथगादिशब्दयोगेद्वितीयाचविभक्तिर्भवती
 त्येतदुक्त्वा विनावातमित्याद्युदाहृत्य तथाचतत्रप्रयोगानुरोधेनयोगविभागेनद्वितीयायानिर्वाहइव महाकविप्रयोगादृतेशब्द
 योगेपिद्वितीयाध्येया । ऋतेशब्दस्यापि पृथग्विनांतरेणवर्ततइतिविनाशब्दपर्यायत्वादितिभाव”इति । शब्ददुशेखरेलघौ,
 गुरौच “समुच्चयार्थमिति । स्पष्टचैतद्भाष्ये । एतेन अन्यतरस्य आं इत्यंगीकारार्थकंपदद्वयमेतदित्यपास्त”मिति ।
 “समुच्चयार्थमिति । निपातानामनेकार्थत्वादितिभावः । स्पष्टंचेदंभाष्ये । एतेन अन्यतरस्य आं अंगीकारार्थकंपदद्वय

मेतत् । यद्वा सप्तम्येकवचनमित्यपास्तं । पंचमीद्वितीयेइति । तत्रमंडूकफुल्यपंचमी । द्वितीयातुसनिहितैव । नचानंतरा द्वितीयैवसमुच्चयेतेतिवाच्यं । पृथग्विनानानाभिः । तृतीयेतियोगद्वयैर्नैवसिद्धेऽन्यतरस्याग्रहणस्यैवैवार्थापत्तेः । एतेनपंचम्याएवसमुच्चयःस्यादित्यपास्तं । षष्ठ्यतसर्थेत्यस्य, एनपेत्यस्यचस्थलान्तरेकर्तुंशक्यत्वेन योगविभागैर्नैवसिद्धेः । विभक्तिद्वयोच्चारणैर्नैवसिद्धेऽन्यतरस्यामितिवैयर्थ्यस्यस्पष्टत्वाच्च । यद्यपिद्वितीयासमुच्चयोभाष्यादौनोक्तः तथापिविनावातंविनार्थवर्षकेनमौपतितौद्रुमावित्यादिप्रयोगबाहुल्यादेवंव्याख्यातमित्याहुः । नचान्यतरस्याग्रहणस्यसमुच्चयार्थत्वेमानाभावः । विकल्पार्थत्वपक्षेपिषष्ठीसाधनेतस्यचरितार्थत्वादितिवाच्यं । अन्यतरस्याग्रहणसामर्थ्यात्पंचमीभविष्यतीतिभाष्यादिप्रामाण्येनसमुच्चयार्थत्वांगीकारा”दिति । समुच्चययोगविभागोभयपक्षस्यापिसंग्रहाद्ब्रूत्वादौयोगविभागइत्युक्तत्वात्सर्वत्राप्यततो गत्वाप्रयोगादित्युक्तेष्टीकाकृद्भिःप्रयोगएवोपात्तइतिनविरोधः । समुच्चयपक्षेसत्यप्यभ्युच्चयपक्षेयमितिनकाश्चिद्द्विरोधः । नचटिप्पण्यापयार्थत्वकथनपूर्वोक्तत्वसुबोधिनीविसंवादीतिवाच्यं । शब्देदुशेखरे “दृशिग्रहणाद्वतेशब्दयोगेद्वितीये”त्युक्त्वा “पुरुषाराधनमृतइत्यादिसिद्धि”रित्युक्तेःप्रयोगेसतिदृशिग्रहणाद्वितीयाभवतीत्यभिप्रायात् । योगेसति “उभसर्वतसोःकार्याधिगुण्यादिषुत्रिषु । द्वितीयाऽऽच्चेडितान्तेषुतोन्यत्रापिदृश्यत”इत्युपयादिशब्देयौगैर्द्वितीयेतिसंभवाच्चहिरुदेवदत्तस्येत्यत्रातिप्रसक्तिरिति नटिप्पणीनांतद्विरोधइत्यलं । पूर्वमैवकारस्यविष्णुशब्देनान्वयःकृतः । तस्ययोजनमिदानीमुद्बोधयति ॥

पदार्थानामिति ॥ अन्यतः ब्रह्मादितः । प्रतीयते आपाततः । तदुपपादयति ॥ सकलेति ॥ जडाजडप्रपञ्चसत्तादेः । तदधीनत्वात् विण्वधीनत्वात् । तद्वस्तु ब्रह्मादिरूपं । निमित्तमात्रं नतुस्वतंत्रं । तर्हिब्रह्मादीनांनष्टत्वप्रतिपादकागमा नांकागतिरितिचेन्न । ब्रह्मणिस्थोऽसृजद्विष्णुःस्थित्वारुद्रत्वमक्षयत् । पृथक्स्थित्वाजगत्यातितद्ब्रह्माद्याह्वयोहरिः । ब्रह्मणि ब्रह्मरूपोऽसौशिवरूपीशिवोस्थितः । सब्रह्मणोविसृजतिसरुद्रेणविलापयति । निमित्तमात्रमीशस्यविश्वसर्गनिरोधयोः । हिर

पदार्थानांसृष्ट्याद्यन्यतोऽपिप्रतीयते । अतएवेत्युक्तं । सकलसत्तादेस्तदधीनत्वात्तत्त द्वास्तुनिमित्तमात्रमेव । स्वातंत्र्येणविष्णुरेवास्येश्वरइति ॥ पद्मापद्मासनानंतप्रभृतीदंय दिच्छया । सत्तादिलभेतेदेवःप्रीयतांश्रीपतिःसमे ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादा चार्थविरचिततत्त्वसंख्यानविवरणंजयतीर्थभिक्षुविरचितंस्पृणं ॥ कृष्णार्पणमस्तु ॥

पृथग्भःशर्वश्चकालाख्यारूपिणस्तवे”त्यादिप्रमाणादितिभावः । एवंसमापितग्रंथोभगवांष्टीकाकारएतत्प्रकरणप्रतिपादितगु णवत्त्वेनभगवंतंस्तुवन् एतत्प्रकरणविवरणफलत्वेन स्वस्यैकांतभक्तत्वमविदुषोजनाञ्जननीतनयमिवबोधयंस्तत्प्रीतिमाशास्ते पद्मेति ॥ पद्मा लक्ष्मीः । पद्मासनो ब्रह्मा । लक्ष्मीःपद्मालयापद्मा विरिंचःकमलासनइत्युभयतश्चाभरः । अनंतः शेषः । शेषोनंतइत्यभरः । तएवप्रभृतयोयस्यतत्तथा । इदं विश्वं । सत्ता असतःकार्यरूपेणभवन्स्यैवजनित्वाज्जनिःसत्ताशब्देन

गृह्यते । तथाचसाआदिर्यस्यसृष्ट्याद्यष्टकस्यतत्तथा । लभते ब्राम्होति । सदेवः क्रीडादिगुणकः श्रीपतिः मे प्रीयतां प्रसी
दतु । श्रीहरिप्रिया । श्रीपतिः पुरुषोत्तमइतिसोपयुक्तामरामरः । ननु पद्माप्रभृतीत्येवोक्तौसर्वलाभेकिमर्थपद्मासनानंतत्र
हणं । यदिदुःखसृष्टतदसृष्टभेदाख्यावांतरविशेषसूचनायतद्ब्रह्मः तर्हिपद्मापद्मासनप्रभृतीत्येवमुखतोवाच्यंस्यात् । नवा
च्यंचानंतेति । अथतत्तद्व्याक्तिग्रहोपक्षितइत्युपादानं । हंततर्हिपुरुषायुषादपर्यवसानंस्यात् । तस्मात्कथमेतदितिचेन्न ।
केचिदनंतविष्वक्सेनादीन्नित्यादुःखानाचक्षते । तन्मतमतंद्रितः पराकर्तुमनंतमानंतेतिसमाधिसंभवात् । तर्हिपूर्वानुपूर्व्या
“गरुडानंतविष्वक्सेनादी” नितिगरुडस्यैवप्रथमंग्रहणादत्रयदितन्मततोदावश्यकस्तीर्हिगरुडएवादौनिर्देश्यइतिचेन्न । काश्चि
दविपश्चिदपश्चिमोबलमलपदशावतायाहलंकलयतइति । तन्निराकर्तुमपारमतिर्जग्राहतदात्मकमनंतयतोतइति । नचाष्ट
पद्मांहलमित्यादिनोक्तः कृष्णएव । नचतस्यहलधरत्वंकथमितिवाच्यं । सहस्रनाम्नि “वनमालीहलयुध” इत्युक्तहलधररू
पाभिन्नत्वेनतस्योपपन्नत्वादितिवाच्यं । दशाकृतिकृतकृष्णायतुभ्यनमइतिकृष्णस्यपृथग्रहणविरोधापत्तेः । अथवा पद्माप
द्मासनादयोभवंतुतदधीनाअमुकाः । मुकस्तु “निरंजन” इत्यादिश्रुतेनतदधीनाइत्यतःप्रायोज्यनंतेति । ततश्च पद्मापद्मा
सनौ अनंतौ अब्रह्मौ मुक्तावितियावत् । अनंतौपद्मापद्मासनौ । कडाराः कर्मधारयइतिविशेषणस्यपरनिपातः । तौप्रभृती
यस्यतत्तथा । रमायानित्यमुक्तायाब्रह्मादीनामपिमुक्तानांतदधीनत्वे “उतामृतत्वस्येशानः सर्वतत्त्वज्ञानं द्वावेतौनित्य
मुक्तौ । अव्यक्तात्पुरुषः परः । श्रीर्यत्ररूपिण्युरुगायपादयोः चरणरजउपास्तेयस्यभूतिर्वयंकाः ।” इत्याद्यागमाद्रष्टव्याः ।

अतिवंधनइतिधातोरंतेतिरूपं । श्रीपतिः । श्रीमंगलदेवतेत्यशेषमतिमंगलं ॥ नशाब्दीनाम्नायीनहिममचमैमांस्यापिमतिर्न
 वाताकीकाष्णीकिमपिचलपन्वाचपलधीः । यदात्तर्तेश्रेयोभिधिविधिकलत्रोरुकरुणोगुरुणांकारुण्यादभवमितिमान्योधिघ
 रणि ॥ १ ॥ यथास्थालीस्वस्थंसरसमरसंवेत्तिनसदाभ्रमंतीसौदीदव्यपिनफललाभास्तदपरे । तदीयोदाहादिःस्खलनक
 लितोमंतुरपिमेप्यनेनासन्नैःफलमलघुयायाद्वतवरः ॥ २ ॥ सांहंतोहंनातनवनचभूविबुधाबुधः । तन्नमंतुःकिंतुवित्तचि
 त्तशुद्धाइतिस्थितिं ॥ ३ ॥ व्यासराभनृसिंहाववदनागुरुहृताः । संस्थानकुलेदेवष्टदेवाःप्रीणंत्वित्दंकृतः ॥ ४ ॥ यादवा
 र्याराधकश्रीमुद्गलार्यहृदब्जगः । श्रीनिवासोदाशरथिर्धिनीतेत्वतत्सपर्यया ॥ ५ ॥ कटीकाकारसद्वाणीवाणीड्वाचानुसारिणी ।
 कजाल्मोवागदरिद्रोहमितिमेसाहसंहत् ॥ ६ ॥ इयमान्याऽवन्यांसजयवाचंयमवचोनुसारानिःसाराभणितिरपिमेयद्वि
 दभिधैः । यथालक्षारूक्षामणिगणसमासत्तिसहितामहीयोभिभूद्वाध्रियतइतिसत्संगमहिमा ॥ ७ ॥ इतिश्रीमत्सत्यवरच
 रणौपसदसत्यधर्मयतिकृतंतत्त्वसंख्यानदिप्पणं समाप्तं ॥

इदं पुस्तकं कुंभघोणस्थेन टी. आर. कृष्णाचार्येण मुंबय्यां निर्णयसागरमुद्रणयंत्रे मुद्रापितं
 शके १८३६ आनन्दनामसंवत्सरे माघमासे ।

Published by T. R. Krishnacharya Proprietor, Madhva Vilas Book Depot, 151 Solayappa Mudali Street, KUMBAKONAM,
 Printed by Ramchandra Yesu Shedge, at the Nimaya-Sagar Press, 23, Kolbhat Lane, BOMBAY.

॥ सत्यधर्मतीर्थीयसहिततत्त्वसंख्यानसंपूर्ण ॥

